

(กมลชัย)

รายงานการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ (สามัญ)

ชุดที่ ๑

วัน พุธที่ ๑๖ เดือน กรกฎาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๗

ชื่อผู้แก้	ข้อความที่แก้	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วัน พุธที่ ๑๖ เดือน กรกฎาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกรายประชุม ๑๕๖ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
การประชุมตามระเบียบวาระ หมายเลข ๑ เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งต่อที่ประชุม เนื่อง
ด้วยข้าพเจ้าได้รับใบลาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ ท่าน คือพระพิพิธภักดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดปัตตานี ขอลาหยุดตลอดสมัยประชุมวิสามัญ เนื่องจากป่วย กับของนายเทพ โชติพันธุ์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ ขอลาการประชุมตลอดสมัยประชุมวิสามัญ เนื่องจากการไป
ต่างประเทศ ตามขัณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าการที่จะลาตลอดสมัยประชุมจะต้องได้รับอนุมัติจากที่
ประชุม จึงเสนอมาเพื่อได้อมติ

ที่ประชุมอนุมัติ ๖๖/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติ
ให้ท่านทั้งสองนี้ลาตามที่เสนอมา

หมายเลข ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (วิสามัญ)
ชุดที่ ๑

ไม่มีสมาชิกหักหัวหรือขอแก้ไขประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นสมควรที่จะให้แก้ไขตกเติม
ประการใดแล้ว ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (วิสามัญ)

ชุดที่ ๑ นั้นแล้ว

ต่อไป เนื่องจากข้าพเจ้าได้รับมติของรัฐบาลขอเสนอญัตติเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ ครั้งที่

๕. คือครั้ง^{นี้} โดยยกเอาร่างพระราชบัญญัติทั้งข้อไปขึ้นพิจารณาความลับก่อนกระทำการ คือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔. ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ๒. ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๔. ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔. ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ๔. ร่างพระราชบัญญัติองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ๕. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสายไหม อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ๖. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัดในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำกลาง ถึงอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๔. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ๗. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลฉวีพยาบาล อำเภอสุโขทัย จังหวัดพระนครและตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๔. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ๘. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนครปฐม ตำบลบางขนายกตำบลบางคูวัด ตำบลบางเค็ม ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๔. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอปรึกษาที่ประชุม ที่รัฐบาลขอเปลี่ยน คือว่าขอเปลี่ยนขึ้นมาก่อนกระทำการ

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ดูเหมือนครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๔ ที่เปลี่ยนระเบียบวาระอย่างนี้ และกระทุ้งของข้าพเจ้าก็ค้างมาตลอดเวลา โดยเฉพาะกระทุ้งข้าพเจ้าเป็นกระทุ้งวนเสียด้วย และสภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่หนึ่งอย่างหนึ่ง คือหน้าที่ควบคุมสภา โดยเฉพาะรัฐบาลด้วยการตั้งกระทุ้งถามก็เปิดอภิปรายทั่วไป นี่เป็นหน้าที่ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระ ข้าพเจ้ายังไม่เต็มใจอะไรที่สำคัญเป็นวาระ ๒ - ๓ ก็เป็นการเวนคืนที่ดินซึ่งการเวนคืนที่ดินข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีใครคัดค้านเพราะว่าเป็นประโยชน์ของประเทศเองโดยตรง จึงอยากให้

ท่านประธานสภาฯ เรียนตามรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งว่าจาเป็นอย่างไร ส่วนอื่นวาระ ๒ - ๓ เท่านั้น
ไม่ใช่ว่าวาระก่อนทำให้บ้านเมืองเสียหายไป ทรมานได้ แต่ว่าการที่ของข้าพเจ้าถ้าหากว่าข้าไป
ละก็ รัฐบาลเสียหาย เพราะเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการเสียเงินเสียทองและประโยชน์ของราษฎร
ส่วนใหญ่ ใครขอให้ท่านประธานฯ ช่วยเรียนตามอีกครั้งหนึ่ง

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย . ขอยืนยัน
ยืนยัน เพราะเหตุว่าถ้าจะให้ยอมทางราชการจนเข็ดแวงก็ได้ ถ้าต้องการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าอนุมัติ
ให้เปลี่ยนระเบียบวาระได้ตามที่รัฐบาลเสนอ เพราะฉะนั้นคือไม่พิจารณาว่าพระราชบัญญัติกู้เงิน
เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จ
แล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๕๐ / ๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๓ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเงินเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕

พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของ คณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ) ไว้พิจารณาและตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. พันเอกชวง เชาวศักดิ์สงคราม
- ๒. นายชัยวัชร อินทะพันธ์
- ๓. นายทองสีน ศุภะมารักษ์
- ๔. นายประพนธ์ บุนนาค
- ๕. นายป๋วย อึ๊งภากรณ์
- ๖. นายสุวิชัย พิเศษเศรษฐ์
- ๗. นายเสถียร วิจิตรัญกุล

ที่ประชุมกรรมาธิการ ได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และ นายชัยวัชร อินทะพันธ์ เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการ ได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ แล ที่ ๑ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก ช. เชาวศักดิ์สงคราม

(ชวง เชาวศักดิ์สงคราม)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาถึงผู้ตกลง

แล้ว. พันโท.

ทท.

บันทึก

การประชุมกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเพื่อการบูรณะ
และวิวัฒนาการแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๖.

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงิน
เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๖. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ) ไว้
พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเพื่อการบูรณะ
และวิวัฒนาการแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๖. พิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอ
เสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

- ๑. คณะกรรมการได้เลือก พันเอก ช่าง เขวงศึกดีสงคราม เป็นประธาน
กรรมการ และนายชัยวัจน์ อินทะพันธ์ เป็นเลขาธิการ กรรมการ
- ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้แจ้งแทน คือ นายป๋วย อึ๊งภากรณ์
- ๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๓ คน คือ ๑. นายอารีย์ ต้นทีเวงกุล
- ๒. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๓. นางอรพิน ไชยภาค

๔. ประกาศของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ใบมีผู้แปรญัตติ	ใบมีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑ - ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๖ - ๗</u>	ใบมีผู้แปรญัตติ	"

๕. สรุปผลการพิจารณา

มาตรา ๓ นายอารีย์ ต้นทีเวงกุล ขอแปรญัตติมีความว่า "มาตรา ๓
ให้รัฐบาลมีอำนาจเงินภายในประเทศเพื่อใช้จ่ายในการลงทุนเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ
แห่งประเทศไทยภายในกำหนดเวลาไม่เกินวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๖๐ เป็นมูลค่าไม่เกินหนึ่ง
พันล้านบาท"

กรรมการได้แจ้งแล้ว ผู้แปรญัตติทั้งสองคน

มาตรา ๔ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ และนางอรพิน ไชยกาล ขอแปร
คู่ชีวิตร่วมกัน โดยขอเดิมท้าวมาตราดังนี้ "แต่ในเชิงประมวลป็นหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกินจำนวน
ที่จะต้องถูกเพื่อใช้จ่ายตามงบประมาณรายจ่ายวิสามัญลงทุน"

กรมการ ได้ชี้แจงแล้ว นางอรพิน ไชยกาล ขอสงวน แก่นายเสวตร
เปี่ยมพงศ์สานต์ ไม่ได้อำนาจ

มาตรา ๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ และนางอรพิน ไชยกาล ขอแปร
คู่ชีวิตร่วมกัน โดยขอเดิมท้าวมาตราดังต่อไปนี้ "แต่ข้อที่ขาดเบี้ยต้องไม่เกินร้อยละ
คอปี่ และต้องชำระเงินคืนให้เสร็จสิ้นภายในยี่สิบวันนับแต่วันนี้"

กรมการ ได้ชี้แจงแล้ว นางอรพิน ไชยกาล ขอสงวน แก่นายเสวตร
เปี่ยมพงศ์สานต์ ไม่ได้อำนาจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้นำการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันนี้
นี้ด้วยแล้ว.

(นายสิริวัจน์ อินทพัตน์)

เลขาธิการ

มาตรา ๒ วิธีการจ่ายดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมเงินทองพันอับัตร และตราสารอื่น
ก็ดี ถ้าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมในการ ออกและปฏิบัติเงินกู้ตามอำนาจแห่งพระราชบัญญัติ
นี้ก็ดี ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้.

.....
.....

สุรพงษ์ พ.
บังอร น.

4

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่
กรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการจะมิเจะโรนออกจากที่รายงานไว้หรือไม่

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ กรรมการ : คณะกรรมการ ไม่มีอะไรจะขังแจ้งตามร่างที่
เสนอมานี้

เนื่องจากเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระจำเป็น นายประเสริฐ มีทะนะสุนันท์ รอง
เลขาธิการจึงทำการแทน)

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการบูรณะและ
พัฒนาการแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๐ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒
มาตรา ๓

๑๐.๐๓) น. นายอวรีย์ ทัศนวิเศษกุล (นครราชสีมา) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยที่สภา
ได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไปแล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาการแปรญัตติของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
จึงได้แปรญัตติขอตัดเงินออกเป็นบางส่วนก็กำหนดเวลาในการกู้เงินให้น้อยลง ข้าพเจ้าขอประธา
กรรพ เคารพเรียนเหตุผลในการที่ได้แปรญัตติครั้งนี้ คือในปัญหาเรื่องแรก คือปัญหาเรื่องเวลา ตาม
ร่างเดิมโดยทางรัฐบาลได้เสนอมารขอเวลาการกู้เงินถึง พ.ศ. ๒๕๐๑ ส่วนข้าพเจ้าตัดให้เหลือ
๒๕๐๐ การที่ตัดเช่นนั้นก็เพราะว่ารัฐบาลชุดปัจจุบันนี้จะดำรงตำแหน่งความเป็นรัฐบาลอยู่ได้อย่าง
มากก็เพียงในต้นปี ๒๕๐๐ เท่านั้นเอง ปัญหาที่ว่าจะให้กู้เงินอย่างที่ยุ้แทนราษฎรก็ตี ทางฝ่าย
รัฐบาลก็ตี ได้อภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติมา เมื่อคราวที่แล้วว่าอ้างว่าถึงจะให้อายุมากไป
กว่าที่รัฐบาลเป็นอยู่ก็เพื่อให้โอกาสแก่รัฐบาลต่อไปว่าเป็นการแทนการ เงินของประเทศชาติให้เข้า
สู่สกุลภาพึกก็หรือเพื่อให้เวลาแก่รัฐบาลใหม่ ได้มีเวลาตั้งตัวก็ตี ปัญหาหลักฐานหรือเหตุผลของรัฐบาล
หรือผู้สนับสนุนคราวที่แล้วมา ข้าพเจ้าว่าเป็นหลักฐานและเหตุผลที่ยังหัง ไม่ได้ เพราะว่าเท่าที่
เป็นมาอยู่ขณะนี้ รัฐบาลชุดปัจจุบันได้ทำการกู้เงินมามากมาย และการกู้เงินแต่ละครั้งโดยมาก

ใช้ตัวเงินคลัง วิธีการตัวเงินคลังนี้มีให้อำนาจแก่รัฐบาลอยู่ในพระราชบัญญัติตัวเงินคลังแล้วว่า รัฐบาลสามารถที่จะกู้เงินโดยออกตัวเงินคลังนี้มาซื้อเงินที่กู้ไปแล้วก็ได้ เพราะฉะนั้นมีมูลค่าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเวลาจึงเป็นปัญหาที่ไม่ควรจะยกมาถกเถียง เพราะโดยกฎหมายได้ให้อำนาจแก่รัฐบาล โดยชอญอยู่แล้ว อย่างนี้ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย จึงให้ตัดออก ส่วนอีกประเด็นหนึ่ง ประเด็นเกี่ยวกับการกู้เงิน คือรัฐบาลได้ขอกู้ไม่เกิน ๒ พันล้าน ท่านผู้เป็นประธานในที่เคารพ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๖ รัฐบาลได้เสนอกฎหมายอย่างนี้เข้ามาได้ถึง ๔ พันล้านในกำหนดเวลา ๑๐ ปี ส่วนกฎหมายฉบับนี้ รัฐบาลได้แสดงความมกพร่องอย่างมากหมายถึงไม่กำหนดเวลากู้เงินและไม่กำหนดดอกเบี้ยเสียด้วย งวดที่แล้วให้ชอกเฮีย ๒ เบอริเซ็นส์ เพราะว่า ๔ เบอริเซ็นส์ครั้งนั้น ไม่มีคนให้กู้ หนี้หาจึงอยากจะเรียนถามกรรมการช่วยว่าเท่าที่รู้มาแล้ว ๔ พันล้าน กู้ได้ไหม และท่านกู้โดยตัวเงินคลังคงคิดเท่าไร ท่านกู้โดยออกพันธบัตรเท่าไร และการกู้แต่ละครั้งนี่ดอกเบี้ยคงที่ ๒ เบอริเซ็นส์เสมอไปหรือไม่ อยู่อาศัยว่าท่านทั้งภายในและภายนอกในครั้งที่แล้ว ส่วนครั้งนี้ท่านกู้ได้เป็นภายใน และอีกประเด็นหนึ่งที่ข้าพเจ้าคัดค้านก็คือค้ำประกันเงินตราต่างประเทศ

ท่านผู้เป็นประธาน ฯ รัฐบาลต้องการกู้เงินภายในประเทศ แต่รัฐบาลเขียนในร่างพระราชบัญญัติ ออกมาด้วยว่าเงินตราสกุลต่างประเทศ-ด้วยสกุลก็ได้อีก เป็นเงินบาทขึ้นมา ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงที่ไม่เห็นด้วยดังนี้ คือรัฐบาลมีจุดยืนนี้เอง เมื่อ ๒ - ๓ สัปดาห์ที่แล้วได้เสนอ พระราชบัญญัติเงินชั่วคราวครั้งที่หนึ่ง คือต่อเนื่องจากฉบับก่อน ๆ นั้นมาเป็นฉบับที่ ๕ หรือที่ ๖ ข้าพเจ้า จำไม่ได้ คือขอปรับอัตราเงินชั่วคราวนี้ไป ๒ ปี คือโดยที่รัฐบาลไม่สามารถจัดพหุพหุ (Par Value) ของเงินตราต่างประเทศกับเงินบาทไทยได้ การที่รัฐบาลจะกู้เงิน โดยถืออัตราเงิน กู้เป็นวิพหุเงินตราต่างประเทศนั้น ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามกรมการว่า การที่กู้โดยเงินตรา ต่างประเทศนั้น รัฐบาลจะถือมูลค่าหรือว่าอัตรา ^{แลกเปลี่ยน} เปลี่ยนอย่างไรเป็นเกณฑ์ เพราะว่าเราไม่มี พหุพหุ (Par Value) เมื่อไม่มีพหุพหุ (Par Value) แล้วจะรู้ได้อย่างไร ว่าอนาคตจะใช่เขาเท่าไร ท่านผู้ช่วยฯ ขาดการคลังชี้แจงแก่ข้าพเจ้าในชั้นกรมการว่ารัฐบาล มีหนทาง คืออาจจะ ^{fix} ลงไปก็ได้ ^{rate} เท่าไร ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้นมัน ง่ายเกินไปพิศ ^{for, rate} เท่าไร ที่มีง่ายเกินไป ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าคนอื่นเขา จะให้ เพราะโดยเฉพาะเราถูกภายในประเทศ ท่านจะดูมาอ้างว่ามีกองทุนรักษาระดับอัตรา แต่กองทุน ในการรักษาระดับอัตราไม่มีเจตนารมณ์ในการที่จะควบคู่กันรัฐบาลในการกู้เงิน กองทุนสำหรับ รักษาอัตราที่คงขึ้นมาเป็น เพื่อรักษาระดับการแลกเปลี่ยนเพื่อการค้า ดังที่รัฐบาลได้ตกลงไว้ใน สภา ฯ นี้แล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาถึงแตกต่างกันจะหยิบยกมาที่ถกปัญหาคือข้าพเจ้าหาได้ไม่ ส่วนอีก ประเด็นหนึ่งที่ข้าพเจ้าจะถามเรียนต่อสภา ฯ นี้ให้ทราบเสียด้วยว่า ข้าพเจ้าและบรรดาพี่น้อง ประชาชนทั้งหลายก็ไม่เห็นด้วยกับการที่รัฐบาลจะกู้เงิน อย่างท่านผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลก็ได้พยายามคัดค้านรัฐบาลแล้วว่าเป็นการไม่เหมาะสม เพราะมหิมหาชน ไม่เห็นด้วย รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้รับรองมหิมหาชนแล้ว อย่างท่านนายกรัฐมนตรีท่านรับรองว่าค่ากลมมัน เลือกตั้งต้องเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา เพราะมหิมหาชน ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเอง

ไล่ไปอยู่ที่สนามหลวง ท่านว่ากฎหมายอะไรออก ท่านจะไหม้คิมหาชนพิจารณาเสียก่อน แล้ว
ข้าพเจ้าได้ทราบมาว่าไฮด์ปาร์กในสนามหลวงเมื่อ ๒๒ กรกฎาคมแล้วมาถึงลงมติไม่ออกกฎหมาย
ฉบับนี้ คือการกู้เงิน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้อยู่ในเรื่องเถอะ-คุณในเรื่องกู้เงินว่าเฉพาะ
ในเรื่อง

นายอารีย์ คันธเวชกุล (นครราชสีมา) : ท่านประธาน ฯ ความจริงที่อยู่ใน
เรื่อง คือความไม่เห็นด้วยในการที่จะให้รับหลักการ ถึงมาแปรญัตติแล้วก็หลักการลงมติน้อยลงมา
ก็ช่วยให้ประชาชนเขาใจไม่ได้ในการกู้เงิน ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ข้าพเจ้าอยากจะประธา
นการเรียนตั้งที่ว่า รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ตั้งแต่บริหารราชการแผ่นดินมาเป็นเวลา ๕ ปีนี้เป็นหนี้เงิน
เขาสัก ขอประทานโทษ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึง ๒๕๕๓ คือระยะ ๕ - ๑๐ ปีเป็นหนี้เขาคง
๒,๕๐๐ กว่าล้านบาทแล้ว แล้วท่านจะกู้อีก ๒,๐๐๐ ล้านเป็น ๔,๐๐๐ ล้านบาท งบประมาณ
ประจำปีเรามีรายรับเพียง ๔,๐๐๐ ล้านบาท ท่านใช้ก็ถึงจะหมด นี่เป็นประเด็นหนึ่ง และอีก
ประเด็นหนึ่งรัฐบาลนี้ตั้งหน้าผู้ให้เงินมาบูรณะประเทศ แท้ที่จริง ในงบประมาณวิสามัญ
ลงทุนรัฐบาล ใช้เงินเพียงพันกว่าล้านบาท คือ ๑,๒๐๐ กว่าล้านบาท แต่ถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาท
ข้าพเจ้าไม่ทราบว่า ท่านจะนำไปทำไม ๑,๒๐๐ กว่าล้านบาท ยังใช้เงินคงคลังเสียอีก
๒๕๕,๑๐๐,๑๐๐ ๑๐๕ ล้าน ก็เหลือเพียง ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ข้าพเจ้าจึงแปรญัตติให้เหลือ
เพียง ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อให้เป็นดุลยภาพงบประมาณที่ตั้งไว้เพราะว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท
ฟุ้งไม่ ท่านจะไปทำไม ที่หาเหตุผลไม่ได้ อีกประการหนึ่ง คือว่ารัฐบาลนี้จะกู้เงินกู้โดยแบบไหน
ถ้าอำนาจการระดมทุนที่เสนอมา โดยออกพันธบัตร-กู้โดยออกตั๋วเงินคลังอะไรเหล่านี้
ท่านจะได้อะไรจากไหนมา ขณะนี้ชาติบ้านเมืองและประชาชนเราขาดแคลนเงินทั้ง ๆ ที่เงินเพื่อ
แต่มีเงินอยู่มากประกอบด้วย คือทั้ง พ่อและทั้งแม่ในขณะนี้ประเทศไทยเรา ที่ข้าพเจ้าจึงไม่ทราบ
ว่ารัฐบาลจะใช้วิธีใดกู้เงินเข้ามา ถ้าท่านดึงออกตั๋วเงินคลังเท่าที่ไรก็ หมายความว่ารัฐบาล

หรือธนาคารชาติก็ต้องพิมพ์ธนบัตรเพิ่มมาเท่านั้น ทำให้เกิดเงินเฟ้อมากยิ่งขึ้น และรัฐชาติจะแก้ไข
 อย่างไร ที่นี้ถ้ามีผู้หาว่าจะกู้จากธนาคารพาณิชย์ ท่านจะกู้ยืมอย่างไร ท่านจะกู้มาโดยเอาเงินอะไร
 มาจากเขา เอาเงินที่เขาเปิดเครดิต (Credit) เข้ามาหรือ ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าสนับสนุน
 เพราะจะเป็นหลักการทำให้ เงินเฟ้อขึ้น ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น แต่ว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะภาวะตลาด
 จะเจ๊งอยู่แล้ว พอลูกค้ากันล้มละลายเพราะหาเงินหมุนไม่ได้ ท่านยังปล่อยให้ธนาคารพาณิชย์
 ไปบังคับเรียกเงินคืนมาเพื่อให้ท่านกู้ พอลูกค้าอยู่ไม่ได้เจ๊งหมด ล้มละลาย เมื่อพอลูกค้าล้มละลาย
 ธนาคารก็ล้มละลายตามไปด้วย นี่เป็นหลักกรรมคาวมอยู่แล้ว มันเป็นลูกโซ่กัน ที่นี้ท่านจะกู้ยืมอย่างไร
 ท่านจะกู้จากเงินเหลือจ่ายของเราหรือเอา เงินเหลือจ่ายมาใส่ก็เงินหมุนเวียนมากขึ้น เงินเพื่ออีก
 ข้าพเจ้าอยากจะให้รัฐบาล โดยกระทรวงพาณิชย์หรือกระทรวงการคลังซึ่งมีเจ้าหน้าที่หลายท่านพยายาม
 ชี้แจงด้วยว่า มีปัญหาเหล่านี้ท่านจะแก้ไขอย่างไร บ้านเมืองขึ้นขณะนั้นข่าวสารขึ้นมา ๓๐ - ๔๐ บาท
 แล้ว ท่านหาทางแก้ไขสำเร็จหรือกลัววิธีจัดการอย่างนี้ และ โดย เพราะอย่างนี้มีปัญหาที่จะแก้ไข
 ข้าพเจ้าไม่ใช่อภิปรายแต่เพียงคัดค้านท่านอย่างเดียว การแก้ไขมันมีทาง ถ้ารัฐบาลนี้ดำเนินการ
 ที่ถูก ค่าเงินวิเทโศบายต่างประเทศให้ดีกว่านี้ ค่าเงินการพระราชบัญญัติงบประมาณให้ดีกว่านี้
 ท่านใช้จำพวกเหตุการณ์ การสำรวจเข้าไป ๔๕ เปอร์เซ็นต์ และการเศรษฐกิจ ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 ท่านผู้เป็นประธาน ๆ นี้หรือรัฐบาลของประชาชน ข้าพเจ้ามองไม่เห็นว่ามีรัฐบาลไปบอกว่าเป็น
 ประชาชน เพื่อบูรณะการเศรษฐกิจเพื่อวิวัฒนาการทางเศรษฐกิจการพลังงาน ท่านออกพระราช
 บัญญัติการอุตสาหกรรมเรียกเงินต่างประเทศเข้ามา เขาไม่มา เพราะท่านดำเนินนโยบายผิด
 ท่านอย่าประกาศว่าจะถูกรุกราน จะถูกรบอย่างนั้นอย่างนี้ ใครเขาจะมาลงทุน ท่านดำเนิน
 วิเทศพาณิชย์ไปก่อกำเนิดมา หากความแน่นอนไม่ได้ ค่าเงินการค้าต่างประเทศ ที่ท่านวันนั้นก็
 เชื่อว่าคงแขวงขึ้น (sanction) ขึ้นบ้าง แต่ปล่อยให้ตั้งกาขายเหียงไปหมด ข้าพเจ้าไม่
 ทราบที่ท่านทำอะไร นโยบายการค้าขายยาวเราก็ไม่มี หนำอย่างนี้ถูกการค้าขายก็ไป เพื่อหวัง
 ตลาดการค้าถูกไม่เป็นไร เราได้ผลล้นคด เพราะฉะนั้นเราขายเฉพาะหน้า เราขายไป

9

เลขไม่มีตลาดจะขาย เจียวนี้จะบอกให้ควยว่า คุณมีข้าวส่งถึง ๑ แสนตัน เราจะส่งได้เท่าที่มี
 หน้า ท่านประธาน ในงบประมาณ ข้าพเจ้านั้นยืนยันว่าไม่มีทางจะได้ เพราะถ้าได้ท่านไม่ผู้ต้องกู้
 เงินอย่างนี้หรือ ท่านประธาน ๆ นอกจากอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนตามท่านว่า
 ขณะรัฐบาลออกคืนเงินคลังไปแล้วเท่าไร อยู่ในธนาคารชาติเท่าไร ให้เห็นผลและหลักฐาน
 ข้าพเจ้าที่เด็ก ถ้าสรุปรายจ่ายของรัฐบาลตลอดเวลา ๑๐ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๑ จนมาถึง
 พ.ศ. ๒๕๕๕ ขณะนี้แล้วรัฐบาลนี้ตั้งงบประมาณไว้ขาดทุนไปถึง ๒,๒๒๒ ล้านบาท งบประมาณ
 ขาดดุลสภาพตลอดเวลา ต้องใช้เงินกู้มาปิดเข้าไปทุกครั้งที่เงิน ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วจนขณะ
 นี้แล้วถ้าจะว่ารัฐบาลอุ้มจุกนี้ถึงเวลาที่ท่านก็ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท คือตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๕
 ข้าพเจ้าไม่ว่ากว่าถ้ายไปถึง-ท่าน เมื่อคราวก่อนนี้หรือ เขาตั้งแต่ ๒๕๕๕ มานี้ก็เกือบ ๕,๐๐๐
 ล้านบาท-แล้ว ๆ นี่ ท่านจะเอาอีก ๒,๐๐๐ ล้าน ก็กลายเป็น ๖,๐๐๐ ล้าน แล้วท่านจะให้
 เป็นดุลสภาพได้อย่างไร ท่านจะรักษาPar Value (*มูลค่าคงที่*) ได้อย่างไร ท่านอย่า
 พยายามทำตัวอย่างรัฐบาลที่เขาเรียกว่า *subsidized* หนี้อยู่เลย
 คือว่าเบื้องหลังเติมไปด้วยความฉวยหมาย รัฐบาลต่อไป มากี่เจงไม่หมด อย่างทำอย่างนั้น เพราะ
 รัฐบาลทุกรัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อเนื่องกัน ประเทศชาติไม่เฉพาะรัฐบาลนี้ เพราะฉะนั้นการกู้
 เงินไปข้าพเจ้าถึงผู้เคื่อนแล้ว เคื่อนอีกบ้านแล้วบ้านอีก แต่ว่าในวันเสนอตัวร่างพระราชบัญญัติ
 ข้าพเจ้าผู้ไม่มีโอกาส ถึงได้ขอประธานกรรมาธิการไว้คั้งนี้ด้วย และอีกประการหนึ่งในหลักวิธี
 การแก้เงิน# ข้าพเจ้าบอกแล้วว่า ข้าพเจ้าไม่ใช่ผู้ที่ท่านท่านอย่างผู้สุดผู้สุดผู้หา วิธีการแก้เงิน
 เมื่อกี้ข้าพเจ้าได้มีปรายถึงปัญหาการค้าระหว่างต่างประเทศกับวิ โคมาระหว่างประเทศ
 ว่าถ้ารัฐบาลดำเนินการไปอย่างนั้น แล้วละก็รัฐบาลไม่ต้องกู้เงินเสถียรภาพทางการคลังจะดี
 ขึ้น แต่มีอีกวิธีหนึ่ง และอีกเหตุการณ์หนึ่งที่รัฐบาลควรจะกระทำด้วย คือเกี่ยวกับด้านการคลัง
 ท่านผู้เป็นประธาน ๆ เรื่องนี้ถ้าหากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านผู้ซึ่งหนีอยู่

10

ทุกอย่างก็เรียบร้อย อย่างเงิน ๗/๗๗๓.๓๕.๓๖.๖๖๖ ที่ ท่านคิดเป็นเงินของรัฐบาลเสียช้ คืออย่าเป็น
เงินพิเศษ เพราะท่านกระทำทุกวันมีกระทำผิดกฎหมาย-พระราชบัญญัติเงินคงคลัง ขอบพระทาน โทษ
มาคร่าเท่าไร ข้าพเจ้าก็ลืมเสียแล้ว แต่อยู่ในเงินคงคลัง บอกไว้ชัดแจ้งว่า เงินรายได้นอกเงิน
ภาษีอากร แล้วเงินรายได้อื่น ๆ เช่นนั้นคำว่า ๗/๗๗๓.๓๕.๓๖.๖๖๖ ส่งคลังทั้งสิ้น เขามีบัญชีประเภทหนึ่ง บัญชี
ที่หนึ่ง แต่รัฐบาลนี้ไม่ใคร่กระทำ ท่านกลับเอาเงินที่เป็นภาษีอากร คือ ก.ค.ส.นี้แหละ ท่านจะชอบ
อ้างไว้ว่าไม่ใช่ ก.ค.ส. ก็ไม่มีหน้าที่ที่จะเกิดได้ ถ้าไม่ใช่ภาษีอากร ท่านเก็บได้อย่างไร รัฐบาล
จะเก็บเงินจากราษฎรด้วยภาษีอากรกับการบริจาค ๆ ท่านต้องไม่บังคับ นี้ไปข้อควรพิเคราะห์ต้องนึก
ขึ้นดำรงต้องนึกอย่างนี้ท่านว่าไม่เป็นการบังคับ ก็เป็นการผิดไปละ ที่นี้ถ้าท่านเอาเงิน ก.ค.ส.
นี้ดลกลับมาเป็นเงินรายได้ของรัฐเข้าคลังเสีย เงินคงคลังมีอยู่ เงินคงคลังมีอยู่ เงินหมุนเวียนมันมี
ท่านไม่จำเป็นต้องให้เสียดอกเบี้ย นี่ประการหนึ่ง ยิ่งไปกว่านั้นบรรดาองค์การต่าง ๆ ที่ท่านพยายาม
ตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือกันหรือไม่ ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ เพราะไม่เห็นข้อเท็จจริง แต่ว่าผิดหลักวิชา
เงินต่าง ๆ ที่ตั้งองค์การนั้น ถ้าเอาเงินหมุนเวียนส่งคืนคลังเสีย คลังก็มีเงินในหัว มีเงินคงคลัง
เกิดขึ้น ท่านไม่จำเป็นต้องไปกู้ ไม่ต้องออกตั๋วเงินใหม่ ไม่ต้องออกพันธบัตรเพิ่มเติมขึ้นมา วิธีการ
ต่าง ๆ เป็นวิธีการเหลวไหลหกท้ออะไรไม่ได้ ท่านมาสร้างสมแต่กองทัพ เพื่อความยิ่งใหญ่ไพศาล
ของท่านหรือเพื่อตัวของท่านเอง ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ แต่ว่าบรรดานักการทหารทั้งหลายที่นั่งอยู่
ท่านก็เรียนรู้อาแล้ว นไม่เสียมากกว่า ^{สิ่งอื่นนอกเหนือ} *L'argent c'est le nerf de la guerre* คือว่าเงินเท่า
นั้นที่เป็นเส้นโลหิตหรือเส้นประสาทสำคัญของสงคราม ท่านหมุนเหวี่ยงจนงบประมาณต้องไม่สมดุลภาพ
ทุกครั้งไปในเวลาธรรม ท่านเอาเงินที่โหมกรบกับเขา ท่านอย่าลืมนึก จักรวรรดิโรมันก็ จักรวรรดิ
ของฝรั่งเศสล่มจมอะไรต่าง ๆ เพราะเรื่องการคลังเสียหลาย ทำการภาษีอากรผิดหลากหลาย

11

รัฐบาลนี้ที่กู้ได้เพราะคนไทยเราไม่ได้คิดอย่างนั้น ถ้าคนไทยเรามีเลืชอบอย่างแบบนั้นท่านอยู่
 ไม่นานแล้ว ท่านพึงพูดทุกวันนี้ความร่ำรวยของประเทศเกี่ยวกับปัญหาค่าครองชีพที่มีอยู่อย่างไร
 บ้าง แล้วเป็นปัญหาเกี่ยวกับการคลัง งบประมาณหนึ่งหรืออะไรก็ได้ก็ตาม ท่านจะดูมาอีกตั้ง ๒,๐๐๐
 ล้าน ข้าพเจ้าเห็นใจท่าน เพราะว่างบประมาณผ่านสภามาแล้ว ถ้าไม่ให้ท่านไปก็ไม่ได้อีก แต่อยาก
 จะเรียนต่อสถานที่ให้ทราบทั่วกันด้วยว่า วิธีการอย่างนี้เป็นการศึกษาเป็นสภา คือท่านเสนอร่าง—
 พระราชบัญญัติงบประมาณเข้ามาเสียก่อน แล้วเสนอร่างพระราชบัญญัติกู้เงินมาภายหลัง เรา
 รับหลักการร่างพระราชบัญญัติงบประมาณไปแล้วไม่ให้เงินกู้ท่าน ท่านก็ทำงานไม่ได้ ฤๅสภาพไม่
 เพราะขาดตั้งต้นกว่าล้านบาทอย่างนี้มันไม่เหมาะ ข้าพเจ้าจึงแปรญัตติคิดมาให้เหลือเท่าที่ท่าน
 ต้องใช้จริง ๆ ถึงแม้จะยืมไปเพียง ๑๐๐ - ๒๐๐ ล้าน ก็จ่ายเงิน ๑๐๐ - ๒๐๐ ล้านกับเงิน
 ๒/๓๑/๒๕๕๕/๒๕๕๕ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ล้านนั้นไม่ใช่พิกัดหน้าอะไรสำหรับท่าน ท่านยังเป็น
 ประธาน - ข้าพเจ้าไปไต่หลักฐานสถิติมาอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ในการพิมพ์
 สมบัติเพิ่มเติม อย่างข้าพเจ้าบอกแล้วว่า ถ้าท่านดูเงินด้วยตัวเงินคลัง ท่านก็จะต้องพิมพ์เพิ่มเติม
 ขึ้นมา ซึ่งไม่มีปัญหา ท่านเอาเขียนใส่ไว้ในกระเป๋าสตางค์ของท่านพิมพ์เอากระดาษ แล้วสลับกัน
 ไปกลับตีมาอย่างนี้ หุนสาวรองเงินคลังเราลดน้อยลงทุกวัน ถ้าหากจำไม่ผิดดูเหมือนมีกลายนี้
 เองรัฐบาลนี้ได้เปลี่ยนทุนสำรองทองคำจาก ๑,๔๖๒ ล้าน ขึ้นมาเป็น ๒,๒๘๖ ล้าน คือเงินขึ้นมา
 ๘๐๐ กว่าล้าน ท่านเกิดเข้ามา แต่ค่าน้ำเงินไม่เต็มก็ขึ้นสักครึ่งหนึ่ง แล้วรัฐบาลบอกว่า พยายาม
 ทำที่ท่านห้ามเพราะต้องการเอาไปชำระหนี้เขา เราอยู่เต็มอก แต่ท่านไม่พยายามบอกความ
 จริง ท่านบอกว่า ท่านทำให้ค่าของเงินขึ้น เพราะว่ามันมีตั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ร้อยเปอร์-
 เซนต์ของท่านไม่มีใครเอา เชื่อถือเงินบาทไทยสักทีหนึ่ง ที่เหตุผลในการไม่เชื่อเพราะท่าน
 ไม่สามารถจะหา *par value* ได้ ถ้าจัดหา *par value* ได้ เขาก็เชื่อถือ มันเต็มใจ
 ข้าพเจ้าบอกแล้วว่า รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๕๕ - ๒๔๕๗ ท่านพิมพ์สมบัติเงินถึง
 ๒๒๒๒/๒๒ ๑,๒๑๐ ล้านบาท สมบัติของท่านเอามาเพิ่มขึ้นมาจากในพิกัดเวลาที่เคยใช้อยู่ ๓,๐๐๐

19

กว่าล้าน ทั้งเท่าตัว ท่านผู้เป็นประธาน ฯ เมื่อออกมาเท่าตัว ท่านจะต้องพิมพ์อีก ๒,๐๐๐ ล้าน เป็น ๕,๐๐๐ ล้าน แต่ว่าทุนสำรองคงที่ ความผิดพลาดของท่านไม่แต่เพียงแค่นี้ ความผิดพลาดของท่านที่ปล่อยให้เสด็จในกรม ฯ ไปเจรจากับญี่ปุ่น ท่านก็พลาด แล้วท่านก็ไปประกาศ โยธสาส์น สำเร็จอย่างไร วิธีการที่ถูกต้องในการที่จัดการตามหลักการและเหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ ท่านต้องให้มีการวิวัฒนาการทางเศรษฐกิจ ต้องการให้บ้านเมืองเจริญขึ้น เขาไม่ใช้วิธีกู้เงิน ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ท่านผู้โดยระบวยาวกับทางประเทศ ให้เขาเอาเครื่องมือเข้ามา ก็อย่างนี้เป็นวิธีการที่ถูกต้อง แต่วิธีการกระทำโดยการเอาตัวเงินคลังนี้ ข้าพเจ้ามองไม่เห็น เพราะว่ากฎหมาย พ.ศ.เท่าไร ข้าพเจ้าก็จำไม่ได้ ให้อำนาจรัฐบาล ให้ไปผิด ๆ ออกประกาศ ไปใส่ธนาคารชาติพิมพ์เงินขึ้นมา อย่างนั้นมันไม่ใช่วิธีการที่ถูกต้อง จริงอยู่ในระยะอย่างนี้ใช้ได้ในเมื่อเหตุการณ์ฉุกเฉิน เป็นต้นว่าบ้านเมืองอยู่ในภาวะสงครามและคับขัน ข้าพเจ้าจะไม่เถียงท่าน ในระยะอย่างนั้น รัฐบาลชุดนี้โดยคณะรัฐบาลนี้ได้ประกาศอยู่เสมอว่า รัฐบาลนี้สามารถรักษาเสถียรภาพเงินตราได้ ค่าครองชีพได้ ท่านประกาศออกมาในนโยบายของท่านนี้ ๔ ปีแล้ว ไม่ใช่วัน ๒ วัน ท่านทำอะไรได้ขึ้นมาบ้าง นอกจากกู้เงิน ถ้าระดมเขมรรัฐบาลนี้ข้าพเจ้าขอชมเชยว่า ท่านสามารถกู้เงินเขมรได้ถึงพันวันมี ๒,๐๐๐ ล้าน ตลอดเวลา ๔ - ๕ ปีเท่านี้เอง ๒,๐๐๐ ล้านต่อเดือน ๒๐ ล้านคน ลองคิดดูท่านผู้เป็นประธาน ฯ คณะเท่าไร ๆ ที่ไม่มีราคา ไม่ใช่คณะเท่าไรที่มีราคา เพราะท่านพิมพ์เงินเพิ่มนี้ ข้าพเจ้ายังมีอีกมาก แต่ว่าเวลาฉุกเฉินจะให้เขาขอเสียบ้าง ก็ควรจะไม่ได้ฟังกรรมาธิการทอชเลย

๑๑๒๕ ๒.

๗ นายเสวริน วินิจยกุล กรรมาธิการ : ตามที่ท่านสมาชิกผู้เฝ้ายกข้อพิพาทนั้น กระผมฟังดูแล้วไม่รู้สึกอย่างไร เป็นการโจมตีรัฐบาลอยู่ตลอดเวลา ไม่ได้พูดถึงกรรมาธิการเลย เวลาท่านแปรญัตติก็เป็นห่วงในเรื่องจำนวนเงิน ซึ่งกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงให้ฟังแล้วว่า เงินนั้นเราต้องกู้ถึง ๒,๐๐๐ ล้าน แล้วเวลาที่จะกู้เงินคือ พ.ศ.๒๕๐๑ ท่านจะร่นมาเพียง

๒

พ.ศ. ๒๕๕๐ จะให้รัฐบาลชุกใหม่เขาเข้ามารับผิดชอบที่ แล้วก็จะโอนหุ้นใหม่ ที่เราออกพระราชบัญญัติกู้เงินใหม่ ถ้าหากว่าท่านเป็นห่วง รัฐบาลใหม่ไม่เห็นด้วยก็อาจจะคงที่ทุกอย่างไว้ เราค่อยไปเป็นเพียงระยะ ๆ เพราะฉะนั้นตามที่คณะกรรมการได้เคยชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรแล้ว ก็ขอสงวนไว้สำหรับพูดในสภา ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า เมื่อท่านได้แสดงความข้องใจต่าง ๆ แล้ว ก็เห็นจะคงไม่ติดใจระมัด

๑๐.๒๒ น.

ร้อยโท จารุมิตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอสนับสนุนผู้แทนราษฎร คือ ผู้แทนราษฎรในข้อสงวนไว้ในประเด็นที่จะให้การกู้เงินนั้นภายใน พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้วลดจำนวนเงินลงเหลือจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท ที่ในส่วนประเด็นที่ข้าพเจ้าจะขอสนับสนุนนั้นก็เนื่องจากว่า ข้าพเจ้ายังไม่ทราบวิธีการของทางรัฐบาลหรือทางคณะกรรมการที่ได้พิจารณาเห็นว่า เงินจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาทหรือ ๒,๐๐๐ ล้านบาทจะไปนำมาโดยวิธีอย่างไร เพราะว่าเท่าที่ปรากฏในรายงานของทางรัฐบาลเอง คือสภาเศรษฐกิจแห่งชาติได้ขอรายงานมา ได้แถลงการณ์มาบอกว่า มีข้อความตอนหนึ่งมีสาระสำคัญว่า เวลานี้การเงินของประเทศนั้นกำลังลดต่ำลงไป ก็เพราะว่าทางรัฐบาลนั้นได้กู้เงินมามาก แล้วก็ในการกู้เงินของรัฐบาลนั้น ทางรัฐบาลได้ใช้เงินคลังเอาไปให้แก่ธนาคารชาติ แล้วที่นี้ก็เมื่อตัวเงินคลังเอาไปให้แก่ธนาคารชาติแล้ว ธนาคารชาติก็ถอนเงินออกมาใหม่ เป็นการเพิ่มเงินเพิ่มใหม่ ธนาคารเท่าที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในขณะนั้นมันตกเข้าไปถึง ๑,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว ถ้าหากว่าท่านจะใช้วิธีกู้โดยที่ไว้ตัวเงินคลัง ซึ่งอำนาจของท่านมีตามกฎหมายฉบับนี้จำนวนถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว จะเป็นการกระทบกระเทือน อาจจะเป็นช่องทางที่ให้รัฐบาลนี้ได้เพิ่มเงินเพิ่มขึ้นมาอีก ๒,๐๐๐ ล้านบาทซึ่งรวมกับของเดิม ๑,๐๐๐ ล้านบาท ก็อาจจะไปถึง ๔,๐๐๐ ล้านบาทหรืออาจรวม ๆ ถึง ๕๐๐๐ ล้านบาทหนึ่งพันล้านบาท ส่วนที่สถานการในประเทศไทยเวลานี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่เราจะเพิ่มเงินเพิ่มมาขนาดนั้น เพราะฉะนั้นในการที่ผู้ส่งงานการปฏิบัติเห็นว่า ให้ลด

14

จำนวนปริมาณอำนาจการกู้เงินของรัฐบาลนี้ให้เหลือเพียงหนึ่งล้านบาทนั้น ข้าพเจ้าจึงสนับสนุน และการกู้เงินมีค่าหากว่าเรามีระยะเวลาสั้นไปกว่านั้น ความปลอดภัย ความอะไรต่าง ๆ เกี่ยวกับวิกฤติการณ์ทางการเศรษฐกิจของประเทศบ้านเมืองก็อาจจะดีขึ้น เรื่องนี้ข้าพเจ้าอยากได้คำมั่นสัญญาจากทางกรมการซึ่งเป็นผู้พิจารณารายละเอียดของกฎหมายฉบับนี้ว่า เราจะกู้จากที่ไหน เราจะกู้จากธนาคารเอกชน หรือว่าเราจะกู้จากธนาคารชาติ ถ้ากู้จากธนาคารชาติมันเราจะใช้ตัวเงินคลังออก โดยกระทรวงการคลังนั้นเข้าไปเป็นทุนสำรองตามกฎหมายซึ่งระบุไว้ในรายงานของสภาการเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นรายงานของทางรัฐบาลเอง ใ้มีการเขียนวิจารณ์ไว้ด้วย ในนั้นถึงสถานการณ์การเงินของเมืองไทยที่เสื่อมถอยลงไป ก็เนื่องจากที่เรากู้เงินมากและก็ใช้ตัวเงินคลังเข้าไปเป็นทุนสำรอง ข้าพเจ้าตั้งใจในประเด็นนี้

๑๐.๒๕ ๓.

นายเสริม วิมลชัยกุล กรรมการสภาฯ : ตามที่ท่านสมาชิกสองสัปดาห์ก่อนก็คิดว่า อนาคตจะทราบว่าจะทำอย่างไร เรื่องที่จะทำอย่างไรต่อไปนั้น ขอให้ไปรกรอกกฎหมายกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติซึ่งรัฐบาลจะได้อำนาจประกาศออกใช้ต่อไป แต่มีข้อที่ใครจะเรียนต่อท่านสมาชิกที่สงสัยก็คือว่า ที่ว่าจะเอาตัวเงินคลังไปใช้เป็นทุนสำรองนั้น ใช้ไม่ได้ เป็นการผิดกฎหมาย ขอให้ท่านเข้าใจตามนี้ด้วย เพราะเหตุว่าไม่ใช่แล้ว

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอสนับสนุนคำแปรญัตติของสมาชิก
 ในเรื่องนี้ กัยขอชี้แจงว่า การที่ข้าพเจ้าจะเข้าไปในฐานะของตัวเองผิด โดยมาก
 การกระทำนั้นเข้าไปใจว่าได้รับการแต่งตั้งก็คิดว่าเป็นตัวแทนของรัฐบาล ข้าพเจ้าถือว่ากรรมา
 ธิการสถานนี้เป็นคนกลาง ถ้าสมาชิกผู้แปรญัตติก็ทำอะไรที่หลุดพ้นภาระไปจนถึงรัฐบาล
 กรรมาธิการต้องรับฟังถ้ามีเหตุผล กรรมาธิการนั้นจะต้องชักรัฐบาลอีกทีหนึ่ง นี่ข้าพเจ้า
 เข้าใจเช่นนั้น เพราะฉะนั้นกรรมาธิการบางท่านมาชี้แจง ไปทำนองเป็นตัวแทนของรัฐบาล
 นั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นการเข้าใจของตัวเองผิด ถ้าเข้าใจผิดก็ขอให้เข้าใจเสียใหม่ว่า
 กรรมาธิการของสภานี้เป็นคนกลาง อาจจะถูกใช้โดยเสียงรัฐบาล อาจจะถูกใช้โดยเสียงสมาชิก
 ที่แปรญัตติได้ นี่ข้าพเจ้าเข้าใจเช่นนั้น.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้มีมานานแล้ว มีดาวโรยในระหว่างที่กรรมา
 ธิการกำลังพิจารณาแล้ว มันเข้าสภาแล้ว จะชักใช้อะไรกันเล่า เพราะฉะนั้นผมคิดว่า เพราะ
 เหตุว่ารัฐบาลเขามีผู้แทนมา เขาวางกันแล้วละคุณ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : หมายความว่าอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ
 เวลาตั้งกรรมาธิการ เวลาที่รัฐบาลผู้เสนอกฎหมายต้องชี้แจง การกระทำที่ผิด กรรมาธิการ
 ต้องชี้แจงด้วยเอ๊ยต เมื่อสมาชิกอื่นแปรญัตติ กรรมาธิการก็ต้องชี้แจงกับสมาชิก หมายความว่า
 ว่าอย่างนั้น ที่กรรมาธิการบางคนอ้างมาในทำนองที่ว่าโจมตีรัฐบาลอย่างนั้นอย่างนี้ เป็นการ
 อ้างเป็นตัวแทน ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นการเข้าใจฐานะของตัวเองผิด ท่านประธานผู้ใดทราบ
 ข้าพเจ้าจะเข้าประเด็นในเรื่องการแปรญัตติในเรื่องนี้ ความจริงเรื่องการผูกพันที่จะทำไป
 ถึง พ.ศ. ๒๕๐๑ กรรมาธิการก็ชี้แจงว่าแม้รัฐบาลใหม่ที่สืบเนื่องต่อไปไม่ต้องการก็เลิก
 เสียได้ นั่นเป็นสิ่งที่บุคคลที่นำฟัง แต่โดยมารยาทแล้ว รัฐบาลแต่ละรัฐบาล การที่จะผูกพัน
 อะไรรัฐบาลข้างหน้ามันจะต้องทำมันถึงอยู่มาก ข้าพเจ้าก็แปลกใจการผูกพันในรัฐบาลต่อ ๆ
 ไปก็ในะทางที่ได้ประโยชน์ไม่ เห็นว่าผูกพันไว้เพื่อให้เนกาการแก่รัฐบาลที่จะรับต่อไป เช่นสมม
 ว่าทำสัญญาขายข้าวสัก ๕ ปี ๑๐ ปีไว้เพื่อรัฐบาลใหม่จะได้เบาแรงอย่างนี้ไม่ค่อยเห็นได้

16

หากัน มีแต่ทำในทางที่จะถูกฟัน ในทางที่รับภาระหนี้สิน ทำแต่ในทางลบ ไม่เคยทำในทางบวก ในเรื่องี่เหล่านี้มารยาทของรัฐบาลเขาจะมีตระวังกันมาก แม้ที่จะทำถูกฟันไว้ก็ทำเฉพาะในสิ่งที่จำเป็น และเป็นประโยชน์ในทางบวกเท่านั้น ถ้าจะทำไปในทางลบแล้ว เป็นเหตุที่รัฐบาลแม้จะทำได้เขาก็ไม่ทำกันเพราะมารยาท เว้นแต่รัฐบาลนั้นจะไม่ระมัดระวังมารยาทของตัวอย่างนั้นก็ช่วยไม่ได้ ท่านประธานผู้เคารพ จิตนอนเงินก็เช่นเดียวกัน การที่สมาชิกได้แปรญัตติในเรื่องนี้ก็เพราะว่า เป็นห่วงถึงขั้นล้มหลักการแล้วว่า การกู้เงินนี้ในระยะนี้ไม่สมควรที่จะกระทำกัน เรามีน้อยใช้น้อยไปเท่าที่จำเป็นและการขุดเงินมาเพื่อพัฒนาการทางเศรษฐกิจ เพื่อป้องกันการค้าหลังของประเพณีนั้นก็เป็นสิ่งที่ทุกคนก็เห็นใจ แต่รัฐบาลนี้ ประธานโทมนัสต้องเกี่ยวพันกัน เพราะเป็นกฎหมายของรัฐบาลแยกไม่ได้ ถึงจะเป็นขึ้นแปรญัตติก็ตาม รัฐบาลนี้จับจุดประเทศไทยล้าหลังมาก การค้าหลังมันล้าหลังสองทาง ล้าหลังเรื่องตัวคน ล้าหลังเรื่องการเศรษฐกิจ เมืองไทยนี้ล้าหลังเรื่องตัวคน เราต้องปรับปรุงในัจฉคนนี้ก้าวหน้า จะลงทุนลงแรงอะไรไปในทางตัวคนต้องคำนึงอยู่มาก เราจะทุ่มเทไปในทางเศรษฐกิจมาก ๆ เพื่อพัฒนาการ แต่คนมันความไม่ทัน เราจะหาถนนหนทางลาคบางไปเยอะแยะ แต่ผู้คนที่รับผิดชอบนั้นไม่เจริญพอ ในที่สุดคนนั้นก็ไปประโยชน์ของชาวต่างประเทศบ้างก็ว่าบางคน หาเป็นประโยชน์อะไรกับคนไทยไม่ เราต้องสร้างความพัฒนาการนี้ทั้งในตัวบุคคลและในทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกัน นั้นแหละจึงจะเป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง นั้นแหละจึงจะทำให้ประเทศไทยเราพ้นจากการล้าหลัง เพราะฉะนั้นที่สมาชิกแปรญัตติคัดค้านอย่างนี้เพื่อให้อยลง ไทย ๆ ก็ยังมียังไม่ใหญ่เงินมันยังไม่ได้อแล้ว ก็ไหน ๆ จะกู้แล้ว ก็ขอให้อยลง เพราะฉะนั้นในเหตุผลของสมาชิกที่แปรญัตตินี้เป็นสิ่งที่ควรจะสนับสนุนว่าจำกัด จำกัดทั้งจำนวนเงินในวงเงินเท่าที่สมควร และกำหนดระยะเวลาภายในที่อายุของรัฐบาลนี้จะดำรงอยู่ มีความเห็นของข้าพเจ้าที่สนับสนุนมีเหตุผลดังนี้ ก็ขอให้สภานี้ได้โปรดพิจารณาใคร่ครองให้ถี่ เพื่อจะได้คัดการแปรญัตติของสมาชิกผู้มีเกียรติดังที่กล่าวมาแล้ว

๑๑.๓๕ น.

นายอารีพันธ์ คันทีเวชกุล (นครราชสีมา) : คณะกรรมการก็ไม่ได้ชี้แจงโดย
 สนิบสนุนแต่อย่างใด และมีหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าคณะกรรมการยังไม่ได้ออกไม่ชี้
 แจงกับข้าพเจ้า กลับว่าข้าพเจ้านั้นตั้งประเด็นไปในทางที่วิจิมติรัฐบาล ท่านประธาน
 กรรมการที่ได้อยู่นั่นนะ ความจริงมีศักดิ์เป็นถึงอาจารย์ ขรพ.เจ้าไม่วิจิมติรัฐบาลแล้ว
 ข้าพเจ้าจะพูดบ้าง ระบุว่าการกู้เงินไม่ถูกต้อง เพราะรัฐบาลเสนอกฎหมายที่ไม่ใช่
 ข้าพเจ้าเสนอจะกู้มาโจมตีตัวข้าพเจ้าเอง ที่นี้มีหลักฐานหนึ่งนอกจากนี้ที่ท่านผู้แทน
 จังหวัดพิจิตร ได้เสนอแล้วคณะกรรมการยังมีคอม ยังชี้ข้อที่ข้าพเจ้าขงใจและคณะกรรมการ
 ธิการก็ยังไม่คอม ก็ว่าท่านจะกู้เงินมีระยะยาวเท่าไรท่านไม่ได้ออก ที่ว่า ๒ ปีในกฎหมาย
 คืออำนาจการกู้ แต่ทุกครั้งที่ ๆ ยาวเท่าไรยังไม่ได้ออก แล้วตัวเงินคลังที่ท่านใช้ ๒
 ใช้ระยะเท่าไร ๒ เดือนหรือ ๑ ปี นี้ก็ยังไม่ได้ออก นอกจากนี้ยังมีอีกมีหาหนึ่งคือมี
 ว่า การกู้ระยะยาวแล้วตัวเงินคลังว่าจะเท่าไร แล้วท่านจะกำหนดดอกเบี้ยเท่าไร อย่าง
 นี้ข้าพเจ้าถามเสียก่อน ยังมีเรื่องขอมาให้คอม เสียก่อนได้จุก.

๑๑.๓๗ น.

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ กรรมการธิการ : ตามที่ได้มีสมาชิกทั้งผู้ประจักษ์และผู้
 สนิบสนุนได้ เสนอแปรญัตติและสนับสนุนคำแปรญัตตินั้น ในสถานที่ที่คณะกรรมการนี้สำนักอยู่
 เสมอว่าเป็นกรรมการธิการของสภา แต่ที่ได้กล่าวอ้าง ไม่นัก เพราะเหตุว่าท่านได้อภิปราย
 ไปท่านเองไม่รับหลักการกฎหมายนี้ เป็นเรื่องการโจมตีนโยบายรัฐบาล ไม่ใช่หมายความว่า
 ท่านหาไม่ได้ แต่ว่าควรจะทำในวาระแรกในชั้นรับหลักการ แค่นี้เมื่อมาถึงขั้นแปรญัตติ
 เราก็มาว่ากันในชั้นแปรญัตติหลังที่กรรมการ ได้ชี้แจงให้ท่านทราบ ก็หาไม่กำหนดอย่าง
 นั้นไม่ได้ สมมติว่าถ้ากำหนดแล้วจำนวนเงินยอกเงินนั้นจ่ายเกินกว่าที่ขดล้นไม่เอาที่ไหน ก็
 ต้องมาเก็บภาษีมาเพิ่มภาระภาษีซึ่งรัฐบาลนี้ไม่มีนโยบายที่จะเพิ่มภาระภาษีให้สูงชันกว่าปัจจุบัน
 เพราะฉะนั้นการกำหนดจำนวนเงินไม่เกิน ๒ พันล้านบาท ไม่ใช่หมายความว่าเราจะกู้เงิน
 เดิม ๒ พันล้านบาท ที่นี้ท่านพูดถึงว่าตัวเงินคลังจะเอาออกมาเป็นทุนสำรองในขณะนั้นก็มาถึง

18

ข้อตกลงไว้ว่าภาระที่จะกระทำต่าง ๆ นี้ให้อ่านารัฐบาล ๑. ออกตั๋วเงินคลัง ๒. พิมพ์บัตร
๓. ตราสารอื่น ๆ เป็นคราว ๆ ไม่ได้กำหนดว่าต้องออกเป็นตั๋วเงินคลังทั้งหมด ท่านก็เห็น
อุปแล้ว

ทีนี้ในเรื่องที่ท่านบอกว่าผู้สนับสนุนบอกว่าจะมีการให้ผูกพันภาระรัฐบาลข้างหน้า
ก่อนรับผิดชอบ แต่ทันทันทีไม่ว่าในสถานที่เราได้เคยออกกฎหมายผูกพันงบประมาณถึง ๕ ปีใน
การสร้างทางหลวงทั่วประเทศนั้น เราหมายความว่าสิ่งไรที่มีจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศ
ชาตินั้น การผูกพันนั้นก็ควรที่จะทำ แต่ว่ากำหนดเวลานั้นเพียง ๒๕๐๐ ไม่ใช่ว่าผูกพันนับ
เป็น ๕ ปี ๕ ปี อย่างกฎหมายโครงการสร้างทางนั้น เพราะฉะนั้นการที่เรากำหนดอะไร
ต่าง ๆ อย่างที่ท่านบอกไว้เป็นลิมิต () ชัดขึ้นลง ในที่นี้แล้ว ถ้าหากว่าทำ
ไม่ได้ ชัดขึ้นขึ้นมาถึง สนอกกฎหมายเข้ามาใหม่อีก ก็เป็นการที่ท่านบอกว่าท่านไม่มีหลักการ
อะไรต่าง ๆ ที่จะดำเนินการเลย เสนอเข้ามาพอไม่ให้แล้วก็ไม่ออกกฎหมายใหม่อะไรอย่างนี้
เป็นการยุ่งยาก เพราะฉะนั้นการที่กำหนดไว้ที่รัฐบาลมีแผนการที่จะทำในระยะเวลานั้น-ระยะ
เวลายาว ส่วนเงินดอกเบี้ยนั้นในระยะเวลานั้นดอกเบี้ยก็ต้องค้าง ในระยะเวลาอันยาว
ดอกเบี้ยต้องสูงขึ้น มันเป็นเงาความตัวอยู่อย่างนั้น วิธีการอย่างนี้รัฐบาลก็พร้อมที่เตรียมจะ
ทำไว้ได้แล้ว ในเมื่อกฎหมายนี้ได้ผ่านสภาออกใช้เป็นกฎหมาย นี้คณะกรรมการมาธิการจึงขอเป็น
ยืนยันว่าจะแก้ความค่าแปรคู่มือของท่านไม่ได้.

๑๐.๓๕ 11.

นายแพทย์ โชติคุชิต (ธนบุรี) : ในทัศนะของข้าพเจ้าที่จะสนับสนุนค่าแปรคู่มือ
ของเพื่อนสมาชิกในกรณีที่ว่าให้ลดจำนวนเงินจาก ๒ พันล้านลงเป็น ๑ พันล้านและในระยะ
เวลาที่มีจำนวนจำกัด คือว่าภายใน ๑ ปี ทั้งนี้ก็ช่วยเหตุผลซึ่งข้าพเจ้าจะกราบเรียนสถานที่
ตั้งคือไม่นี้ คือว่าในข้อซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลและทางกรมมาธิการ ได้มีความเห็นชอบสอดคล้อง
ต้องกันกับรัฐบาลยกในจำนวนเงิน ๒ พันล้านและในระยะเวลากำหนด ๒ ปีนั้น ข้าพเจ้า
เองไม่คิดใจเท่าไรนัก แต่ทว่าในเรื่องการที่จะได้มาซึ่งเงินกู้ซึ่งทางรัฐบาลและทางกรมมา

19

กิจการมีความแน่ใจเพียงใดหรือไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จความประสงค์ในการที่จะได้เงิน ๒ พันล้านมาจากเงินกู้ภายในประเทศครั้งนี้ ในทัศนะของข้าพเจ้าแล้วเห็นว่าไม่อาจจะเป็นไปได้ในเมื่อเราพิจารณาถึงสถานการณ์แวดล้อมซึ่งบังเกิดขึ้นในประเทศในขณะนี้ อาทิเช่น ในทางการเงินการ เศรษฐกิจการค้า ซึ่งขณะนี้ได้ทรุดโทรมลงเป็นลำดับ ซึ่งไม่มีใครจะเพียงพอได้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราจะเปิดการกู้เงินภายในประเทศขึ้น มีส่วนจะคุ้มหวังได้รับความร่วมมือจากประชาชนก็ตาม

อาทิเช่นในทางการเงิน การเศรษฐกิจ การค้า ซึ่งขณะนี้ได้ทรุดโทรมลงเป็นลำดับ ซึ่งไม่มีใคร
 จะสามารถเพียงได้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราจะเปิดการกู้เงินภายในประเทศขึ้นบ้างซึ่งหวังไว้กับ
 ความร่วมมือของประชาชนก็สมควร จากบรรดาผู้ที่เงินจะให้รัฐบาลที่ถูกต้องก็ตามหรือจากบรรดาชนาการ
 พานิชย์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งกลางของการสะสมเงินก็ตาม ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วในฐานะที่เหตุการณ์
 แวดล้อมต่าง ๆ อาทิเช่นการเงิน การเศรษฐกิจ การค้า ดังที่ข้าพเจ้ากล่าว ได้กราบเรียนว่า
 กำลังทรุดโทรมอยู่ด้วยกันทั้งนั้น จนกระทั่งฐานะของรัฐบาลเองในทางการเงินอย่างนี้ ความหวัง
 ที่จะได้เงินมาเต็มจำนวน ๒ พันล้านนั้นจึงไม่สามารถที่จะคาดหวังได้ ในทัศนะของเพื่อนสมาชิก
 ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเข้าใจในข้อความเห็นอย่างนี้เหมือนกันในการที่จะให้ความร่วมมือแก่รัฐบาล
 หรือกรมการ จึงได้กำหนดเงินกู้ลง เหลือแต่เพียงพันล้านบาทในระยะเวลาจำนวน ๑ ปี อยาก
 จะตั้งข้อซักถามต่อคณะรัฐบาลหรือทางกรมการว่ามีอยู่บ้างหรือไม่ในปรากฏการณ์ที่แลแล้ว
 ในกรณีซึ่งว่ารัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติเงินกู้ไปแล้วและก็ไม่สามารถที่จะกู้ได้เต็มจำนวนที่
 กำหนดไว้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ทั้งนี้ขอได้ขอร้องให้ข้าพเจ้าและสภานี้ได้ให้ทราบด้วยเพื่อประ
 กอบการพิจารณาวินิจฉัย—ในเรื่องการแปรรูปคดีของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องนี้ อีกประการหนึ่งซึ่ง
 ข้าพเจ้าอยากจะต้องข้อสังเกตและก็อยากจะทำให้ความคิดเห็นกับรัฐบาลและทางกรมการซึ่งได้
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และทางสภาที่นี้เกี่ยวข้องนี้ไว้ม่างในกรณีเรื่องซึ่งจะมีการขาดแคลน
 เงินขึ้นภายในประเทศสำหรับกรที่จะใช้ไปในทางวิวัฒนาการทางเศรษฐกิจก็ตาม ในทางด้านการ
 ทหาร หรืออะไรก็ตามหรือในทางด้านการปกครองด้านอื่น ๆ ประเด็นทุกประการนั้นก็ตาม ในฐานะ
 ที่เมืองไทยเราก็ได้ชื่อว่าเป็นเมืองที่ยากจนและในขณะที่ความที่รัฐบาลไทยนี้และเมืองไทยนี้ ได้ปฏิบัติ
 อยู่ก็คือการที่จะต้องขอร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและเท่าที่ได้ปฏิบัติมาแล้วทางประเทศ
 ไทยก็ได้รับการช่วยเหลือในการขอขอร้องขอความช่วยเหลือในการที่จะให้ความช่วยเหลือทาง
 เศรษฐกิจและทางการทหาร หรือทางอะไรก็ตามจากต่างประเทศ มาที่นี้เท่าที่ปรากฏที่จะนำตัวนี้
 และครหาต่อรัฐบาลนี้ก็คือว่า ในเรื่องศักดิ์ศรีเราไม่ต้องพูดถึง เพราะอะไร ๆ เราได้วางตนไปใน
 ทางที่ว่าเราจะต้องขอความช่วยเหลือจากเขาอยู่แล้ว และก็ได้อาศัยความช่วยเหลือได้มาแล้ว แต่

ที่มันมีเหตุอย่างไรก็ตามกว่าในฐานะที่รัฐบาลกำลังอยู่ในฐานะการเงินที่ขาดแคลนและกำลังหุดโหระ
 อยู่อย่างนี้ ทำให้ท่านไม่ใช้ความสามารถ ไม่ใช้สติปัญญาในอันที่จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ
 ซึ่งว่าไหน ๆ เราก็ได้ขออยู่แล้ว ศักดิ์ศรีไม่ต้องพูดถึงกัน ที่นี้ขอมาเพื่อที่จะบรรเทาความเดือดร้อน
 คืออาณาประชาราษฎร์ในการที่จะคงมาถูกรัดถูกในเรื่องภายในและในการที่จะคงมาให้ความร่วมมือ
 ร่วมใจแก่รัฐบาลโดยอุทิศกำลังในการที่จะให้กู้ภายในประเทศ ปรากฏการณ์ที่ปรากฏมา การช่วย
 เหลือจากต่างประเทศที่ข้าพเจ้าพูดนี้ ท่านประธานฯ มันอาจจะผิดพลาดก็แก่ประเทศอยู่บ้างในท่ามกลาง
 สภาก็มีเกิดขึ้น ในกรณีที่ได้รับการช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอเมริกา เท่าที่
 ปรากฏ ประเทศไทยในฐานะที่เราพูดได้ให้ความช่วยเหลือร่วมมือกับทางอเมริกาหรือทางสหประชา
 ชาติเรียกว่าอยู่ในแนวทางของประเทศต่าง ๆ ในโลก แต่ว่าความช่วยเหลือนั้นต่างจากต่างประเทศ
 ซึ่งได้จากความช่วยเหลือทั่ว ๆ ไปในทางเศรษฐกิจก็ตาม ในทางทหารอะไรก็ตาม เหล่านี้ได้
 รับผิดชอบอยู่ที่บรรดาของประเทศในเอเชียอาคเนย์นี้ ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุผลอะไร เป็นเพราะ
 เหตุผลว่าทางรัฐบาลนี้ ไม่มีความสามารถในการที่จะเรียกร้องให้เขาเกิดความเห็นอกเห็นใจขึ้นมา
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเพทยา ขอให้ระวัง อย่าให้พูดคนมาก ขอโปรด
 ระวัง อย่าให้ออกนอกขอบเขต เรื่องการพูดมากเกินไปก็ เพราะเหตุว่าจะพูดอะไร ได้ทั้งนั้น แต่
 ว่าขอให้ใกล้กัน

นายเพทยา โชติบุชิต (ธนบุรี) : นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่เราควรจะหาการแก้ไขเพียง
 * พันล้าน โดยมีเหตุผลว่าในขณะที่เดียวกันนั้นเราสามารถที่จะหาเงินจากทางบ้านอื่นมาได้ เพื่อที่จะ
 สนับสนุนเหตุผลตามที่แปรอุทิศคืนคือว่าถ้าหากว่าเราจะกู้จากประชาชนจำนวน ๒ พันล้านนั้น ข้าพเจ้า
 เชื่อว่าไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน กฎหมายนี้จะเป็นหมิ่น ไม่สามารถที่จะเป็นไปได้ แต่ว่า
 ในขณะที่เดียวกันเรามีทางที่จะได้เงินซึ่งเป็นทางที่รอบคอบและก็ได้โดยได้มาแล้ว และก็เป็นการ
 เรียกร้องของประชาชนชาวไทยที่ต่อประเทศ เพื่อยืนยันในการที่จะให้ช่วยเหลือในทางวิวัฒนาการ
 ทางเศรษฐกิจ ทางทหารโดยที่เขาได้ช่วยเหลืออยู่แล้วและเราก็ได้ขอความช่วยเหลือเขามาที่
 ปรากฏว่าเป็นการช่วยเหลือซึ่งอย่างนั้นคิดว่า ก็คงจะไม่ผิด เพราะว่ามันได้เล็กน้อยที่สุดหรือว่าได้

น้อยที่สุด อย่างที่ท่านประธานฯ ยังไม่มีเหตุผลหรือข้อใดในการสนับสนุน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนี้ควรจะว่ากันในวาระที่ ๑ ควรจะได้พูดในวาระที่

๑ รับหลักการหรือไม่รับหลักการ ตอนนี้ไม่ใช่แล้ว

นายเพทาย โชตินุชิต (ชนบุรี) : ตัดคือว่าหลักการรับแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัดคือว่าประธานฯ ไม่ใช่ได้ก็สมาชิก ผมเพียงแต่คัดค้าน

เท่านั้น ขอให้วาระที่ ๑ ให้ใกล้เคียง อย่าอภิปรายมากนัก เวลานี้เป็นวาระที่ ๒ รายละเอียด เพราะฉะนั้นขอให้พูดอย่างนี้ ถ้าหากว่ากระจายมากก็เรื่องมีมากทุกที

นายเพทาย โชตินุชิต (ชนบุรี) : เขาใจจริง คือในหลักการนั้นเรารับแล้ว ท่าน

ประธานฯ ที่มาแปรญัตติกันว่าในจำนวน ๒ พันล้าน ขอแค่เพียง ๑ พันล้าน เกิด ในนามของประมุข

ราชวงค์ขอแค่เพียง ๑ ล้าน เกิด แล้วในขณะที่ว่าจะเป็นข้อเสียหายหรือทางรัฐบาลเห็นว่าทาง

กรมการอะไรก็ตามก็มีข้อแนะนำอย่างนี้ ว่าจำนวนถ้าหากมันจะไม่เพียงพอแก่การที่จะหาเงิน

มาหมุนเวียนประเทศวิวัฒนาการในทางเศรษฐกิจตามหลักการของกฎหมายฉบับนี้แล้ว เราควรจะมีทาง

ได้ ทางใดบ้างก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้าก็ให้เหตุผลว่าถ้าหากว่ารัฐบาลมีความปรีชาสามารถใน

การที่จะเรียกร้องความเห็นอกเห็นใจจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งเขาได้ให้ความช่วยเหลือมาแล้วอย่าง

นี้ว่าเราไม่ได้รับความช่วยเหลือเท่าที่ควรจะได้รับได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้ว คือว่าน้อยที่สุดใน

บรรดาประเทศต่าง ๆ ที่ได้รับการช่วยเหลือในทางเศรษฐกิจและการทหาร นี่มีเหตุผลใหม่ท่าน

ประธานฯ ที่ข้าพเจ้าอภิปรายประกอบด้วยพระราชบัญญัติที่แปรญัตติงบประมาณที่ช่วยให้เงินกู้เพียง ๑

พันล้านบาทเท่านั้น มีเหตุผลหรือไม่ใช่ ถ้ามีเหตุผลข้าพเจ้าจะพูดคือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นเหตุผลอันหนึ่งเหมือนกัน แต่ขอให้วาระที่ ๑ ขอให้

กว้างไปนัก เพราะเหตุว่าเป็นการพิจารณาว่าวาระที่ ๒ รายละเอียดโดยเฉพาะ

นายเพทาย โชตินุชิต (ชนบุรี) : เพราะว่านโยบายอเมริกาเขาได้ยื่นแล้วบางที

จะได้เข้ามาอีกท่านประธานฯ คือผมพูดมีความหมายเท่านั้น ไม่ใช่ไร้สาระ ถ้าอย่างนั้นก็เป็นอย่าง

ว่าไม่ติดใจในข้ออภิปรายอันนี้ แต่ว่าในข้ออภิปรายอันอื่นที่ประสงค์ให้เหตุผลว่าในกรณีที่จะลดจำนวน

เงินกู้ลง ๑ พันล้าน นี้ไม่ว่าทางประชาชนเขาจะไม่สนใจ ท่านประธานา จริ่งอยู่ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ได้รับหลักการแล้วทั้ง ๆ ที่ทางรัฐบาลนี้เองก็ได้เคยให้ท่านนี้สัญญาว่าจะกระทำการอันใด
ออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเสนอกฎหมายอะไรก็ตาม โดยเฉพาะกฎหมายเงินกู้ในท่านประธาน
แล้วก็เขาไม่ต้องการ แต่เมื่อทางสภาได้รับหลักการไปแล้วก็มาต่อรองกันว่าในจำนวน ๒ พันล้าน
มันมากไปก็ขอแต่เพียง ๑ พันล้าน ด้วยเหตุผลอย่างี่สมาชิกเพื่อขอเข้าเข้าก็อภิปรายมาแล้ว เพราะ
ฉะนั้นถ้าหากว่าทางรัฐบาลก็ตามหรือทางสภาที่มีผู้เกี่ยวกันก็ตาม ยังจะยืนยันในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ตามที่กรรมาธิการ ได้เสนอมา คือว่าให้กำหนดเงินกู้ในสองพันล้านโดยไม่ถึงความรู้สึกหรือ
ความต้องการของประชาชนเขา ข้าพเจ้าก็อยากจะกล่าวว่ารัฐบาลนี้จะชนะได้ก็ในสถานที่เท่านั้น ท่าน
ประธานา แต่ว่ารัฐบาลนี้หาสามารถที่จะชนะจิตใจของประชาชนชาวไทยภายนอกสถานที่นั้นไม่ได้
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนต่อท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทยที่ไปปรึกษา
กับประชาชนเขาว่าประชาชนเขาไม่ต้องการอะไรแล้วมันก็จะไม่ทำ แต่ว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่อง
ตรงกันข้ามและโดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วท่านนายกรัฐมนตรีก็ไปเคยได้กล่าวว่าเรื่องเงินกู้ไม่เอาแล้ว
ท่านประธานจะถือว่าเป็นภาระจะถึงลูกหลาน เหลนจะต้องรับมาหนักใช้ไม่มีจำกัดอย่างนี้ก็จะเลิก
แต่ว่าในขณะที่ก็ยังมีผลเสนอร่างกฎหมายเงินถึง ๒ พันล้านภายใน ซึ่งข้าพเจ้าอยากจะเรียน
ถามทางกรรมาธิการซึ่งมีรายละเอียดในเรื่องนี้มีอยู่บ้างหรือไม่ที่ร่างพระราชบัญญัติเงินของ
รัฐบาลนั้นได้ออกไปแล้ว แต่ไม่สามารถที่จะได้รับการกู้หนี้ยืมสินจากประชาชนภายในประเทศโดย
ไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนคือไม่ได้กู้เงินเต็มตามจำนวนที่ทางรัฐบาลได้กำหนดไป นี้ความ
ประสงค์ของกรรมาธิการที่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานาและทางกรรมาธิการและอยากจะกราบขอ
เท็จจริงมีอยู่เพียงเท่านี้

22

นายเทียร ๓ สงขลา (ราชบุรี) : เราก็ได้มีการอธิบายไว้กันโดยชัดแจ้ง ทั้งสองฝ่ายและเท่าที่สังเกตกรรมการมาก็ไม่ใคร่แจ้ง เห็นสมควรแก่เวลานี้แล้ว จึงขอเสนอให้ ส.ส.ผู้ใดลงมติ ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นายอารีย์ ศันติเวญกุล (นครราชสีมา) : เท่าที่ได้มีการเสนอให้ลงมติ โดยที่ถือว่าทางฝ่ายกรรมการไม่ชัดเจนนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นธรรมดา เพราะว่าเท่าที่คณะกรรมการไม่ชัดเจนอาจจะจนต่อผู้หากก็ได้ ไม่หมายความว่าไม่มีเรื่องจะได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านกรรมการคนสุดท้ายที่ขึ้นมาพูดในปัญหาที่ว่า ถ้าหากว่าเป็นเงินผูกพันกับกรมการช่าง ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ปัญหาที่กรรมการก็ชี้แจงผิด ๆ คือข้าพเจ้าเรียนตามคอกกรรมการว่า จะรู้ในระยะยาวเท่าไร เพราะว่าในกฎหมายที่ไทยถึง พ.ศ. ๒๕๐๑ นั้น ไม่ใช่ว่าผู้ถือหุ้น มีอำนาจการผูกตั้งแล้วกันไปจนถึง พ.ศ. ๒๕๐๑ เขาเขียนเจตนาเป็นอย่างนั้น แล้วกฎหมายเก่า ก็เขียนอย่างนี้เหมือนกัน แต่ว่าท่านจะรู้ถึง ๑๐ ปีก็ได้ โดยออกมาเป็นกฎกระทรวงอย่าง อาจารย์เสริม ฯ ว่านั้นถูก แต่ว่าปัญหาข้อผูกพันไม่ใช่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกู้เงินคราวนี้ที่ ข้าพเจ้าแปรญัติคดีกันนั้น ข้าพเจ้าไม่ไต่ถามแก่คลังรัฐบาล เพราะรัฐบาลนี้ต้องการใช้เงินเพียง พันล้านบาท พันร้อยกว่าล้าน พันร้อยหกสิบล้าน ข้าพเจ้าว่านี่ข้อผูกตั้งสองพันล้านมันมากเกินไป คือ ข้าพเจ้าว่าเดี๋ยวนี้สามัญลงทุนมันอย่างนั้น คือใช้จากเงินคงคลังกับเงินกู้ที่เงินคงคลังออกแล้ว เท่าไร ก็เหลือเงินกู้เท่านั้น ตัวเลขมันมี ข้าพเจ้าถึงแปรญัติคดีกันอย่างนี้ ไม่ใช่ว่าจะคดีไม่ได้ ท่านหัวเสียหมด หามิได้ ข้าพเจ้ารู้หัวท่านหัว แต่ทำในเรื่องวงการอื่น—ข้อหนึ่งที่ว่า มันก็ยังไม่ยอม ข้าพเจ้าว่ามีความจำเป็นอย่างไร ประเด็นนี้ในการขอเปิดอภิปรายต่อไป ท่านประธาน ไม่ต้องวิตก คือว่าที่เสนอไปอย่างนี้ ก็เพราะว่าทางฝ่ายกรรมการก็ยังไม่ชัดเจนแก่ข้าพเจ้าว่ามีความจำเป็นไหมทั้งสองพันล้านบาท เพราะว่าพันล้านบาทก็พอถึงงบประมาณแล้ว ท่านจะรู้ก็ไม่เกิน

พ.ศ. ๒๕๕๕

16

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอให้มีการอภิปรายลงมติ และมีผู้ขอเสนอให้เปิดอภิปราย เพราะฉะนั้นจะขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นสมควร ให้เปิดอภิปรายต่อไปโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าปิดอภิปราย เพราะฉะนั้นต่อไป...

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นทรราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอสรุปได้ไหม ก่อนลงมติได้ตามข้อบังคับที่ท่านประธาน ฯ ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าไม่สรุปแล้ว เพื่อนไม่ชอบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นขอให้ประชุมวินิจฉัยว่า สำหรับในมาตรา ๓๓ ซึ่งคุณอารีย์ ฯ ได้ขอแปรญัตติไว้ว่า สมควรจะให้เป็นไปตามที่ขอแปรญัตติหรือว่าคงไว้ตามร่างเดิม ผู้ใดเห็นสมควร ให้เป็นไปตามที่ขอแปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงเป็นไปตามร่างเดิม ต่อไป

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕

๑๐.๕๕ น.

นายอรุณ ไซบกาล (อุบลราชธานี) : คัดค้านขอประธาณอภัยที่จะต้องติดคาม

7

มาคัดค้านพระราชบัญญัติเงินกู้เพื่อบูรณะและวิวัฒนาการของประเทศ เป็นในวาระ ๒ นี้โดยการแปรญัตติก่อน เหตุที่ฉันต้องแปรญัตติกัดค้านพระราชบัญญัตินี้ก็อีกที เพราะฉันมีความรู้สึกว่า รัฐบาลนี้ได้ใช้จ่ายเงินไม่ เป็นระเบียบได้ใช้จ่ายไปในทำนองที่เป็นการทุ่มเพื่อจบจริง ๆ ความทุ่มเทของรัฐบาลนี้ทำนุพระชนา ฯ ที่เคารพ จนกระทั่งจะเกิดเป็นภัยแก่ตัวรัฐบาลเองดังที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์เมื่อ ๒๖/๕/๕๕ ๒ - ๓ - ๔ วันมานี้มันมีแหละ เพราะความทุ่มเท ความที่ตามใจตัวจนกระทั่งล้มตัว ทำนุพระชนา ฯ ที่เคารพ ฉันมีความรู้สึกเช่นนี้จริง ๆ ที่นั่นนอกจากนั้นแล้ว ทำนุพระชนา ฯ ที่เคารพ รัฐบาลนี้ได้ทำให้ฉันได้เห็นหลายหลายอย่างเป็นต้นว่า แม้แต่ข้ารับของรัฐบาลก็ดี รัฐบาลก็พยายามทำนุถุกรรมหมายอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะเงิน ก.ศ.ส. นี้รายรับเป็นจำนวนเงินตั้งร้อยล้านกว่าบาท รัฐบาลไม่ได้สนใจที่จะเก็บเงินเข้าจำนวนนี้มาเข้างบประมาณแผ่นดิน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรพิน ฯ ขอให้อภิปรายตรงกับเรื่องคุณแปรญัตติหน่อยเถอะ คุณแปรญัตติขอให้เพิ่มต่อท้ายมาตรา ๕ ว่าแต่ในสิ่งงบประมาณนี้หนึ่ง ๆ นั้นต้องไม่เกินจำนวนที่จะต้องกู้เพื่อใช้จ่ายในทำงงบประมาณ จ่ายในการลงทุนที่ผู้กู้ ี่คุณพูดออกเรื่องไม่

นางอรพิน ไชยภาค (คุณธรรมาณี) : ทำนุพระชนา ฯ ที่เคารพ ฉันกำลังจะเข้าประเด็น คือว่าฉันนี้เป็นเหตุผล ในการที่ฉันจะติดตามมาคัดค้านในวาระที่ ๒ หมายความว่า อย่างนี้ทำนุพระชนา ฯ ที่น้อย่างที่ฉันได้กราบเรียนมาแล้วว่า รัฐบาลได้พยายามทำนุถุกรรมมาอย่างที่ว่าทั้งรายรับทั้งรายจ่ายนี้ เหตุนี้เองที่ฉันไม่เสื่อมใส จึงต้องติดตามมาคัดค้านที่นี้ ทำนุพระชนา ฯ ที่เคารพ โห้น ๆ รัฐบาลก็ได้ออกกฎหมายผูกพันไปแล้ว ในงบประมาณว่าจะมีการกู้เงิน เพราะฉะนั้นจึงได้ผูกออกกฎหมายฉบับนี้ติดตามมากู้เงินสองพันล้านบาท แต่ว่ารัฐบาลจะกู้เงินก็ไม่ว่าเห็นใจในสิ่งที่จำ เป็นก็มีเหมือนกัน ในสิ่งที่ทุ่มเทก็มีเหมือนกัน ถ้ามีความจำเป็นจะกู้จริง ๆ ทั้งตัว

28

ดิฉันและสมาชิกส่วนมากที่เป็นฝ่ายค้านก็ได้อภิปรายเรียนเสนอแล้วว่า ให้อำนาจที่ความจำเป็นเท่ากั
 งบประมาณรายจ่ายวิสามัญลงทุนของ พ.ศ. ๒๔๔๕ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ อย่าไปถูกน้ำไว้เพื่อ
 จะใช้จ่ายในการทุ่มเห็บน นี่เหตุนี้จึงได้แปรญัตติเพิ่มเติมเข้ามา ขอให้ท่านที่มีความจำเป็นเท่าที่มี
 ในงบประมาณรายจ่ายวิสามัญลงทุนของ พ.ศ. ๒๔๔๕ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เหตุที่ดิฉันให้
 คอห้ามในรายการของมาตรา ๕ นี้ก็มีความประสงค์อย่างที่ว่านั้น ทั้งนี้ท่านกรรมาธิการบอกว่า ที่
 อภิปรายกันในมาตรา ๓ นั้น การผูกพันจะไปถึงรัฐบาลก่อน ๆ นั้น เช่นการสร้างทางหลวงอย่างนี้ก็
 มีโครงการ ๕ ปี ก็จำเป็นต้องทำไป แม้จะผูกพันกับรัฐบาลใด ๆ ก็ตาม อันนี้ดิฉันก็คิดว่าดิฉันนั้น
 ไม่ขัดข้องในการที่จะผูกพัน แต่ว่าเงินที่เป็มกันมานั้นจะต้องมีโครงการแน่นอน อย่างที่สมัยสมบูรณาญา
 สิทธิราชย์ เขามีโครงการจะสร้างรถไฟ ๖๕๖ ก็เอาเงินนั้นไปสร้างรถไฟจริง ๆ ที่นี้การที่จะ
 สร้างทางหลวงโครงการ ๕ ปีนั้น ก็ให้เป็นโครงการที่แน่นอน แต่ว่าโครงการของรัฐบาลนี้ที่จะทำ
 นั้นไม่มีโครงการแน่นอน ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ สมมติว่าโครงการที่แน่นอนนั้น จำนวนเงินก็ได้
 ๖๕๖/บอกลไว้ชัดเจนแล้ว

แล้วทำไมรัฐบาลจึงจะกู้มากกว่าจำนวนที่จะใช้ จะกู้มาไว้เพื่อใช้จ่ายในการรักษาสถานการณ์
 ของรัฐบาล เช่นนั้นหรือ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ อันนี้แหละคิดเงินไม่เต็มถ้วย แล้วเงินที่กู้มานี้
 แม้นักโครงการนั้นจะเป็นโครงการที่แน่นอน เป็นต้นว่า โครงการ เชื้อลมชัยนาท เช่นนี้เป็นต้น
 โครงการนี้มันไม่ถึงมือประชาชนทั่วประเทศ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ผู้ที่จะได้รับผลตอบแทน
 ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการอันแน่นอนของท่าน เช่นยกตัวอย่าง โครงการ เชื้อลมชัยนาทนี้
 ก็จะได้แค่จังหวัดที่ใกล้เคียง เช่น จังหวัดอยุธยา สระบุรี สุพรรณบุรี อยุธยา ซึ่งจังหวัดเหล่านี้
 มีการอยู่อาศัย มีการทำไร่ไถนาทำพืชมูลงแล้ว สมมติว่า แก้วด้วยหนึ่งมีเงินห้าล้านแล้ว
 ๓ ส่วน จะเอามาเพิ่มอีก ก็ได้ส่วนเดียว ส่วนจังหวัดภาคอีสานหรือจังหวัดอื่น ๆ ไม่ได้รับผลตอบแทน
 ออกผล ไม่ได้รับประโยชน์จากโครงการอันแน่นอนของท่าน ลืมเปลืองเงินไปเปล่า ๆ อย่าง
 เชื้อลมชัยนาทมีเงินตั้ง ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท อย่างเป็นต้น เพราะฉะนั้นคิดเงินเห็นว่า การกู้
 เงินของท่านเพื่อจะทำโครงการใหญ่ ๆ ซึ่งโครงการใหญ่ ๆ นี้ไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั่ว
 ประเทศนั้น คิดเงินไม่เต็มถ้วย เหตุนี้จึงให้กู้แค่เฉพาะจำนวนเงินเท่าที่มีความาจากเงินที่จะใช้
 ไม่ใช่ว่าพวกคิดเนวักคักกันชนิดที่จะไม่ให้ท่านกู้เลย ให้กู้แค่ในส่วนจำเป็น แล้วเมื่อมาแล้ว
 เงินที่จำนวนที่จะใช้จ่ายออกไปก็ถูกฉวยแจกจ่ายให้ทั่วถึงแก่ประชาชนทั่วประเทศไทยด้วย ไม่ใช่
 จะมาทำเพื่อเอาหน้าเอาตา ไม่ใช่จะมาทำเพื่อจะจารึกนามนั้นนามนี้ให้เป็นเกียรติให้แก
 อนุชน ไม่ใช่อย่างนั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เท่าที่ท่านมาแล้วนั้นท่านก็ทราบอยู่แล้วว่า มัน
 - เป็นการกระทำโดยความเห็นชอบจากหมู่หนึ่งคณะหนึ่งหรือผู้ดีของบุคคลผู้ใดคนหนึ่งเท่านั้น ไม่
 ใช่ประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติจริง ๆ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เงินของราษฎรทุกบาท
 ทุกสตางค์ก็ควรจะได้ทั่วถึงแก่ประชาชนจริง ๆ ท่านก็ทราบอยู่แล้วว่า ภาคอีสานของเรานั้น
 น้ำท่าแห้งแล้ง ทุกวันนี้ราษฎรขึ้นรถขึ้นมาเพื่อจะสัมภว่าคนมาหางานทำที่กรุงเทพฯ ฯ ในที่สุด
 ก็ไปถูกโกงแรงงาน นี่เป็นเพราะรัฐบาลไม่ใส่ใจเอาใจใส่ เงินที่กู้มาไม่ได้ออกจ่ายไปให้แก่
 ภาคอีสานเลย เหตุนี้คิดเงินคักคักไม่ให้กู้เงินจำนวนที่มีความจำเป็น ส่วนที่มีความจำเป็น

คดีนี้ไม่ไต่คดีใจ ไต่เห็นชอบกับรัฐบาลในส่วนที่จำเป็น ส่วนที่ไม่จำเป็นนั้นก็ขอแปรญัตติกักออก
ใหญ่เท่าจำนวนที่มีในงบประมาณ

๑๑.๐๓ ๓.

นายเสริม วิจิฉัยกุล กรรมการธิการ : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ขอแปรญัตติกิน
ทางกรรมการก็เห็นว่า ตามร่างที่เขียนไว้นั้น เป็นอันถูกต้องกับความประสงค์ของผู้แปรญัตติ
แล้ว และได้ชี้แจงว่า ในการที่จะกู้เงินมานั้นไม่ใช่กู้โงงมาใช้ในทางอื่น ต้องดูตามที่ปรากฏ
รายการใช้จ่ายในงบประมาณเท่านั้น เพราะจะผูกมัดสำหรับเอาเงินไปโดย ๆ นั้นไม่ได้
รัฐบาลต้องเสียดอกเบี้ยอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงขอยืนยัน

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : คณะกรรมการยืนยันแล้ว ขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉะนั้นจะขอให้ประชุมวิจิฉัยสำหรับในมาตรา ๔
นี้ให้ผู้แปรญัตติขอให้เดิมข้อความบางประการลงไป และก็ให้ข้อสงวนไว้ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะ
ได้เดิมข้อความตามที่ผู้แปรญัตติเสนอ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เต็มด้วย โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นอันว่าคงไว้ตามเดิม ค่อยไปให้
ผู้ว่าการแพนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕

๑๑.๐๕ ๓.

นางอรพิน ไชยกาล (อุบลราชธานี) : คดีนี้ไต่กรายเรียบร้อยแล้วเมื่อคืนนี้ว่า
การกัญนั้นคิดไม่ขัดข้อง แต่ให้ดูเท่าที่จำเป็น ที่นี้พอมาถึงมาตรา ๕ นี้ตามวิสัยปฏิบัติที่เคยเสนอ
กฎหมายมาในสภานั้น ที่เคยปฏิบัติก็มาในคราวก่อน ๆ นั้น ควรจะไต่ยกกันชัดเจนว่า

๑๖

การกู้จะต้องมีกำหนดเวลา อย่างที่คุณอารีย์ ๆ ได้แปรรูติดิมาแล้วในมาตรา ๑ เกี่ยวกับเงื่อนไข
 ที่นี้คิดมันได้แปรรูติดิว่า อัตราค่าคอก เบี้ยซึ่งท่านจะกู้มันต้องไม่เกินร้อยละ ๖ และต้องชำระเงิ
 นคืนให้เสร็จสิ้นภายในเวลา ๒๐ ปีนับแต่วันกู้ ท่านประธาน ๆ ที่เคาเรพ เรื่องนี้กรมการก็ได้
 อนุมัติเงินจริงกับคิดมันในที่ประชุมกรมการทราบแล้ว แต่ว่าคิดมันไม่เห็นด้วย เพราะว่าการกู้เงิน
 นั้นมันเป็นที่ยอมรับกันอยู่ ๆ ถ้ากู้เป็นจำนวนมาก ๆ เช่นนี้ละก็ ค่าคอกเบี้ยมันถ้าเราจะให้สูงกว่านี้
 ละก็คิดมันเห็นว่าแยจจริง ๆ ลูกหลาน ไม่ใช่เป็นหนี้แค่เงินต้น ยังจะเห็นหนี้คอกเบี้ยอีกเพิ่มพูนเป็น
 คินพอกทางหมู่ทุกปี ๆ ไปอย่างนี้ละก็ ไม่ช้าไม่นานเมืองจะเกิดการฉิบหาย ในที่สุดอาจจะเสีย
 เอกราชไปถึงก็ ท่านประธาน ๆ ที่เคาเรพ นี่เหตุนี้คิดมันมีความห่วงใย ^{ให้รู้} เพราะว่าเห็นที่
 เป็นอยู่ทุกวันนี้หนี้ที่มีอยู่แล้วทั้งหมดในขณะนี้มีประมาณ ๖,๕๐๐ ล้านบาท คอกเบี้ยก็พอกพูนอยู่
 พอรุ่งแล้ว ที่นี้ยังจะกู้มาเพิ่มอีก ๒,๐๐๐ ล้าน เป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่า ๘,๐๐๐ ล้านบาท
 ก็แปลว่าคอกเบี้ยต้องมากมาย ในขณะนี้นี่ท่านประธาน ๆ ที่เคาเรพ รัฐบาลเสียคอกเบี้ยปีละเท่าไร
 ในขณะนี้ แล้วคอกเบี้ยก็จ่ายไปชำระไปเป็นปี ๆ ทุกปีหรือเปล่า หรือว่าทั้งเงินต้นและคอกนั้น
 -ยังคงมวกับอยู่ตลอดไป ถ้าจะต้องมวกับอยู่ตลอดไปแล้วก็ตาย ลูกหลานเป็นหนี้ตลอดไป
 ที่เดียว เงินกู้ ๘,๐๐๐ ล้าน ซึ่งจะรวมไถ่มีมากกว่าวงประมาณแผนดินของประเทศไทยเป็น
 เวลาทั้ง ๒ ปี ท่านประธาน ๆ ที่เคาเรพ รายได้ทั้งมา ๒ ปียังไม่เท่าที่จำนวนเงินกู้เลย
 เพราะฉะนั้นถ้ากรมการไม่เห็นชอบด้วยกับค่าแปรรูติดิของคิดมันในข้อที่ว่า ต้องไม่ให้คอกเบี้ย
 เกินร้อยละ ๖ นั้น ก็คล้าย ๆ กันว่า กรมการหรือรัฐบาลนี้อาจจะกู้เงินที่มีคอกเบี้ยสูง ถ้า
 สูงมากกว่านี้คิดมันเกรงว่าบ้านเมืองจะฉิบหาย ลูกหลานจะแย มีไม่ใช้แค่ลูกหลาน เหลน โหลน
 ก่อไปอีกที่จะรับภาระอันนี้ เพราะฉะนั้นคิดมันจึงเห็นว่ารัฐบาลนี้ไม่ควรจะกู้เงินซึ่งมีจำนวนเป็น
 ๘,๐๐๐ ล้านบาทในคอกเบี้ยอัตราสูงกว่านี้ ถ้าขึ้นสูงกว่านี้ฉิบหายจริง ๆ ท่านประธาน ๆ ที่เคาเรพ
 โดยเฉพาะการกู้เงินรายนี้มันรัฐบาลจะไปเป็นเวลาสี่ปี คิดมันก็ให้เวลาอย่างมากไว้แล้ว
 กรมการได้ขึ้นแจ้งกับคิดมันว่า ตามธรรมดาเวลานั้นก็ไม่ถึง ๑๐ ปีที่สัญญาคืน ก็ให้มันไป ที่นี้

๕๑

เสร็จแล้วคิดมาให้เวลาถึง ๒๐ ปี กรมการก็ไม่สามารถที่จะรับค่าปรคูติของที่ดินได้
 ถ้าอย่างนั้นก็แปลว่า คงจะมีอะไรที่แฉกอยู่ จึงไม่รับค่าปรคูติของที่ดิน แล้วท่านประธาน
 ที่เคารพเงินทั้งหมด ๕,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ถ้าเราจะใช้มีละ ๔๕๐ ล้านพร้อมคอกเบี้ยไม่ต้องจ่าย

เลย

ก็เป็นเวลาตั้ง ๒๐ ปีจึงจะไซ้ใหม่ค รัฐบาลนี้ไม่มีความสามารถที่จะไซ้ได้แน่นอนที่
เดียว แม้แต่ ๒ พันล้านบาท ตามกฎหมายมีรัฐบาลยังไม่รู้ว่าจะไซ้ให้เสร็จภายใน ๒๐ ปี
ถ้าอย่างนั้นมันเป็นฝืนพอกทางหนูไปถึงลูกหลานแน่นอนทีเดียว เพราะฉะนั้นก็ช่วยเหตุนี้คิดจึงไม่เห็น
ด้วยในการที่จะให้รัฐบาลกู้เงินเพิ่มอีก ๒ พันล้านบาทโดยไม่มีกำหนดเวลาและไม่กำหนดอัตรา
ดอกเบี้ย

๑๑.๑๐ น.

นายเสริม วิเศษกุล กรรมการธิการ : เรื่องอัตราดอกเบี้ยที่ท่านสมาชิกแปรพักตร์นี้
คณะกรรมการธิการ ได้ชี้แจงว่าเราจะไปกำหนดดอกเบี้ยเป็นจำนวนร้อยละ ๒ ต่อปี แล้วกำหนด
อายุไว้ ๒๐ ปีนั้นมันไม่เป็นการสมควร เพราะเหตุว่าในเมื่อรัฐบาลได้คำริห์ที่จะกู้แล้ว รัฐบาล
ได้คำริห์ถึงว่าดอกเบี้ยนั้นจะมีอัตราต่าง ๆ กัน ดอกเบี้ยเมื่อคำนวณแล้วจะมีอัตราที่คิดคำนวณไว้
ว่าตั้งแต่ร้อยละ ๒ กว่า ๆ ขึ้นไปจนกระทั่งดูในอัตราที่เหมาะสม แต่ได้พยายามที่จะคำนวณ
ลักษณะที่ว่าเมื่อตัวเฉลี่ยแล้วเราจะไม่ให้เกินร้อยละ ๒ ต่อปี เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไปขึ้น
เป็นการขายตัวอย่างที่เคยปฏิบัติในครั้งก่อนนั้นก็จะมีถูก วิธีการกู้นั้นมันต้องกระทำใน
ผู้ให้กู้นั้นคือสมัครใจ และเป็นที่ชวนใจแก่ผู้ที่แสวงหาลงทุนในทางให้รัฐบาลกู้ เพราะฉะนั้นขอ
ยืนยันไว้ตามร่างเดิม และเวลาดำเนินการปฏิบัติก็จะได้ ขึ้นไปปรากฏในกฎกระทรวงอีกทีหนึ่ง

๑๑.๑๒ น.

นางอรพิน ไชยกาล (อุบลราชธานี) : ตามที่ท่านกรรมการธิการได้กรุณาชี้แจงเมื่อ
พูดนั้นว่า อัตราค่าดอกเบี้ยนี้ที่เคยปฏิบัติกันมากก็ร้อยละ ๒ ก็มี ร้อยละ ๓ - ๔ ในท่านอง
นั้น แต่ในที่สุดมันก็ไม่เกินร้อยละ ๒ มันก็ตรงกับความต้องการของคตินอยู่แล้ว คือที่คตินเขียนไว้
นี้ไม่ใช่หมายความว่าดีให้ท่านไปกู้ร้อยละ ๒ นะคะท่านกรรมการธิการ คตินบอกไว้แต่อัตรา
ดอกเบี้ยต้องไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อปี ที่ท่านดูไม่เกินร้อยละ ๒ ก็ตรงกับความต้องการของคติน

แล้ว เพราะฉะนั้นกรรมการก็ควรจะให้เห็นชอบตามคำแปรญัตติของคณิศร ถ้าไม่เกินร้อยละ ๒
 ๓. ถ้าท่านไปฎีการ้อยละ ๒ ก็จะเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลฯ เป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง แต่ว่าอย่างไร
 ก็ตามอย่าให้เกินร้อยละ ๒ ถ้าอย่างนั้นก็ต้องงัดกันแล้วท่านประธานฯ ที่เคารพ แต่ว่าถ้ามันตรงกัน
 แล้วเหตุไครกรรมการจึงไม่ยอมเห็นชอบกับคำแปรญัตติของคณิศร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมาธิการ
 ยังไม่ได้คิดว่า ต้องชำระเงินทุนคืนให้เสร็จภายในเวลา ๒๐ ปีนี้ กรรมาธิการกรุณาแก้ไข
 ตามคำแปรญัตติของคณิศรใหม่ เวลากำหนดการฎีกานั้น อันนี้ท่านกรรมาธิการยังไม่ได้ตอบ
 ๑๑.๑๔ น.

นายเสริม วิณิชยกุล (กรรมาธิการ) : วิธีเขียนไว้ดอกเบี้ยทบต้นร้อยละ ๒ อย่างนี้
 ในนานาประเทศเขาไม่ปฏิบัติกันแล้ว เขาปล่อยให้โอกาสให้ลูกสมทบที่จะพิจารณาตามสมควร
 แล้วสำหรับระยะเวลาที่กำหนดไว้ว่าไม่เกิน ๒๐ ปีตามที่ท่านสมาชิกขอแปรญัตตินั้น ทางกรรมาธิการ
 ได้ปรึกษากับทางผู้แทนฝ่ายรัฐบาลแล้วก็ได้รับคำสั่งแจ้ง การที่จะกู้เงินนี้โดยปกติเราจะพยายาม
 ใช้ให้เสร็จสิ้นภายใน ๑๐ ปี เพราะฉะนั้นจึงยังไม่จำเป็นต้องเขียนไว้เป็นนานถึง ๒๐ ปี
 จะทำให้ประชาชนตกอกตกใจไปเปล่า ๆ

นายสวัสดิ์ คำประยอม (นครสวรรค์) : บัญหาที่มีผู้แปรญัตติว่า การกู้เงินตามพระราช
 บัญญัติฉบับนี้จะส่งใช้คืนภายใน ๒๐ ปีนั้น ข้าพเจ้าไม่คิดใจที่จะกล่าวในบัญชานี้ แต่มีบัญชีซึ่งขอ
 สอนับสนุนผู้แปรญัตติซึ่งผู้แปรญัตติจะเรียกว่า ความที่ผู้แปรญัตติได้ขอแปรญัตติไว้ว่า การกู้เงินตาม
 ความพระราชบัญญัตินี้ต้องผูกภายในอัตราดอกเบี้ยไม่เกินร้อยละ ๒ คือไม่ข้าพเจ้าขอสนับสนุนในบัญชานี้
 นี้ ที่ขอสนับสนุนในบัญชานี้ก็เพราะเหตุว่าสภาพนี้เป็นสภาพที่ต้องรับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดิน
 หรือความเป็นอยู่ของประชาชนคือราษฎรทั้งหลาย และมีหน้าที่จะควบคุมการกระทำของรัฐบาลนี้
 การที่สภาพนี้จะเปิดโอกาสให้รัฐบาลมีสิทธิที่จะได้ออกกฎกระทรวงว่าการกู้เงินนั้นจะกู้ในอัตรา
 ดอกเบี้ยร้อยละเท่าใดนั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่ามันเป็นการให้สิทธิแก่รัฐบาลเกินขอบเขตจนเกินไป
 สถานที่ควรจะอยู่ในฐานะควบคุมการกระทำของประชาชนในอนาคต ดอกเบี้ยต่าง ๆ ซึ่งประชาชนจะได้

รับภาระในโลกต่อไปให้หาใช้รัฐบาลนั้นรับภาระแต่คนเดียวหาไม่ได้ ในโอกาสต่อไปรัฐบาลนี้
 อาจจะไม่มีโอกาสมาเป็นรัฐบาลก็ได้ แต่ประชาชนนั้นต้องรับผิดชอบในการต้องเสียภาระดอกเบี้ย
 ด้วยเหตุนี้แหละข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่าในการที่เราจะกำหนดดอกเบี้ยไปในกฎหมายเสียเลยที่เดียว
 ว่า การที่เราจะอนุญาตให้รัฐบาลนี้กู้เงินภายในประเทศนั้นควรจะให้อย่างสูงอัตราดอกเบี้ยไม่
 เกินร้อยละ ๖ นั้นย่อมเป็นการที่สมควรแล้ว ที่ต้องเป็นเช่นนี้ ก็เพราะเหตุที่เราได้พิจารณา
 การกระทำของรัฐบาลนี้มาทุกยุคทุกสมัย และหลายปีมาแล้ว รัฐบาลนี้มักจะเป็นรัฐบาลซึ่งได้สร้าง
 ความผูกพันในเรื่องหนี้สินไว้ให้แก่ประเทศชาติ เป็นอันมาก ซึ่งสถานที่ยอมตระหนักแล้วว่าไม่เคยมี
 รัฐบาลใดที่ได้สร้างหนี้สินในการกู้เงินจากต่างประเทศที่ดีหรือภายในประเทศก็ตามมากกว่ารัฐบาลนี้
 ก็เมื่อเป็นเช่นนี้ เราก็มีความวิตกหรือห่วงใยอยู่ว่าในอนาคตนั้น บรรดาประชาชนลูกหลานจะต้อง
 รับภาระในการเสียดอกเบี้ยสูงมากเกินขอบเขตไป แล้วเราก็ไม่แน่ใจกันว่ารัฐบาลนี้จะรู้หรือจะอด
 กฎกระทรวงในการกู้เงินในอัตราดอกเบี้ยร้อยละเท่าไร ในเมื่อเราพิจารณาการกระทำของรัฐบาลนี้
 ในอดีตที่ล่วงมากก็พอเห็นได้แล้วว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลซึ่งชอบใช้จ่ายเงินอย่างมาก เขาละข้าพเจ้า
 จะไม่กล่าวว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่ฟุ่มเฟือย แต่จะขอกล่าวแต่เพียงอย่างเดียวว่า เท่าที่สังเกตการ
 มาขึ้น รัฐบาลนี้ชอบใช้จ่ายเงินเป็นอันมาก แต่แม้จะใช้น้ำเงินเพื่อประการใดก็ตามที่พอ ก็เมื่อรัฐบาลนี้
 เป็นรัฐบาลที่ชอบใช้จ่ายเงินอยู่มากแล้วก็ตาม ความซื่อสัตย์ของรัฐบาลก็ย่อมจะมีมากขึ้น เมื่อรัฐบาล
 เป็นบุคคลหรือ เป็นรัฐบาลที่ชอบใช้จ่ายเงิน รัฐบาลก็ต้องการเงินมาก ๆ เมื่อรัฐบาลมีความจำเป็น
 ต้องการเงินมาก ๆ ในบางครั้งบางโอกาสรัฐบาลนี้ก็อาจจะยอมเสียดอกเบี้ยแพงก็เป็นได้ ซึ่งไม่ถูก
 เจตนาารมณ์ของสภานี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการเสียหายประการใดเลยที่สภานี้จะได้
 บุกมึกับรัฐบาลไว้ว่าการที่รัฐบาลนี้มีสิทธิตามกฎหมายไปกู้เงินนั้น เราขอให้อย่างน้อยอย่าเอาดอกเบี้ย
 สูงเกินไปนัก ถ้าใครเขาจะเอาดอกเบี้ยสูงอย่าไปกู้เขา อย่างมากเอาดอกเบี้ยอย่าให้เกินร้อยละ
 ๖ ข้าพเจ้าคิดว่าเช่นนี้จะเป็นการที่ถูกต้อง แม้แต่รัฐบาลนี้ได้ออกกฎหมายฉบับนี้มา รัฐบาลนี้ก็จะได้เห็น

แล้วว่ารัฐบาลนี้จะไปออกกฎหมายอีกที่หนึ่งว่าคาร์พู/รายโคจะออกกฎหมายให้เสีย
อกเนี้ยเท่าไร รัฐบาลก็มีไว้แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่ากรมจะมาเป็น
งไว้ในกฎหมายเสียทีเดียวมันยอมเป็นการที่ขอมที่ควรอยู่ ซึ่งสมานีควรจะสงวนสิทธิของคนไว้

หลวงอรุณพรพิศาล (ตราด) : รัฐบาลนี้ กระผมเห็นว่าขอมทำไม่ได้ขอมพูด เพราะ
ฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า มาตรา ๕ ตาม
ที่มีผู้ขอเสนอปรกติไว้ ขอให้เติมคำต่อท้ายบางประการนั้น ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะไล่ให้เติม
คำต่อท้ายมาตราที่ ๕ ตามที่มีผู้ปรกติไว้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าไม่เติมข้อความตามที่ได้ปรกติ

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๖ มาตรา ๗

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว คือไปเป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าผู้สมควรจะประกาศใช้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะประกาศใช้ได้
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้ประกาศใช้ได้ คือไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๔๖๕ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการ

(สำเนา)

ที่ ๑๘๘/๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖

กราบเรียน ประชาชนสุขภาพแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ พร้อมคำข้อมติหลักการ
ประกอบของคณะกรรมการวิชาการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสุขภาพแห่งชาติได้ส่งมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
การทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ (คณะกรรมการเป็นผู้นำเสนอ) ไปพิจารณา และตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบความ

๑. นายจิตตะเสน ไชยคำ
๒. นายบัญญัติ อิมะพันธ์
๓. พลเอก เศษ เศษประ คัญเทศ
๔. นายถวิล สุนทรสารมุต
๕. นายทองสิม สุภะภรณ์
๖. นายธีรเม ๗ สงขสา
๗. นายประมัต ธีระเศิดา
๘. นายพิชญ์ อินจุงศ์
๙. นายสุวิชัย พิเศษเศรษฐ
๑๐. นายอรรถ วิสูตรโยชาภิมาด
๑๑. พลจางวรตพรพิศาล

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และ นายอรรถ
วิสูตรโยชาภิมาด เป็น เลขาธิการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนขอเพื่อท่านรักได้นำเสนอที่ประชุมสุขภาพแห่งชาติเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก ค. เศษประคัญเทศ

(เลข เศษประคัญเทศ)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ.

สำเนาออกห้อง

ประสงค์ พ.

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้ว มีมติให้ตั้งเป็นกรรมาธิการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาข้างต่อไป

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก พลเอก เศษ เสด็จประจันตราช เป็นประธานกรรมาธิการ และ นายอรุณ วิสุทธโยธาภิบาล เป็นเลขาธิการกรรมาธิการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแต่คือ นายวิช สุภรสารภู
๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีเนื้อแปรญัตติ ๒ คาคือ ๑. นายเสวตร เป็นพจนานุกรม
๒. นายศิริ เทวศิริ แต่ นายเสวตร เป็นพจนานุกรม ไว้ในคำชี้แจง

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาข้างต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติ	ไว้ญแปรญัตติ	ไว้พิจารณาแก้ไข
ฉบับแรก	"	"
มาตรา ๑	"	"
มาตรา ๒	ไว้ญแปรญัตติ	ไว้พิจารณาแก้ไข
มาตรา ๓	ไว้ญแปรญัตติ	"
มาตรา ๔	ไว้ญแปรญัตติ	"
มาตรา ๕ - ๖	ไว้ญแปรญัตติ	ไว้พิจารณาแก้ไข
มาตรา ๗	ไว้ญแปรญัตติ	"
มาตรา ๘ - ๑๐	ไว้ญแปรญัตติ	"
หมวด ๑ คนเกิด คนตาย สูญหาย	"	"
ไปของ	"	"
มาตรา ๑๑ - ๑๓	"	"
มาตรา ๑๔ - ๑๕	ไว้ญแปรญัตติ	"
มาตรา ๑๖ - ๑๗	ไว้ญแปรญัตติ	"
มาตรา ๑๘	"	ไว้พิจารณาแก้ไข
มาตรา ๑๙ - ๒๐	"	ไว้พิจารณาแก้ไข
มาตรา ๒๑	ไว้ญแปรญัตติ	ไว้พิจารณาแก้ไข
หมวด ๒ การย้ายที่อยู่	ไว้ญแปรญัตติ	ไว้พิจารณาแก้ไข
มาตรา ๒๔	ไว้ญแปรญัตติ	"
มาตรา ๒๕ - ๒๖	ไว้ญแปรญัตติ	"

<u>ภาค ๒</u>	วิญญูแปลรูปคดี	โรฎีการแก้ไข
<u>ภาค ๓</u> <u>ชนะเป็นฝ่ายชนะ</u>		
<u>ชนะเป็นนอก</u>	โรฎีญูแปลรูปคดี	"
<u>ภาค ๖</u> <u>๒๕ - ๓๐</u>	"	"
<u>ภาค ๖</u> <u>๓๑</u>	วิญญูแปลรูปคดี	โรฎีการแก้ไข
<u>ภาค ๖</u> <u>๓๒ - ๓๕</u>	โรฎีญูแปลรูปคดี	โรฎีการแก้ไข
<u>ภาค ๖</u> <u>๓๕</u>	วิญญูแปลรูปคดี	"
<u>ภาค ๔</u> <u>การชำระคดี</u>		
<u>ชนะเป็นฝ่ายชนะ</u>	โรฎีญูแปลรูปคดี	"
<u>ภาค ๖</u> <u>๓๖ - ๓๘</u>	"	"
<u>ภาค ๕</u> <u>ชนะเป็นฝ่ายชนะ</u>	"	"
<u>ภาค ๖</u> <u>๓๘</u>	"	"
<u>ภาค ๖</u> <u>๓๙</u>	"	"
<u>ภาค ๖</u> <u>๔๐</u>	"	"
<u>ภาค ๖</u> <u>๔๑</u>	"	"
<u>ภาค ๖</u> <u>๔๒</u>	"	"

๕. สรุปของ การพิจารณา ค่าแปลรูปคดี เรียงลำดับ มาตรา

<u>มาตรา ๒</u>	นายจ.รท. วัฒนรัตน์ ขอแปลรูปคดีไว้ กรมราชการแก้ไขให้แล้ว
<u>มาตรา ๔</u>	นายค.รท. วัฒนรัตน์ ขอแปลรูปคดีไว้ กรมราชการแก้ไขให้แล้ว
<u>มาตรา ๖</u>	นายค.รท. วัฒนรัตน์ ขอแปลรูปคดีไว้ กรมราชการแก้ไขแล้ว ผู้แปลรูปคดีพอใจ
<u>มาตรา ๘</u>	นายค.รท. วัฒนรัตน์ ขอแปลรูปคดีไว้ กรมราชการแก้ไขแล้ว ผู้แปลรูปคดีพอใจ
<u>มาตรา ๑๕</u>	นายค.รท. วัฒนรัตน์ ขอแปลรูปคดีไว้ กรมราชการแก้ไขแล้ว ผู้แปลรูปคดีพอใจ
<u>มาตรา ๒๓</u>	นายค.รท. วัฒนรัตน์ ขอแปลรูปคดีไว้ กรมราชการเห็นด้วยและแก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๒๔

นายสิเรศ วณิชรัตน์ ขอแปรจุดที่ไว้
กรรมวาชการได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรจุดที่พอใจ

มาตรา ๒๕

นายสิเรศ วณิชรัตน์ ขอแปรจุดที่ไว้
กรรมวาชการได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรจุดที่พอใจ

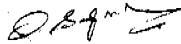
มาตรา ๒๖

นายสิเรศ วณิชรัตน์ ขอแปรจุดที่ไว้
กรรมวาชการได้แก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๒๗

นายสิเรศ วณิชรัตน์ ขอแปรจุดที่ไว้
กรรมวาชการได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรจุดที่พอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติศาลไต่สวนการแก้ไขเพิ่มเติมภาพพร้อมแนบมีหลักฐานแล้ว.

(นายอรรถ วัชรโยธาภิบาล)

เจ้าภาพ.

ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๔๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๔๖๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในมาตรา ๔ + มาตรา ๑๑ ถึงมาตรา ๓๕ จะใช้บังคับเมื่อใดในประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒ แล้ว ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติสำหรับห้ามขายที่ดินในพระราชอาณาจักร (ร.ศ. ๑๓๕)
- (๒) พระราชบัญญัติการตรวจสอบบัญชีสำมะโนครัวและการจดทะเบียนคนเกิด คนตาย คนย้ายคำขอล พระพุทธศักราช ๒๔๖๐
- (๓) พระราชบัญญัติการตรวจสอบบัญชีสำมะโนครัว และการจดทะเบียนคนเกิด คนตาย คนย้ายคำขอล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๖๕
- (๔) พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรใน เขตเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๖๖

๓๕

บรรดาบทกฎหมายกฎและข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

- (๑) "บ้าน " หมายความว่า โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างสำหรับใช้เป็นที่อยู่ประจำ ซึ่งมีเจ้าบ้านครอบครอง และให้หมายความรวมถึงตอถึงแพ หรือเรือ ซึ่งจอดประจำและใช้เป็นที่อยู่ประจำด้วย

(๒) "ทะเบียนบ้าน" หมายความว่า ทะเบียนประจำบ้านแต่ละบ้าน ซึ่งแสดงรายการของคนที่หมกผู้อยู่ในบ้าน

(๓) "ทะเบียนคน" หมายความว่า ทะเบียนซึ่งแสดงรายการของคนแต่ละคน

(๔) "ทะเบียนคนเกิด" หมายความว่า ทะเบียนซึ่งแสดงรายการคนเกิด

(๕) "ทะเบียนคนตาย" หมายความว่า ทะเบียนซึ่งแสดงรายการคนตาย

(๖) "เจ้าบ้าน" หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวของบ้านในฐานะเป็นเจ้าของ ผู้เช่า หรือในฐานะอื่นใดก็ตาม หรือ

ในกรณีไม่ปรากฏเจ้าบ้าน+เจ้านานไม่อยู่ ตาย ศูนย์หาย หรือไม่สามารถปฏิบัติกิจการได้ ให้ถือว่าผู้อยู่ในหรือผู้อยู่ในขณะนั้นเป็นเจ้าบ้าน

(๗) "ผู้อยู่ในบ้าน" หมายถึความว่า คนที่อยู่ประจำในบ้านนั้น

(๘) "คนเกิด" หมายความว่า ทารกขณะคลอดแล้วมีชีวิตอยู่

(๙) "คนตาย" หมายความว่า คนที่สิ้นชีวิต

(๑๐) "ลูกตายในท้อง" หมายความว่า ลูกที่อยู่ในครรภ์มารดาเป็นเวลาก่อนกว่าจะคลอดชีพแต่ และคลอดออกมาโดยไม่มีชีวิต

(๑๑) "ศพ" หมายความว่า ร่างกายของคนตาย

(๑๒) "นายทะเบียนรับแจ้ง" ในเขตเทศบาล หมายความว่า นายทะเบียนท้องถิ่น นอกเขตเทศบาล หมายความว่า นายทะเบียนตำบล

(๑๓) "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีผู้อำนวยการทะเบียน รองผู้อำนวยการทะเบียน และนายทะเบียน คือ นายทะเบียนจังหวัด นายทะเบียนอำเภอ นายทะเบียนท้องถิ่น และนายทะเบียนตำบล รวมทั้งผู้ช่วยนายทะเบียนดังกล่าว เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ช่วยนายทะเบียนเป็นผู้ทำการแทน

มาตรา ๖ เพื่อความถูกต้องแห่งการทะเบียน ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกเจ้าบ้านหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้แสดงหลักฐานต่าง ๆ ได้ตามความจำเป็น และมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบหรือสอบถามในบ้านใด ๆ ได้ตามอำนาจหน้าที่เมื่อมีเหตุสงสัยความควร แต่ต้องแจ้งให้เจ้าบ้านทราบก่อน ทั้งนี้ให้กระทำได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ถือว่า ผู้อำนวยการทะเบียน รองผู้อำนวยการทะเบียน นายทะเบียน ผู้ช่วยนายทะเบียน และบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากนายทะเบียนให้มีหน้าที่สำรวจตรวจสอบ มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามความหมายแห่งกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๘ ผู้มีส่วนได้เสียจะขอตรวจดูทะเบียนและคึกสำเนารายการโคที่สำนึกทะเบียนระหว่างเวลาทำงาน โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม แต่ถ้าให้ผู้อำนาวยการทะเบียนหรือนายทะเบียนคัดและรับรองสำเนาในคืนย ต้องเสียค่าธรรมเนียมห้าบาท เว้นแต่จะได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนาวยการทะเบียน และรองผู้อำนาวยการทะเบียน กับให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนนายทะเบียนและผู้ช่วยนายทะเบียน ภายในเขตท้องที่ของตน เว้นแต่นายทะเบียนท้องถิ่นและผู้ช่วยนายพลเรือนท้องถิ่นให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนแล้วรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงจัดตั้งสำนึกทะเบียนและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คนเกิด คนตาย ลูกตายในท้อง

มาตรา ๑๑ เมื่อมีคนเกิด ให้แจ้งดังต่อไปนี้

(ก) คนเกิดในบ้าน ให้เจ้าบ้านแจ้งให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่เกิดภายในสิบห้าวันนับแต่วันเกิด

(ข) คนเกิดนอกบ้าน ให้มารดาแจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่เกิดหรือแห่งท้องที่จะพึงแจ้งได้ในโอกาสแรก ภายในสิบห้าวันนับแต่วันเกิด ในกรณีจำเป็นไม่อาจแจ้งได้ตามกำหนด ให้แจ้งภายหลังได้ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่สามารถแจ้งได้

มาตรา ๑๒ ผู้ใดพบคนเกิดใหม่ซึ่งถูกทิ้งไว้ ให้แจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจหรือนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่ที่ตนพบนั้นโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๓ เมื่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งการมีคนเกิดแล้ว ให้ออกสูติบัตรเป็นหลักฐาน

มาตรา ๑๔ เมื่อมีคนตายให้แจ้งดังต่อไปนี้

(ก) คนตายในบ้าน ให้เจ้าบ้านแจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่เกิดคนตาย ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาตาย

ในกรณีที่ไม่มีเจ้าบ้าน ให้ผู้พบศพแจ้ง ตามความในวรรคก่อนนับแต่เวลาพบศพ

(ข) คนขายนอกบ้าน ให้บุคคลที่ไปกับผู้ขายหรือผู้พบศพแจ้งค่านายทะเบียน ผู้รับแจ้งแห่งท้องที่ที่ตายหรือพบศพแล้วแต่กรณี หรือแห่งท้องที่ที่จะพึงแจ้งได้ในโอกาสแรก ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาตายหรือพบศพ ในกรณีเช่นนี้จะแจ้งค่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่สะดวกกว่าก็ได้

กำหนดเวลาให้แจ้งตาม (ก) และ (ข) ถ้าในท้องที่ใดการคมนาคมไม่สะดวก รัฐมนตรีอาจขยายเวลาออกไปโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ แต่กำหนดเวลาทั้งหมดนี้ไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมง

มาตรา ๑๕ เมื่อมีลูกตายในท้อง ให้แจ้งดังต่อไปนี้

(ก) ลูกตายในท้องในบ้าน ให้เจ้าบ้านแจ้งค่านายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่ที่ลูกตายในท้องนั้น ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาคลอด

(ข) ลูกตายในท้องนอกบ้าน ให้มารดาแจ้งค่านายทะเบียนผู้รับแจ้งแห่งท้องที่ที่ลูกตายในท้องนั้น หรือแห่งท้องที่ที่จะพึงแจ้งได้ในโอกาสแรก ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาคลอด ในกรณีเช่นนี้จะแจ้งค่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่สะดวกกว่าก็ได้

กำหนดเวลาให้แจ้งตาม (ก) และ (ข) ให้คำนวณในมาตรา ๑๔ วรรคสุดท้าย มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๐ เมื่อมีการแจ้งตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งออกมรณบัตรหรือบัตรลูกตายในท้อง เป็นหลักฐาน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗ ผู้ใดได้กระทำการรักษาพยาบาลหรือห่าคลอดเนื่องด้วยอาชีพของตน เมื่อมีนางตายหรือลูกตายในท้องต้องออกหนังสือรับรองตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง วงให้แก่ผู้ไปหน้าที่ต้องแจ้งตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ บิดาต้องแจ้งชื่อตัวของบุตรค่านายทะเบียนผู้รับแจ้งภายในหกเดือนนับแต่วันเกิด

หน้าที่แจ้งดังกล่าวนี้ ถ้าไม่ปรากฏบิดา หรือบิดาไม่อาจแจ้งได้ ให้เป็นหน้าที่ของมารดา และถ้าทั้งบิดาและมารดาไม่อาจแจ้งได้ ก็ให้เป็นหน้าที่ของผู้ปกครองเด็กนั้น(ผู้ปกครอง)

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บ ผัง เผา หรือย้ายศพไปจากสถานที่หรือบ้านที่ตายก่อน ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนผู้รับแจ้ง

เมื่อได้รับอนุญาต เช่นว่านั้นแล้ว ห้ามมิให้เก็บ ผัง เผา หรือย้ายศพผิดไปจากสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตใหม่

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องย้ายศพ เพื่อความปลอดภัยหรือสวัสดิภาพของประชาชน
ก็ให้ทำได้ ทั้งนี้ภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๐ ถ้ามีเหตุสมควรสงสัยว่าคนตายหรือถูกตายในห้อง ศพด้วยโรคติดค้อ
อันตรายหรือตายโดยฉิบขรรษชาติ ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งรับแจ้งต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตาม
กฎหมายว่าด้วยโรคติดค้ออันตราย หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ และให้รอการออก
มรณบัตร หรือมีศรับศพในห้องไว้ก่อนจนกว่าจะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานดังกล่าว

มาตรา ๒๑ ให้นายทะเบียนอำเภอ นายทะเบียนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี จัดทำทะเบียน
คนเกิด ทะเบียนคนตาย จากสูติบัตรและมรณบัตร โดยใช้สมุดทะเบียนตามแบบที่กำหนดในกฎ
กระทรวง

มาตรา ๒๒ ทะเบียนคนเกิด ทะเบียนคนตาย หรือสูติบัตรและมรณบัตรซึ่งได้ลง
ทะเบียนแล้ว และมีศรับศพในห้องเป็นหนังสือราชการ ผู้ใดจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ
มิได้ เว้นแต่นายทะเบียนจะเป็นผู้แก้ไขโดยได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๒๓ ให้กงสุลไทยหรือข้าราชการสถานทูตไทย ซึ่งกระทรวงการต่าง
ประเทศแต่งตั้งเป็นนายทะเบียน มีหน้าที่รับจดทะเบียนสำหรับผู้มีสัญชาติไทย ในกรณีคนเกิด
คนตาย-ถูกตายในห้องนอกราชอาณาจักร
และ

หมวด ๒

การย้ายที่อยู่

มาตรา ๒๔ การย้ายที่อยู่ เจ้าบ้านต้องแจ้งค่อนนายทะเบียนผู้รับแจ้งตั้งต่อไปนี้
(ก) ผู้ผู้น้อยในบ้าน ย้ายที่อยู่ออกจากบ้านใด ให้แจ้งไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วัน
ย้ายออก

(ข) ผู้ใดย้ายที่อยู่เข้ามาอยู่บ้านใด ให้แจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้ายเข้า

มาตรา ๒๕ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การย้ายออกของผู้ผู้น้อยในบ้าน เจ้าบ้าน
จะแจ้งค่อนนายทะเบียนผู้รับแจ้ง ภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันก่อนการย้ายออกก็ได้

ถ้าผู้น้อยในบ้านมิได้ย้ายออกตั้งแจ้งไว้ตามความในวรรคก่อน ให้เจ้าบ้านแจ้ง
ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งว่าจะย้าย

มาตรา ๒๖ การแจ้งย้ายผู้ใดเข้ามาอยู่ในบ้าน ตามมาตรา ๒๕ (ข) เจ้าบ้านต้อง
นำหลักฐานการย้ายออกของผู้ใดในตามมาตรา ๒๕ (ก) ไปแสดงค่อนนายทะเบียนผู้รับแจ้งด้วย
ทั้งนี้ ไม่บังคับแก่กรณีผู้ย้ายเข้ามาจากต่างประเทศโดยมีหลักฐาน

มาตรา ๒๗ ผู้ใดออกจากบ้านที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนไป เกินสามสิบวันและ เข้าอยู่
ในบ้านอื่นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นี้ย้ายที่อยู่

หมวด ๓

ทะเบียนบ้าน และทะเบียนคน

มาตรา ๒๘ ให้นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนบ้าน ใน
หน้าชื่อของครัวทุกบ้าน

มาตรา ๒๙ ใน เขตเทศบาลให้นายทะเบียนท้องถิ่นมอบสำเนาทะเบียนบ้านให้เจ้า
บ้านเก็บรักษาไว้ เมื่อมีการแจ้งคนเกิดตามมาตรา ๑๑ การแจ้งคนตายตามมาตรา ๑๔ หรือ
การแจ้งย้ายตามมาตรา ๒๕ ให้เจ้าบ้านหรือผู้แทนนำไปให้นายทะเบียนท้องถิ่นลงรายการใน
สำเนาทะเบียนบ้านให้ถูกต้องตรงกับต้นฉบับทุกครั้ง

ถ้าสำเนาทะเบียนบ้านชำรุดจนใช้การไม่ได้หรือสูญหาย ให้เจ้าบ้านขอรับสำเนา
ทะเบียนบ้านใหม่ จากนายทะเบียนท้องถิ่นภายในเจ็ดวันนับแต่วันรู้หรือควรจะได้รู้ถึงการชำรุด
หรือเสียหายนั้นโดยเสียค่าธรรมเนียมห้าบาท เว้นแต่การชำรุดหรือสูญหายนั้นเกิดจากเหตุ
สุดวิสัยให้ยกเว้นค่าธรรมเนียม

มาตรา ๓๐ บทบัญญัติมาตรา ๒๘ จะใช้บังคับในเขตท้องที่ใดนอกเขตเทศบาลให้
ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา ในกรณีเช่นนี้ นายทะเบียนท้องถิ่นให้มายถึงนายทะเบียนอำเภอ

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดแก้ไขรายการในสำเนาทะเบียนบ้าน เว้นแต่นายทะเบียน
ผู้มีหน้าที่จัดทำทะเบียนบ้านในเขตนั้น เปลี่ยนแปลง

มาตรา ๓๒ ให้ทุกบ้านมีเลขหมายประจำบ้านไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่ายโดยชักแจ้ง
บ้านใดซึ่งไม่มี เลขหมายประจำบ้าน ให้เจ้าบ้านร้องขอค่อนนายทะเบียนผู้รับแจ้งเพื่อกำหนด
เลขหมายประจำบ้านให้

เมื่อมีการร้องขอตามความในวรรคก่อน ให้นายทะเบียนผู้มีหน้าที่กำหนด เลขหมาย
ประจำบ้านให้แก่ผู้ร้องขอ ถ้าใน เขตเทศบาลภายในกำหนดเจ็ดวัน ถ้านอกเขต เทศบาลภายใน
กำหนดสามสิบวัน นับแต่วันร้องขอ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดรื้อบ้านให้แจ้งค่านายทะเบียนผู้รับแจ้งภายในสิบห้าวัน นับแต่วัน
รื้อเสร็จ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดสร้างบ้านใหม่ ให้แจ้งค่านายทะเบียนผู้รับแจ้งภายในสิบห้าวัน
นับแต่วันสร้างเสร็จ

มาตรา ๓๕ ให้นายทะเบียนจังหวัดจัดทำทะเบียนคนทุกคนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน
ของแต่ละจังหวัดขึ้น เมื่อมีคนเกิดหรือคนตาย ให้นายทะเบียนจังหวัดเพิ่มหรือแก้ไขทะเบียนคน
ให้ถูกต้องทุกราย

หมวด ๔

การสำรวจตรวจสอบทะเบียนราษฎร

มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์แห่งการทะเบียนราษฎร ให้มีการสำรวจตรวจสอบ
ทะเบียนราษฎรบางท้องที่หรือทั่วราชอาณาจักรได้

การสำรวจตรวจสอบทะเบียนราษฎรดังกล่าวในวรรคก่อนให้ประกาศโดยพระราช
กฤษฎีกา

มาตรา ๓๗ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการสำรวจตรวจสอบทะเบียนราษฎร
ตามความในมาตรา ๓๖ แล้วเจ้าบ้านหรือผู้แทนภายในเขตท้องที่ที่ประกาศจะต้องยอมให้นาย
ทะเบียนหรือบุคคลที่นายทะเบียนมอบหมายเข้าไปในบ้านเพื่อสำรวจตรวจสอบในระหว่างเวลา
ระยะเวลาซึ่งถึงพระอาทิตย์ตก และจะต้องชี้แจงตอบคำถามตามความจริง

ให้เจ้าบ้านหรือผู้แทนลงลายมือชื่อในรายการสำรวจตรวจสอบ เพื่อรับรองข้อความ
นรายการที่สำรวจตรวจสอบนั้น

มาตรา ๓๘ ให้นายทะเบียนหรือบุคคลที่นายทะเบียนมอบหมายแสดงบัตรหรือหนังสือ
หลักฐานแห่งการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แก่เจ้าบ้านหรือผู้แทน ก่อนเข้าไปสำรวจตรวจสอบ

หมวด ๕

บทแก้ไขเสร็จ

มาตรา ๓๙ ในกรณีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๘
มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ วรรค ๒ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้อง
แจ้งมอบหมายให้ผู้ใดไปแจ้งแทน และมีผู้ใดรับมอบหมายได้แจ้งค้อมผู้มีหน้าที่รับแจ้งตามมาตรา
ต่างๆ แล้ว ให้ถือว่าผู้มีหน้าที่นั้นได้แจ้งแล้ว

หมวด ๖

บทลงโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใด

(๑) ไม่มาตามที่นายทะเบียนเรียกไม่ยอมชี้แจงข้อเท็จจริงหรือแสดงหลักฐาน หรือไม่ยอมให้นายทะเบียนเข้าไปตรวจสอบในบ้านตามมาตรา ๖

(๒) ไม่ยอมให้นายทะเบียนหรือบุคคลที่นายทะเบียนมอบหมายเข้าไปในบ้าน เพื่อสำรวจตรวจสอบ ไม่ยอมชี้แจงตอบคำถามหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อตามมาตรา ๓๗

(๓) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ วรรค ๒ มาตรา ๒๖ วรรค ๒ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ หรือ

(๔) ผ่าฝืนมาตรา ๑๔

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ผู้ใดได้กระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนส่วนะโนครีวบูแล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีบังคับ เมื่อได้แก้ไขให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติแล้ว เป็นอันพ้นผิด ความความผิดนั้น

.....

.....

37

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมาธิการ เข้าประจำที่

กรรมาธิการ เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการมีอะไรจะแจ้งนอกจากที่รายงานไว้หรือไม่

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการขอเสนอให้ที่ประชุม
นี้ได้แก้มติชกบคปรองอยู่ในมาตรา ๓ อนุ ๓ คืออ่านไปจนถึงสุดท้ายคำว่า "และ" เพราะว่าเรา
ไปตัดใน "๔" และสำหรับวรรคสุดท้ายของมาตรา ๓ นั้น ขอได้แก้ไขเสียใหม่ดังที่ตามแบบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยวอีกน อนุมาตรา ๓

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ กรรมาธิการ : มาตรา ๓ อนุ มาตรา ๓ สุดท้ายขอเติม
คำว่า "และ" วรรคสุดท้ายของมาตรา ๓ นั้น ขอเขียนให้ถูกต้องตามแบบดังนี้ "ส่วนบรรดาบท
กฎหมาย กฎ และข้อบังคับซึ่งมีผลบังคับหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ"
อ่านได้ความดังนี้ "ตั้งแต่" "ใน ส่วน" อะไรต่าง ๆ นี้ตัดมาจนถึง "หรือ"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นอย่างอื่น ถือว่าคงให้แก
ความที่กรรมาธิการ เสนอ คือไม่ได้

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร
พ.ศ. ๒๔๘... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔
มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา
๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา
๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑

๑๘

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นกรเสร็จกรพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ค้อไป
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรประกาศใช้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรประกาศใช้ได้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน (๖๔๖/๔๙๓)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าประชุมนี้เห็นสมควรให้ประกาศใช้ได้โดย

พร้อมเพรียงกัน

ค้อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๙... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๑๒๔/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๕ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ
๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
ประกอบด้วย

- ๑. หลวงจางกูร เนติศาสตร์
- ๒. นายชิน วีวีรพงษ์
- ๓. นายนาถ เงินทาบ
- ๔. พระนิชิธรรมประภท
- ๕. นายประยัต ธรรมพิลา
- ๖. นางแรม พรหมไพบศ มูลยประสพ
- ๗. พระยาสุตพิสิฐธรรมประคัลล
- ๘. หลวงวุฒิศักดิ์ เนตินาท
- ๙. นายสุมัน มูลจัน
- ๑๐. นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์
- ๑๑. หลวงอรุณพรพิลาศ

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และ นายประยัต
ธรรมพิลา เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาตราพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อท่านจักได้เข้าเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ คือไป.

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
สุตพิสิฐธรรมประคัลล
(พระยาสุตพิสิฐธรรมประคัลล)

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕..

ความที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้
รณมา และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น มีมติได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของ
พิจารณาข้างต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก พระยาลัดพลีธรรมประทีป เป็นประธานกรรมาธิการ
นายประยัต ธรรมเสถียร เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้อนุญาตให้รับแจ้งแทน คือ พระมยุเวทย์วิมลนาท

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มิใช่แปรญัตติ ๕ คน คือ ๑. นายประสิทธิ์ สุทธิกิจ
นายเสวกร เปี่ยมพงษ์สานต์ ๓. นายเทียม ไชยนิพนธ์ ๔. นายสวัสดิ์ คำประกอบ
นายเทียม ไชยนิพนธ์ไม่ได้อำนาจ

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ร่างพระราชบัญญัติ	มิใช่ผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา ๑ - ๒	"	"
มาตรา ๓ - ๔	มิใช่ผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๕	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖ - ๗	มิใช่ผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๘	มิใช่ผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	มิใช่ผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๐	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒ - ๑๔	มิใช่ผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๕	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗ - ๑๘	มิใช่ผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มติที่เสนอหมายประมวลกฎหมาย - วิธีพิจารณาความอาญา	"	มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงลำดับมาคราว

มาตรา ๓ นายเสวกร เปี่ยมพงษ์สานต์ และนายสวัสดิ์ คำประกอบ
ขอแปรญัตติว่า

กรมการอาหารได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔ นายเสวกร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติว่า
กรมการอาหารได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายประสิทธิ์ ฐุทธิกิจ ขอแปรญัตติให้แก่มากรา เฉพาะ
วรรค ๒ , ๓ และ ๔ เป็นดังนี้

"ในกรณีความผิดปกติที่มีโทษสูงกว่าหกเดือนแต่ไม่ถึง
สิบปี หรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ ศาลมี
อำนาจสั่งซึ่งหลายครั้งก็คิดกัน แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบวัน
และรวมกันต้องไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีความผิดอาญาที่มีโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป
จะมีโทษปรับหรือไม้ตีความ ศาลมีอำนาจสั่งซึ่งหลายครั้ง
คิด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งไม่เกินสิบวัน และรวมกันทั้งหมดต้อง
ไม่เกินสี่สิบวัน

ในกรณีที่กำหนดการสั่งทั้งหมดไป ให้ศาลออกหมายปล่อย
ผู้ต้องหา"

กรมการอาหารได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน
นายสวัสดิ์ คำประกอบ ขอแปรญัตติให้คงไว้มาตรา ๓๓
ต่อไปตามเดิมโดยไม่แก้ไข แต่ขอสงวนเฉพาะในบท
"แต่มีโทษเกินเจ็ดวัน" ในวรรคสาม เป็น "แต่มีโทษเกิน
สิบสองวัน"

มาตรา ๕ นายประสิทธิ์ ฐุทธิกิจ ขอแปรญัตติว่า
กรมการอาหารได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔ นายเสวกร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติว่า
กรมการอาหารได้แก่ไหนแล้ว

มาตรา ๓ นายเสวกร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติว่า
กรมการอาหารเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ

มาตรา ๓ นายสวัสดิ์ คำประกอบ ขอแปรญัตติว่า
กรมการอาหารได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๔

นายสวัสดิ์ คำประกอบ ขอแปรญัตติว่า
กรมการตำรวจได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

นายสวัสดิ์ คำประกอบ ขอแปรญัตติว่า
กรมการตำรวจได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ และนายสวัสดิ์ คำประกอบ
ขอแปรญัตติว่า
กรมการตำรวจได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ให้กรมการแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมกันฉบับนี้ด้วยแล้ว

(นายประยุทธ์ เี่ยมสีลา)

เลขาธิการ

มาตรา ๕ ในบทเล็กกว่านี้ มาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปในแทน

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี
ในกรณีซึ่งเป็นการขมิบคอกโทษ หรือควบคุมผู้ต้องหาโทษไม่สูงกว่าความขมิบคอกโทษ จะ
ควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามค่าไถ่การ และที่จจะรู้ตัวว่าเป็นใครและที่อยู่ของเขายกเว้นใน
เหตุนี้

ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการ
ของพนักงานเจ้าพนักงานหรือตำรวจ แต่ให้ให้มีเวลาเดินทางกลับคดีที่ผู้ถูกจับมาศาลรวม
เข้าไว้ นอกเหนือเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนี้ด้วย ในกรณีซึ่งเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวน หรืออื่นเหตุ
จำเป็นอย่างอื่นจะปิดเวลาเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงได้เท่าเหตุจำเป็น แต่มิให้เกินเจ็ดวัน

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่ากำหนดเวลา เวรรถก่อน เพื่อให้
การสอบสวนเสร็จสิ้น ให้ส่งผู้ต้องหาศาล ให้พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อ
ศาลขอทราบซึ่งผู้ต้องหาไว้

ในกรณีความผิดอาญาที่ใดกระทำความผิดโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือน หรือปรับ
ไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลอัยการสั่งซึ่งใดครั้งเดียวก็ตามไม่เกินเจ็ดวัน

ในกรณีความผิดอาญาที่ใดโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือน แต่ไม่ถึงสิบปี หรือ
ปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลอัยการสั่งซึ่งหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่ง
ต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันตั้งหกครั้งไม่เกินสี่สิบแปดวัน

ในกรณีความผิดอาญาที่ใดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จำคุกตลอดชีวิตหรือ
ไม่ก็ตาม ศาลอัยการสั่งซึ่งหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกัน
ตั้งหกครั้งไม่เกินสี่สิบแปดวัน

ในกรณีที่ศาลพิพากษาสั่งซึ่งหลายโทษไว้ ให้ศาลสั่งซึ่งโทษอย่างหนึ่งก่อนแล้วจึงสั่งซึ่งโทษ
ไว้ที่ต่อผู้ต้องหา และที่พิพากษาสั่งซึ่งโทษไว้ที่ต่อผู้ต้องหาในคดีอื่นที่สั่งซึ่งโทษไว้

ถ้าพนักงานสอบสวนต้องการทำการสอบสวนในท้องถิ่นอื่นนอกเขตของศาลซึ่งได้สั่งซึ่งผู้
ต้องหาไว้ พนักงานสอบสวนจะยื่นคำร้องขอให้โอนการสั่งไปยังศาลในท้องถิ่นที่จะต้องการ
สอบสวนก็ได้ เมื่อศาลที่สั่งซึ่งไว้เห็นเป็นการสมควร ก็ให้ส่งโอนไป

มาตรา ๕ ในบทเล็กกว่านี้ มาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
และให้ใช้ความต่อไปในแทน

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องหาหรือถูกฟ้องในความผิดที่มีอัตราโทษ
ค่าคุกของสูงเกินสิบปี ถ้ามีคำร้องขอใหม่โดยชั่วคราว ศาลจะพิจารณาทบทวนสอบสวน พนักงาน
อัยการ หรือโจทก์ว่าจะคัดค้านประการใดหรือไม่

มาตรา ๖ โหยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๘ เมื่อได้รับความเห็นและสำนวนจากพนักงานสอบสวนดังกล่าวในมาตรา
ก่อน ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้
สั่งฟ้องและแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหามาเข้าฟ้องต่อไป

(๒) ในกรณีที่เห็นความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ถ้าไม่
เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งไม่ฟ้อง

ในกรณีที่ส่งกรณีใดข้างต้น พนักงานอัยการมีอำนาจ

(ก) สั่งการที่เห็นควร ให้พนักงานสอบสวนทำเนียบการสอบสวนเพิ่มเติมหรือส่งพยาน
คนใหม่เข้าชี้แจงตามฟ้องต่อไป

(ข) วินิจฉัยว่าควรปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ควบคุมไว้หรือขอให้ศาลซึ่งแล้วแต่
กรณี และจัดการหรือส่งการใดเป็นไปตามนั้น

ในคดีอาชกรรม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ชั่วคราว หรือ
ภายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ อธิบดีกรม
ยุติธรรมหรืออธิบดีกรมกฤษฎีกาแทน ท่านมีอำนาจออกคำสั่งฟ้องหรือไม่ของ

มาตรา ๗ โหยกเลิกความในมาตรา ๑๘ วรรคแรก แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เมื่อปรากฏแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดเคยโดยผิดธรรมดา หรือภายใน
ระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงาน ให้มีการตั้งผู้ตรวจพิทักษ์ เว้นแต่เคยโดยการประหาร
ชีวิตตามกฎหมาย

มาตรา ๘ โหยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๐ ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่พยานอยู่นับแต่วันจับกุมหรือแพทย์
ประจำที่พยานขอตรวจแพทย์ที่ประจำโรงพยาบาล เป็นผู้ตั้งผู้ตรวจพิทักษ์โดยเร็ว และให้ทำ
เนียบที่กระทำความเห็นแก่การตั้งผู้ตรวจไว้ ถ้าพยานประจำที่พยานหรือแพทย์ที่พยานตั้งกล่าวไม่
เห็นสมควรปฏิบัติหน้าที่ใด ให้ใช้เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขประจำท้องที่หรือแพทย์ประจำที่พยาน

ให้ เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนแจ้งแก่ผู้มีหน้าที่ไปทำการชั้นอุทธรณ์พิพากษารวม
 ในกรณีที่มีความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติ
 ราชการตามหน้าที่หรือภายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติ
 ราชการตามหน้าที่ เมื่อได้มีการชั้นอุทธรณ์พิพากษแล้ว ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนชั้นอุทธรณ์
 พิพากษาไปยังพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการทำการทำคำร้องขอต่อศาลชั้นต้นแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่
 ให้ทำการไต่สวนและทำคำสั่งแสดงว่าผู้ตายคือใคร ตายที่ไหน เมื่อใด และถึงเหตุและ
 พฤติกรรมที่ตาย ถ้าตายโดยคนหนำวาย ให้กล่าวว่ามีใคร เป็นผู้กระทำร้ายเท่าที่จะทราบได้

ในการไต่สวน ให้ศาลมีประกาศแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวนให้ศาล
 ก่อนวันทำการไต่สวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้พนักงานอัยการนำพยานหลักฐานที่ส่ง
 มาแสดงถึงการตายดังกล่าวในวรรคก่อนมาสืบ

เมื่อศาลได้มีประกาศแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวนแล้ว และก่อนการไต่สวน
 เสรีวิสัย สามี ภริยา ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้บุพการีผู้ญาติซึ่ง
 ยื่นคำร้องต่อศาลขอ เขามาซักถามพยานที่พนักงานอัยการนำสืบ และนำสืบพยานอื่นใดด้วย
 เพื่อการนี้ให้มีสิทธิตั้งคำถามความให้ค่าเป็นการแทนได้ เพื่อประโยชน์ในการนี้ ให้พนักงาน
 อัยการแจ้งกำหนดการไต่สวนไปให้ผู้บุคคลดังกล่าวแล้วคนหนึ่งคนใดทราบเท่าที่สามารถจะทำได้

เมื่อศาลเห็นสมควร เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะเรียกพยานที่นำสืบ
 มาแล้ว มาสืบเพิ่มเติม หรือ เรียกพยานอื่นมาสืบก็ได้

คำสั่งของศาลตามวรรคนี้ให้ถึงที่สุด แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิฟ้องร้องและ
 การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล หากพนักงานอัยการหรือบุคคลอื่นใดฟ้องหรือจะฟ้องคดีเกี่ยวแก่
 การตายนั้น

เมื่อศาลได้มีคำสั่งแล้ว ให้ส่งสำนวนการไต่สวนของศาลไปยังพนักงานอัยการ
 เพื่อส่งให้แก่พนักงานอัยการขอชดเชยค่า เนินกา หรือ ไปตามแต่กรณี"

มาตรา ๕ ในยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒๕ ในคดีซึ่งพนักงานอัยการ เป็นโจทก์ ในวันไต่สวนมูลฟ้องให้จำเลย
 มาหรือ >> ผู้รับมาศาล ให้ศาลลงสำเนาฟ้องแก่จำเลยรายตัวไป เมื่อศาลเชื่อว่าเป็นจำเลย
 จริงแล้ว ให้อ่านและอธิบายฟ้องให้ฟัง และถามว่าได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ จะให้การต่อสู้
 ออย่างไรม้าง คำให้การของจำเลยให้จดไว้ ถ้าจำเลยไม่ยอมให้การก็ให้ศาลจกรายงานไว้
 และดำเนินการไต่สวนต่อไป

จำเลยไม่มื่ออำนาจพยานมาสืบในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการคัดสิทธิ
 ในการที่จำเลยจะมีพยานมาช่วยเหลือ

ในคดีอาชญากรรมเป็นโจทก์ ศาลมีอำนาจไต่สวนมูลฟ้องลับหลังจำเลย ให้ศาลส่งสำเนาฟ้องแก่จำเลยรายตัวไป กับแจ้งชั้นคดีสวนให้จำเลยทราบ จำเลยจะมาฟังการไต่สวนมูลฟ้องโดยตั้งทนายให้ขึ้นชื่อนานโจทก์ด้วยหรือไม่ก็ได้ หรือจำเลยจะไม่มา แต่ตั้งทนายมาขึ้นชื่อนานโจทก์ก็ได้ ทนายมีให้ศาลถามคำให้การจำเลย และก่อนที่ศาลประทับคดี มิให้ถือว่าจำเลยอยู่ในฐานะเช่นนั้น"

มาตรา ๖๐ ให้เห็นความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา

"มาตรา ๖๑ ทวิ ภายหลังจากที่ศาลได้ดำเนิการตามมาตรา ๖๑ วรรค ๒ แล้ว เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควร เพื่อให้การดำเนินพิจารณาเป็นไปโดยไม่ชักช้า ศาลมีอำนาจพิจารณาและสืบพยานลับหลังจำเลยได้ในกรณีดังต่อไปนี้"

(๑) ในคดีที่อัยการโทษาจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อจำเลยมีทนายและจำเลยได้รับอนุญาตจากศาลที่จะไม่มาฟังการพิจารณาและการสืบพยาน

(๒) ในคดีที่มีจำเลยหลายคน ถ้าศาลพอใจตามคำแถลงของโจทก์ว่า การพิจารณาและการสืบพยานคดีที่โจทก์ขอให้กระทำให้เกี่ยวแก่จำเลยคนใด ศาลจะพิจารณาและสืบพยานลับหลังจำเลยคนนั้นก็ได้"

(๓) ในคดีที่มีจำเลยหลายคน ถ้าศาลเห็นสมควร จะพิจารณาและสืบพยานจำเลยคนหนึ่ง ๆ ลับหลังจำเลยคนอื่นก็ได้"

ในคดีที่ศาลพิจารณาและสืบพยานตาม (๒) หรือ (๓) ลับหลังจำเลยคนใด ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ทนายมีให้ศาลรับฟังการพิจารณาและการสืบพยานที่กระทำลับหลังนั้น เป็นผลเสียหายแก่จำเลยคนนั้น"

มาตรา ๖๑ โหยงเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๑ ในชั้นพิจารณาถ้าจำเลยให้การรับสารภาพฟ้อง ศาลจะพิจารณาคดีโดยสืบพยานหลักฐานก่อนไปก็ได้ เว้นแต่คดีที่ขอหาในความผิดซึ่งจำเลยรับสารภาพนั้น—กฎหมายกำหนดคดีอาชญาอย่างคำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานหนักกว่านั้น ศาลต้องฟังพยานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยให้การรับสารภาพผิดจริง"

ในคดีที่มีจำเลยหลายคน และจำเลยบางคนรับสารภาพ เมื่อศาลเห็นสมควร จะสั่งจำหน่ายคดีสำหรับจำเลยที่ปฏิเสธ เพื่อให้โจทก์ฟ้องจำเลยที่ปฏิเสธนั้นเป็นคดีใหม่ภายในเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้"

มาตรา ๓๒ ในยกเลิกความในมาตรา ๓๑๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๑๒ กติกาที่อยู่ในระหว่างไต่สวนมูลฟ้องหรือพิจารณา ถ้ามีคำร้องระหว่างพิจารณานี้เข้ามา ให้ศาลสั่งการที่เห็นควร เมื่อการพิจารณาเสร็จแล้วให้พิพากษาหรือสั่งการรูปความ

ให้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในศาลโดยเปิดเผยในวันเสร็จการพิจารณา หรือภายในเวลาสามวันนับแต่เสร็จคดี ถ้ามีเหตุอันสมควร จะเลื่อนไปที่พิพากษาในวันอื่นก็ได้ แต่คงจกรายงานเช่นนั้นไว้

เมื่อศาลอ่านให้ลดความผิดแล้ว ให้ลดความลงด้วยมือชื่อไว้ ถ้าเป็นความผิดของโจทก์ที่มีโทษ จำคุกโดยโจทก์ไม่อยู่ก็ได้ ในกรณีที่จำเลยไม่อยู่ โดยไม่มีเหตุสงสัยว่าจำเลยหลบหนีหรือจริงใจไม่มาฟัง ก็ให้ศาลรอการอ่านไว้จนกว่าจำเลยจะมาศาล แต่คดีที่สงสัยว่าจำเลยหลบหนีหรือจริงใจไม่มาฟัง ให้ศาลออกหมายจับจำเลย เมื่อใดออกหมายจับแล้วไม่ได้อ่านจำเลยมาภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันออกหมายจับ ก็ให้ศาลอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งลับหลังจำเลยได้ แต่ให้ถือว่าโจทก์หรือจำเลยแล้วแต่กรณีได้ฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้ว

ในกรณีที่คำพิพากษาหรือคำสั่งต้องเลื่อนอ่านไปโดยขาดจำเลยบางส่วน ถ้าจำเลยที่อยู่จะถูกลบออก ให้ศาลมีอำนาจปลอมชั่วคราวระหว่างรออ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น"

มาตรา ๓๓ ในยกเลิกความในมาตรา ๓๑๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๑๒ ห้ามมิให้พิพากษาหรือสั่งเกินคำขอหรือที่มีโจทก์กล่าวในฟ้อง ถ้าศาลเห็นว่าขอเท็จจริงตามที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงทั้งที่กล่าวในฟ้อง ให้ศาลยกฟ้องคดีนั้น เว้นแต่ขอแตกต่างนั้นมีอยู่ในข้อสารสำคัญและทั้งจำเลยมีใตของคดีศาลจะลงโทษจำเลยความข้อเท็จจริงที่โจทก์ไม่นับก็ได้

ถ้าศาลเห็นว่าขอเท็จจริงบางข้อซึ่งกล่าวในฟ้องและตามที่ปรากฏในทางพิจารณาไม่เป็นเรื่องที่โจทก์ประสงค์ในฟ้อง ห้ามมิให้ศาลลงโทษจำเลยในข้อเท็จจริงนั้น ๆ

ถ้าศาลเห็นว่าขอเท็จจริงตามที่ฟ้องนั้น โจทก์สืบสม แต่โจทก์อ้างฐานความผิดหรือบท

มาตราผิด ศาลมีอำนาจลงโทษจำเลยตามฐานความผิดที่ถูกต้องได้
ถ้าความผิดตามที่ฟ้องนั้นรวมการกระทำหลายอย่าง แต่ละอย่างอาจเป็นความผิดได้ อยู่ในตัวเอง ศาลจะลงโทษจำเลยในการกระทำผิดอย่างหนึ่งอย่างไรก็ตามที่พิจารณาได้ความก็ได้"

มาตรา ๓๔ ในยกเลิกความในมาตรา ๓๑๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๔๔ วัตถุประสงค์มิให้ยื่นข้อศาลชั้นต้นในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันอ่านหรือตีความ
ใต่ข้อความคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีความฝ่ายที่อุทธรณ์แล้ว และให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๒๐ และ
๒๒๑ มาบังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๖๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒๐ เมื่อศาลส่งสำเนาอุทธรณ์แก่อีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เพราะหาตัวไม่พบ หรือ
หลบหนีหรือตั้งใจไม่รับสำเนาอุทธรณ์ หรือได้รับแก่อุทธรณ์แล้วหรือพ้นกำหนดแก่อุทธรณ์แล้ว ในศาล
รับส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์เพื่อทำการพิจารณาพิพากษาต่อไป"

มาตรา ๒๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒๑ คดีซึ่งผู้ต้องหาพ้นโทษหรือคดีซึ่งศาลอุทธรณ์แล้ว ผู้รทวายไต่ถามถึง
แห่งมาตรา ๒๒๑ ถึง ๒๒๒ มีความมีอำนาจฎีกาคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ศาลอุทธรณ์ฎีกายิน
หนึ่ง เคียงนับแล้วนั้นอ่านหรือตีความใต่ข้อความคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นในคดีความฝ่ายที่ฎีกาทั้ง

ฎีกานั้นให้ยื่นข้อศาลชั้นต้น และให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒๐ และ ๒๒๑ มาบังคับโดย
อนุโลม"

มาตรา ๖๔๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔๕ ภายใต้งบบังคับแห่งมาตรา ๒๒๖ , ๒๔๖ และ ๒๔๗ เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว
ไต่ถามถึงคดีโดยไม่มีชั้นฎีกา

ศาลชั้นต้นมีหน้าที่ต้องส่งสำนวนคดีที่พิพากษาในท้องที่ของพระราชวัง หรือจำคุกตลอดชีวิต
ไปยังศาลอุทธรณ์ในเมื่อไม่มีการอุทธรณ์คำพิพากษานั้น และคำพิพากษาเช่นนั้นจะยังไม่ถึงที่สุด เว
แต่ศาลอุทธรณ์จะไต่พิพากษานี้"

มาตรา ๖๔๗ ให้ยกเลิกความในบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ความผิดในกฎหมายลักษณะอาญา ที่มาตรา ๗๕ อ้างถึง
ซึ่งราชฎีกาอำนาจจับได้โดยไม่คงอภัยหมาย

ขบถกामी ในพระราชอาณาจักร	มาตรา ๑๐๑ ถึง ๑๐๔
ขบถภายในต่อพระราชอาณาจักร	" ๑๐๕ ถึง ๑๑๑
กบฏในเขตของพระราชไมตรีกับต่างประเทศ	" ๑๑๒
ทำอันตรายแก่ธง หรือเครื่องหมายของต่างประเทศ	" ๑๑๔
ความผิดต่อเจ้าหนัดงาน	" ๑๑๕ ถึง ๑๒๒ และ ๑๒๗
หมิ่นเหยียดที่ตมั่ง	" ๑๒๓ ถึง ๑๒๖
ความผิดต่อศาสนา	" ๑๒๖ ถึง ๑๓๓
กบฏการศาสนา	" ๑๓๓ 141 ๑๓๔
กระทำให้อิทธิพลร้ายแก่สาธารณชน	
กระทำให้สาธารณชนปราศจากความสะดวกในการไปมา และการส่งข่าวและของถึงกัน และกระทำให้สาธารณชน ปราศจากความสุขสบาย	" ๑๔๕ ถึง ๑๕๕, ๑๖๖ ๑๖๗ และ ๑๕๘
ปลอมแปลงเงินตรา	" ๒๐๒ ถึง ๒๐๔ และ ๒๑๐
ขโมยตราที่ทำตรา	" ๒๔๓ ถึง ๒๔๖
ปลอมรับแลกชีวิต	" ๒๔๘ ถึง ๒๕๑
ปลอมรับแลกวางกาย	" ๒๕๔ ถึง ๒๕๗
ความผิดฐานกระทำให้เสื่อมเสียฉันทภาพ	" ๒๖๔, ๒๗๐ และ ๒๗๒
ฉ้อโกง	" ๒๘๔ ถึง ๒๘๖
ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และโจรสลัด	" ๒๘๗ ถึง ๓๐๒
กรรโชก	" ๓๐๓ "

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการพิจารณา เข้าประจำที่
กรรมการ เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการจะมีอะไรจะขึ้นแจ้งนอกรายงานไว้
แล้ว

พระยาลักษิณ รมคัตถ์ ประธานกรรมการ : คณะกรรมการ ไม่มีอะไรจะขึ้นแจ้ง
ไว้

เพิ่มเติม

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๖. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ
มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔ มีข้ออุปสรรคสิทธิ ได้แปรพฤติแก้ไขไว้

ไม่มี เพราะฉะนั้นก็มีของคุณสวัสดิ์ เห็นยืนยันไว้ของคุณสวัสดิ์ อยากจะขอเรียนถามเสียก่อน คือว่า
ขอแปรพฤติลงไว้ตามมาตรา "๔๗" คือไปตามเดิม หมายความว่าเดิมของแก้ไขใหม่

๑๑.๒๔ น. นายสวัสดิ์ คำประกอย (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าได้ขอแปรพฤติไว้ในมาตรา ๔
คือว่ามาตรา ๔ นี้ได้มีการแก้กฎหมายในวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๔๗ อยู่หลายตอน แต่ใน
จำนวนหลายตอนซึ่งกรรมการได้แก้ไขนั้นข้าพเจ้าไม่ตั้งใจที่จะสงสัย มีจิตใจอยู่มาตรามาตราก็
คือว่าตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้นได้ให้อ่านจศาลในการที่จะสั่งซึ่งผู้ต้องหาตามคำของ
พนักงานสอบสวน ได้มีกำหนด ๑๒ วัน แต่กรรมการนั้นได้มาแก้ไขเป็น ๗ วัน ^{1/๑๐} ข้าพเจ้ามีความ
ความรู้ดีกว่าตามกฎหมายฉบับใหม่ได้พยายามวิเคราะอ่านจพนักงานสอบสวนลง ไม่เป็นอันมาก คือ
ว่าให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจน้อยลงกว่าเดิม ถึงจะไม่มาขยายประการใดก็ตามก็ได้จำกัดอำนาจ
ของพนักงานสอบสวนลงไป มีสิทธิที่จะขออำนาจให้ศาลสั่งได้เพียงกำหนด ๗ วัน เท่านั้น ก็หมายความว่า
ว่าความกฎหมายนี้เป็นการเร่งรัดให้พนักงานสอบสวนจะต้องทำการเร่งสอบสวนคดีโดยเร็วฉับพลัน
อันนี้ตามข้ออุทธรณ์ ข้าพเจ้าคิดว่ามันจะเป็นประโยชน์ต่อบรรดาประชาชนไม่น้อยในกรณีที่จะทำให้
บรรดาพนักงานสอบสวนนั้นไม่แล้งประวิงคดีให้ชักช้า ไม่แล้งบรรดาประชาชนที่จะต้อง เสนอซึ่งครั้ง

หนึ่งถึง ๑๒ วัน เหล่านี้เริ่มต้น แต่ประการใดก็ตาม เกิด ในฐานที่ข้าพเจ้าเอง ได้ใกล้ชิดต่อ
 พนักงานสอบสวนอยู่เสมอและในฐานที่ว่า ได้ว่าความอยู่เสมอทุกเมื่อเชื่อกัน ในขณะที่ได้มีการ
 กระทบก็อยู่แล้วว่าเราได้ดำเนินการ ฆวนการยุติธรรมของเราที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ได้ผิดพลาดไป
 เป็นอันมาก ซึ่งข้าพเจ้าเคยมีความรู้สึกกร ฆวนการยุติธรรมที่เป็นอยู่ในประเทศไทยนั้นเราควร
 จะได้แก้ไขกันอย่างมากมายก่ายกองนี้ เพราะข้อกระทบก็คือว่าในปัจจุบันนี้คดีที่ไปสู่ศาลนั้น
 หลายสิบเปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะคดีอุกฉกร ฆวนการโทษ ซึ่งถือว่าเป็นคดีอุกฉกร ฆวนการตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป
 ในนั้นราว ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ศาลจะต้องยกฟ้อง เป็นส่วนมาก แล้วเราขมกระทบกันแต่ผู้ใดและต้องแก้
 แล้วว่าในฐานที่เราเรียกว่าความมานั้นทุกคดี จำเลยจะต้องยอมรับสารภาพกับเราว่าคดีนี้ได้กระทำ
 ความผิดตามกฎหมายอาญาจริงหรือไม่ ได้ไปกระทำการปล้นเขาจริงไหม ได้ฆ่าเขาจริงไหม ได้
 ฆวนการฆวนการจริงไหม ได้กระทำความผิดทางอาญาหรือไม่ แต่แม้กระนั้นก็ตาม ทั้ง ๆ ที่เราอยู่กันอย่างนี้และเรา
 ก็รู้โดยดั่งแพนการนี้ เหล่านี้จำเลยได้กระทำความผิดจริง แต่ศาลก็ปล่อยมา ปล่อยอยู่เสมอ เป็นเช่นนี้
 แหะ

Handwritten initials/signature

ไม่พยายามใช้สติปัญญาที่จะไปจับตัวผู้ร้ายมา ศาลก็ไม่รู้จะเอาคนโง่มาตัดสินลงโทษได้ อัยการก็ไม่สามารถที่จะเอาคนโง่มาทำการฟ้องร้องได้ เพราะฉะนั้นแหละข้าพเจ้าจึงกล่าวว่ามีเหตุการณ์กระบวนการยุติธรรมที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ มันสำคัญอยู่ที่พนักงานสอบสวนเป็นเบื้องต้น และข้าพเจ้าใคร่ขอกล่าวต่อท่านประธาน ฯ ด้ยว่า คดีซึ่งหนายความที่จะเอาชนะแก่อัยการ ซึ่งเป็นโจทก์ในคดีฟ้องร้องไต่คนนั้น พยานต้องพยายามหาทุกวิถีทางที่จะเอาชนะคดี แต่การที่จะเอาชนะคดีไต่คนนั้นในบางกรณีในบางครั้งบางโอกาส ข้าพเจ้าต้องขอประทานโทษที่ข้าพเจ้าจะกล่าวความจริงก็คือว่าอาจจะมีความผิดบางคน ใช้พฤติการณ์ต่าง ๆ เพื่อไต่ชนะคดีในทางที่ไม่สุจริตสุจริตกัน อันนี้ข้าพเจ้าไม่ใช่คำหยาบคาย มันอาจจะมีการผิดเช่นนั้น แต่การที่จะเอาชนะคดีในกรณีเช่นนี้ พยานไม่จำเป็นต้องไปติดคออัยการหรือติดคอศาล ความสำคัญในหนายไต่คดีคือพนักงานอัยการ/สอบสวนไต่หรือไม่ ด้ยการขอ้องพนักงานสอบสวนไม่ให้พยานก็ไต่ ด้ยการขอ้องให้พนักงานสอบสวนไต่กระทำกรต่าง ๆ ก็ดี วิธีการเช่นนี้สามารถที่จะเอาชนะคดีได้โดยง่ายอย่างที่สุด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอชี้แจงต่อพนักงานสอบสวน และโดยเฉพาะท่านอธิบดีกรมตำรวจว่า การสอบสวนหรือตรวจ/ตรวจกระบวนการยุติธรรมที่สำคัญที่สุดนั้น ที่จะให้บรรดาประชาชนได้รับความพึงพอใจนั้น ให้บุคคลที่กระทำความผิดได้รับโทษทางอาญา บุคคลซึ่งไม่ได้กระทำความผิดต้องถูกปล่อยไปนั้น ความสำคัญมันอยู่ที่พนักงานสอบสวนว่า พนักงานสอบสวนไต่ไต่ความสามารถเพียงพอล้วนแล้วหรือไม่ ด้ยประการฉะนั้นแหละท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เรายกพิจารณาดูว่าพนักงานสอบสวนเท่าที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ไต่ไต่ความสามารถไต่ไต่การสนับสนุนเพียงพอลจากองค์การรัฐบาลเพียงพอลแล้วหรือ แล้วปริมาณและความสามารถของพนักงานสอบสวนที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้เพียงพอลแล้วหรือยัง ในขณะที่ ถ้าหากว่าพนักงานสอบสวนเรามีปริมาณพอลมีความสามารถเพียงพอล มีสมรรถภาพเพียงพอลและมีกำลังใจเข้มแข็งเพียงพอลแล้ว แม้ว่าเราจะออกกฎหมายบังคับให้พนักงานสอบสวนเมื่ออำนาจแก่บ เข้ม มีสิทธิในการที่จะเสนอฝากขังต่อศาลน้อยวันลงก็ตาม ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แต่ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าไต่

118

ตระหนักคือเห็นว่า ในขณะพบในการสอบสวน ในคดีอุกฉกรรจ์ที่หมิ่นประมาทโทษนั้น ~~ที่ตนรู้สึกไม่รัก~~ ได้
 แรจนอยู่บนสิ่งซึ่งเราไม่สู้ว่าจะไว้อภัยนัก ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างท่านประธาน ฯ คดีอุกฉกรรจ์เมื่อ
 เร็ว ๆ นี้เกิดขึ้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ในการฆ่ากับตายกลางตลาด แต่พนักงานสอบสวนนั้นก็ไม่ปรากฏ
 ว่าเป็นปลัดคดีอำเภอจนใจเท่าเงินเดือน ๕๐ บาท ^{ไป} ทำการสอบสวนไป ในขณะที่ทำการสอบสวนคดี
 อุกฉกรรจ์ที่หมิ่นประมาทโทษนั้น ท่านชื่อหรือไม่ว่าจำเลยซึ่งกำลังถูกกล่าวหา นั้นจะไม่วิ่งเต้น การวิ่งเต้น
 ของจำเลยนั้นที่จะวิ่งเต้น ข้าพเจ้าพนักงานสอบสวน ซึ่งมีเงินเดือนเพียง ๕๐ บาท เป็นปลัดคดี
 เป็นปลัดคดีอำเภอมันเป็นการยากหรือเป็นการง่าย ในที่สุดผลของการสอบสวนคดีนั้น พยานหลัก
 ฐานที่ควรจะให้เอามาสู่ศาล ก็ไม่เอามาสู่ศาล พยานหลักฐานใดที่ควรสอบสวนไว้ในส่วนนั้นก็ปล่อย
 ฆนสูตรพลิกศพ ควรจะชันสูตรก็ไม่ชันสูตร ทำไปทำไม ทำมาทำไม ใส่อำนาจนี้ก็ละ ส่งไปสู่อัยการ
 อัยการก็บอกว่าอ่อนเต็มที แต่เนื่องจากเป็นคดีที่ออกกลางตลาด ก็ต้องส่งไปฟ้องศาล ศาล ไปถึง
 ศาล ๆ ก็ปล่อยเหล่านี้เป็นต้น การที่ศาลต้องคดีปล่อยเช่นนี้ แม้ศาลจะรู้ความจริง โดยการ
 ส่วน เพราะเป็นเหตุการที่เกิดขึ้นใกล้กับศาล ว่ากรณีเช่นนี้ ว่าจำเลยมีความฉิกรจริง ศาลก็
 ไม่สามารถที่จะลงโทษพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยได้ เพราะว่าส่วนที่เข้ามาสู่ศาลนั้น เป็นส่วน
 ที่พนักงานท้าวมาด้วยการหลอกลวง พยานนั้นก็แปลก ๆ หนึ่ง ๆ กัน และบางโอกาสก็ไม่เอาญาติ
 ของจำเลยนั้นมาเป็นพยาน ในส่วนเหล่านี้เป็นต้น ~~ฉะนั้น~~แหละข้าพเจ้าจึงกล่าวว่าพฤติการณ์ของ
 การสอบสวนในขณะหรือในต่างจังหวัดนั้น ความสามารถของพนักงานสอบสวนก็ดี กษาที่รัฐบาลนี้ ^{ไม่}
 กำลังใจแก่พนักงานสอบสวนก็ดี ปริมาณของพนักงานสอบสวนก็ดี ยังมีไม่เพียงพอ ข้าพเจ้าขอกราบ
 เคารพต่อท่านประธาน ฯ ว่า ข้าพเจ้าเคยเสนอต่อรัฐมนตรีว่าข้าพเจ้าว่าราชการกรมมหาดไทย คือคุณ
 หลวงเกษ เกษประดิษฐ ประธาน ^{ไทย}ที่ตั้งชื่อขอออกนามว่ากำลังใจของพนักงานสอบสวนนั้น ควร
 จะเพิ่มกว่านี้ โดยเฉพาะตำแหน่งนายอำเภอซึ่งเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนส่วนท้องถิ่นนั้น ต้อง
 ับภาระนิคมมากมายก่ายกองนัก มีเงินเดือนเดือนน้อยกว่านายกเทศมนตรี ซึ่งปกครองที่ตนภายใน
 อาณาเขตตลาดเล็ก ๆ เท่านั้น พนักงานสอบสวนควรมีอำนาจนอกท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ขอชี้แจง

410

นอกจากจะบูรณปฏิสังขรณ์มาแล้ว นอกจากจะทำการสอบสวนตัวพนักงานคดีแล้ว นอกจากกรณีใกล้เคียง
 การพิพาททุกสิ่งทุกอย่างมันอยู่ที่พนักงานสอบสวน แล้วพนักงานสอบสวนตามบ้านนอกเงิน ก็ประมาณ
 พันกว่าบาท เป็นข้าราชการชั้นโทเท่านั้น คดีอุกฉกรรจ์เกิดขึ้นคดีหนึ่ง ไม่ใช่พนักงานสอบสวนหรือ
 นายอำเภอจะรู้ได้ทันที ว่าคนที่มีความผิด ไปถึงที่เกิดเหตุมีการปล้น ในเวลากลางคืน งงแบคค่าน
 ไม่รู้ว่าใคร เป็นใครปล้น เจ้าทุกข์ก็จำรูปร่างไม่ได้ พนักงานสอบสวนจะต้องใช้สติปัญญา ความสืบเสาะ
 เหล่านี้ ไอ้การสืบเสาะเหล่านี้พนักงานสอบสวนต้องไต่เงินทำการสอบสวน ขอถามท่านประธาน ฯ
 หน่อยว่า งบประมาณของกระทรวงมหาดไทยที่ได้ช่วยเหลือพนักงานสอบสวน ในการที่จะให้เงินสัก
 พัน ในการสอบสวนคดีอุกฉกรรจ์หรือเปล่า ไม่มี พนักงานสอบสวนต้องควักเงินซึ่งเงินก้อนนั้นกว่า
 บาทนั้น ไปจำรับจ่ายใช้สอยในการสอบสวนคดีอุกฉกรรจ์เหล่านี้เป็นต้น แล้วก็เช่นนี้แหละท่านประธาน ฯ
 นั้นจะได้ผลหรือในการสอบสวนคดีอุกฉกรรจ์และมหันตโทษ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดนครสวรรค์
 ความสถิติก็มีปรากฏว่ามีคดีอุกฉกรรจ์สูงที่สุดในประเทศไทย—ในขณะที่ทุกวันทุกคืนทุกเวลา เราจะใช้ชาว
 ารปล้น การเข้ากันค้ายอยู่ทุกเมื่อเชื่อกัน และพนักงานสอบสวนก็มีฐานะอย่างนี้ และเมื่อพนักงาน
 สอบสวนมีฐานะอย่างนี้ เรายังจะมากำหนด โดยกฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจพนักงานสอบสวนมีวงแคบ
 ำอีก ข้าพเจ้าจึงไม่ไม่เห็นด้วย และข้าพเจ้าขอเรียนต่อท่านประธาน ฯ ว่าพฤติการณ์เป็นอยู่
 นทุกวันนี้ ว่าทำไมผู้ร้ายอุกฉกรรจ์มหันตโทษตามบ้านนอก เข้ากันค้าย ปล้นกันค้าย จับตัวไม่ได้ จับ
 ่วได้มา ทำไมศาลปล่อย ทั้งเนรัลค์เหลือเกินว่า บุคคลคนนี้เป็นคนร้ายจริง ๆ ต้องปล่อยไปเป็นอันมาก
 าทเจ้าขอเป็นอันว่าสถิติของศาลจังหวัดนครสวรรค์นั้น ในคดีอุกฉกรรจ์ตั้งแต่โทษ ๑๐ ปีขึ้นไป ๕๐
 ปล่อยขึ้นศาลต้องปล่อยหมด แล้วข้าพเจ้ารู้สึกใจเป็นอันมากกว่า บางกรณีโดนเนรัลค์เหลือเกินว่าปล้น
 ารจริง ปล้นจริง เป็นส่วนมาก ข้าพเจ้าคาบ ศาลต้องปล่อยไป การที่ศาลต้องปล่อยไปเช่นนี้ เราก็รู้
 อดไม่ได้ เพราะหลักฐานพนักงานสอบสวนทำมาคู่ศาลไม่ดีเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ร้ายคนนั้นก็ปล่อย
 ก็กำเรียบเสียนาน การที่ทางกรมตำรวจหรือทางพนักงานสอบสวนหรือทางรัฐบาลนี้ มีความหวังที่

AS

ต้องการจะพิทักษ์สันติราษฎร์ ต้องการให้ประชาชนที่อยู่ติดกันดี ปราศจากโจรผู้ร้ายนั้นเป็นไปไม่ได้
 ในเมื่อเราเพิ่งเล็งกระบวนการยุติธรรมยังมีผิดพลาดอยู่มากขณะนี้ เราไปเพิ่งเล็งอย่างนั้น ศาล
 เราไปเพิ่งเล็งอัยการเขา ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง และเป็นกระบวนการยุติธรรมที่ถูกต้องอยู่ แต่เรา
 ยังต้องการเพิ่งเล็งจุดเริ่มต้นสมมุติฐานของบุคคล ที่จะนำคดีมาสู่ศาล ผู้ที่พนักงานสอบสวนได้และ
 ในฐานะที่ข้าพเจ้าอยู่ในวงการหนวบความและอยู่ในวงการของพนักงานสอบสวนได้รู้ผู้แก่ใจว่า
 การที่จะแก้ไขกิจการให้กระบวนการยุติธรรมเป็นการยุติธรรมที่ถูกต้องนั้น ต้องแก้ที่พนักงานสอบสวน
 เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลนี้มากำหนดขอบเขตของพนักงานสอบสวนให้แคบเข้า ให้มีอำนาจน้อยเข้า
 นั้น ข้าพเจ้าคิดว่ามันจะทำให้กระบวนการยุติธรรมชั้นรากฐานผิดพลาดยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่าง
 ง่าย ๆ คืออุกฉกรรจ์คดีหนึ่งมันปล้นกันตายในกลางป่า ไม่มีใครรู้เลยว่าศพพินัยอยู่ที่ไหน นายอำเภอ
 ไปค้นหา บางทีนายอำเภอมีงานมาก ไม่ไปค้นหาเลย ไม่ไปค้นหาอำเภอไป ไปดูแล้วก็ไม่เกิดผลค้น
 แล้วเราจะมาเร่งว่าทำต้อง ๕ สอนสวนให้เสร็จ ภายใน ๑๐ วันนะ ๑๕ วันนะ ถ้าเกินนั้นปล่อย
 ไป ๆ ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนี้เป็นการกำหนดสิทธิของพนักงานสอบสวนแคบเกินไป แล้วข้าพเจ้า
 ขอเรียนว่า ที่เรากำหนดการฝากขังให้น้อยเกินไป ๆ นี้ แทนที่จะเป็นคุณแก่อาญาประหารราษฎร
 เท่าที่ปฏิบัตินั้นในชนบทกลับตรงกันข้าม ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างง่าย ๆ มีคดีเกิดขึ้น พนักงานสอบสวน
 ขังได้ ๗ วันเท่านั้น ต้องรีบส่งสำนวนมาฝากขังต่อ มิฉะนั้นผิดกฎหมาย

เสร็จเสียคราวเดียว ๆ มาส่งอัยการไม่พียง ก็กลับคืนไปเลย นี่ ๗ วันต้องมา ๆ มาขอศาล
 ผิดซึ่งเรื่อย แล้วยิ่งกว่านั้นจำเลยส่วนมากนั้นบางครั้งบางโอกาสก็ยอมที่จะให้สิ่งของที่จำเลย
 ไม่อยากจะให้รับส่งตัวมาที่ศาลหรือที่เรือนจำ เพราะเหตุว่าการอยู่ที่จำเลยก็มีการศึกษาต่อกันได้
 ถิ่นญาติ ๆ ก็คือคดีนี้ใกล้ ๆ มาส่งข่าวส่งน้ำ ก็เห็นหน้ากันอยู่เสมอ ไม่ค่อยอยากจะให้ส่งมา
 นี้ความต้องการของจำเลยเป็นอย่างนั้น ความต้องการของประชาชนเป็นเช่นนี้ ด้วยเหตุนี้แหละ
 ข้าพเจ้าจึงขอฝากข้อสังเกตไว้ในฐานะที่ทำงานเหล่านี้มาว่า กระบวนการยุติธรรมที่เราต้อง
 การให้จำเลยได้รับโทษจริง ๆ ก็ตาม ต้องการให้บุคคลบริสุทธิ์ให้ศาลปล่อยจริง ๆ ก็ตาม
 เราต้องพึงเล็งที่พนักงานสอบสวน ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีการสนับสนุนไม่เพียงพอเป็นสำคัญ ข้าพ
 เจ้าจึงขอสนับสนุนวิธีการอย่างนี้ จึงขอคัดค้านกฎหมายที่จะจำคุกอำนาจพนักงานสอบสวนใน
 โฉมตรา

๑๑๕๕ น.

นายสุบิน พุกพันธ์ กรรมการสิทธิ : กรรมการสิทธิได้ตั้งทนายผู้ประพฤติก่อนที่ทนายก็พูดเป็น
 น้ำไหลไฟดับ แต่ความจริงท่านสงวนไว้ ๗ วัน ๑๒ วันในนั้น แต่ทนายพูดไปทั้งหมดถึงเรื่องศาล
 เรื่องอะไร โทษอุกฉกรรจ์หนักโทษ ซึ่งเรื่องนั้นก็มีส่วนนั้นในมาตรา ๕๖ นี้ให้ซึ่งได้เท่าไร
 สำหรับคดีอุกฉกรรจ์หนักโทษ แต่ว่ากรรมการก็อยากจะขอขอพรระคุณที่ท่านสามารถช่วยจำเลย
 ในจังหวัดนครสวรรค์ให้ปล่อยได้ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นความสามารถของท่าน ในฐานะซึ่งท่าน
 เป็นทนายความ แต่อย่างไรก็ตามท่านก็พูดถึงการสืบสวนและสอบสวน ๒ อันนี้ กรรมการก็ขอ
 ชี้แจงว่า การสืบสวนมันอย่างหนึ่ง การสอบสวนมันอย่างหนึ่ง คือว่าปกติเวลานี้บางครั้งก็มีความ
 จำเป็นต้องจับตัวจำเลยก่อนการสืบสวน หลักการสืบสวนสอบสวนที่แท้จริงจะต้องสืบสวนให้ได้
 ความแน่ชัดเสียก่อนถึงจับจำเลย แต่อย่างนี้ที่กรรมการเห็นว่า สลากจาก ๑๒ วันมาเป็น ๗ วัน
 ทางกรรมการเข้าใจว่า ทนายผู้ประพฤติก่อนจะเพิ่มใจเสียอีก เพราะว่าทางกรรมการเห็นว่า
 การลกร้างครั้งก่อน ๑๒ วันลงมาเหลือเป็น ๗ วันนั้น เป็นการให้เสรีภาพ อิสระภาพ ของประชา-

48

ชนมากขึ้น ความจริงท่านไม่น่าจะคิดคำนวณในเรื่องนี้ ฉะนั้นกรมราชการก็ไม่อยากจะทำ
อะไรมากมาย มีอยู่แต่เพียงว่า คดีที่มีเพียงคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็จำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๖ เดือน
เท่านั้น สมควรแล้วที่ควรจะให้อำนาจพนักงานสอบสวนซึ่งได้ไม่เกิน ๗ วัน เพราะว่าคดีอย่างนี้
ไม่มีความจำเป็นใด ๆ เลยที่จะต้องไปจับผู้ต้องหาจน ควรจะสืบสวนให้แน่นอนเสียก่อน เพราะ
คดีเพียงเล็กน้อย ^{ที่มี} ฉะนั้นกรมราชการจึงเห็นว่า การซึ่งเพียง ๗ วันพอแล้ว ไม่จำเป็นต้อง
ถึง ๑๒ วัน แต่ว่าเกี่ยวกับคดีอุกฉกรรจ์เห็นศโทษต่อ ๆ ไปก็มีอยู่แล้ว ให้ซึ่งได้ อย่างเดิม คือ
๔๔ วัน ไม่มีอะไรแก้ไขเปลี่ยนแปลงเลย ฉะนั้นคณะกรรมการจึงขอยืนยัน

๑๑.๕๕ น.

นายสวัสดิ์ คำประยอม (นครสวรรค์) : ตามที่กรมราชการได้แจ้งแก่สภานี้เห็น
ข้าพเจ้าก็เข้าใจและเข้าใจอีกอย่างก็ และที่เห็นใจกรมราชการเป็นอันมาก แต่ที่ข้าพเจ้ากล่าวมา
มากมายก่ายกองนั้น ก็อยากจะฝากข้อสังเกตไว้ต่อสภานี้ว่า กรมวิชาการยุติธรรมของประเทศไทย
นั้นเพื่อจะให้สู่ความยุติธรรมที่แท้จริงนั้น ขอให้สภานี้ได้รับทราบ และขอให้รัฐบาลนี้ได้โปรดรับ
ทราบว่า ท้องแก่ที่พนักงานสอบสวน ๆ เป็นจุดสำคัญในขณะนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้
นี้ แม้จะจับจำเลยได้มาแล้วก็ตาม รู้ตัวแล้วว่าคนนั้นเป็นคนปลอมจริงก็ตาม ส่งมาสู่ศาล พอถึงเวลา
เรียกพยานมาสอบสวน อันการที่ส่งหมายให้แก่พยานต่าง ๆ พยานเหล่านั้นก็มาเองตามลำพัง
สักเพระเท่านั้นเองที่เดียว ข้าพเจ้าขอเรียนว่าอย่างนั้น พนักงานสอบสวนไม่มีปัญญาจะควักเงิน
ในกระเป๋าจ่ายค่าพยานมาศาลได้ ก็ปล่อยให้มา แล้วพยานศาลก็สาบานจากบ้านนอกแล้วไปพักที่
ที่ไหนท่านประธาน ๆ บ้าน อธิการที่พักไม่ได้ บ้านศาลก็พักไม่ได้ บ้านนายตำรวจก็พักไม่ได้ โดย
มากก็พักตามโรงแรม ในกรณีพยาน โจทก์มาพักตาม โรงแรมนี้เองแต่ละ มัน เป็นโอกาสอย่างนี้
ของหมายจะไปเยี่ยมพยาน โจทก์ บางครั้งบางโอกาสก็ชวนพยาน โจทก์นั้นแต่ละมาอนบ้านพยาน
นอนกินไปนอนกินมา นอนกินมานอนกินไป ก็พูดกันอย่างนี้พูดกันอย่างนี้ เวลาไปถึงศาลไปเสียแล้ว
ท่านประธาน ๆ นี่แหละข้าพเจ้าจริง.....

AS9

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่คุณแปงพูดถึงอย่างโรบบ้าง นี่รู้สึกว่ามันไม่ค่อยจะเกี่ยวเลย

นี่คุณ

๑๑.๕๕ น.

นายสวัสดิ์ คำประดาบ (นครสวรรค์) : เสาละ ข้าพเจ้าจะเข้าประเด็น
 ท่านประธาน ฯ นี่แหละข้าพเจ้าจึงอยากจะมีให้ท่านประธานสภา ฯ ทราบว่า ความสำคัญของ
 พนักงานสอบสวนนั้นควรจะมีกำลังใจ ควรจะมีกำลังทรัพย์ ควรจะมีกำลังปัญญา ทำสมรรถภาพ
 ความคุมพยานไปตลอดระยะเวลาไปจนถึงศาล จะเปิดอย่างไร จะกลับคำอย่างไรโดยกฎหมายนะ
 หลายต่อหลายเรื่อง จะเห็นได้ว่า ไปถึงศาลแล้วกลับคำ เบี่ยงอย่างนั้น เบี่ยงอย่างนี้ เบี่ยงไป
 เบี่ยงมา พอศาลยกฟ้องไป เรื่องมันเป็นอย่างนั้น ไม่ปรากฏว่าพนักงานสอบสวนจะได้คุมแจ ฯ
 คุมจนกระทั่งถึงศาล ข้าพเจ้าคิดว่าจำเลยจะลงโทษไต่ถาม ถ้าหากว่าพนักงานสอบสวนจะได้
 ปฏิบัติดีทุกคดีแบบกรณีแก้คำแล้ว จำเลยก็¹⁰⁰ช่างหมกในขานนอก แล้วเป็นการยุติธรรมอยู่
 แต่ที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นว่าพนักงานสอบสวนจะได้เอาใจใส่เหมือนคดีอย่างนี้ ก็มี
 คดีเดียวเป็นประวัติศาสตร์ที่ได้เอาใจใส่กันถึงขนาดหนัก บ้านข้าพเจ้าฆ่ากันตายเค็ชช ๑๒๓
 รู้จักเท่าไร ไม่ได้เคยมีการเอาใจใส่ขนาดนั้น แล้วหลายสิบเรื่องเดียวกันก็ยังจับตัวไม่ได้ ไม่รู้
 ใครฆ่า แล้วก็ปล่อยเรื่องกันไป ๆ ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นความสำคัญมันอยู่ที่พนักงาน
 สอบสวน ขอให้สถานีได้รับทราบไว้ เราคงแก้ข้อนี้ เพราะฉะนั้นการที่กรมราชากรได้ขึ้นแจ้งแก่
 ข้าพเจ้า ฯ เข้าใจดี แล้วถ้าหากกรมราชากรจะเห็นกับข้าพเจ้าว่า ความสำคัญของคดีมันอยู่ที่
 พนักงานสอบสวนแล้ว ข้าพเจ้าขอลงคำแปรญัตติให้เดินควบกับกรมราชากร แล้วขอฝากความรู้สึกไว้
 ในสภานี้ ขอถอนแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปได้

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗

ไม่มีกรแก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๙ มีกรแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีกรแก้ไข มาตรา ๑๑

๓๐

มาตรา ๓๐๒ มาตรา ๓๐๓ มาตรา ๓๐๔ มีการแก้ไข

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ในมาตรา ๓๐๔ นี้ก็มีการแก้ไข แล้ว
 ข้าพเจ้าขอทราบเรียนต่อท่านกรรมาธิการ ต้องขอประทานโทษอย่างสูง เพราะเหตุว่าที่กรรมา-
 ธิการแก้ไขนี้ ก็คือแก้ไขอย่างที่ว่าเจ้าแปดผู้คดีนั้นเอง ก็เป็นการสมเจตนาของข้าพเจ้าที่ได้
 แปดผู้คดีไว้ แล้วก็ขอขอมุขท่านกรรมาธิการด้วยที่แก้ไขตามคำแปดผู้คดีของข้าพเจ้า แต่ว่า
 หลังจากที่ข้าพเจ้าได้แปดผู้คดีนี้แจ้งต่อกรรมาธิการแล้ว กรรมาธิการเห็นด้วย แล้วก็ตกลงกัน
 ความนั้น ข้าพเจ้ากลับไปบ้านไปนอนคิดอีก คิดไปคิดมา คิดมาคิดไปก็รู้สึกว้า มาตรา ๓๐๔ นี้มัน
 ยังมีช่องโหว่ที่จะเปิดช่องให้การปฏิบัติในศาลยุ่งยากขึ้นไปเป็นอันมาก

ในวันนั้นท่านกรรมาธิการที่เคารพ ข้าพเจ้าได้ชี้แจงตัวอย่างให้กรรมาธิการฟังว่า ในคดีบางกรณีนั้น จำเลยอาจจะต้องถูกส่งตัวจริงเข้าที่จังหวัดของตนมาซึ่งยังเรียนจำนวนบุตร คือ บางขวาง ข้าพเจ้ายกตัวอย่างฝ่าย ๆ อย่างคดีอุกฉกรรจ์หมิ่นทักโทษบางเรื่อง สมมติว่าเรียนจำนวนครุสวรศได้ส่งจำเลยมาควบคุมไว้ที่บางขวาง พอถึงเวลาศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษา ในกฎหมายฉบับก่อนนั้นได้เขียนไว้ว่าการอ่านคำพิพากษานั้นต้องอ่านให้จำเลยฟัง หมายความว่า จะอ่านลับหลังจำเลยไม่ได้ ต้องอ่านต่อหน้าจำเลย เมื่ออ่านให้จำเลยฟังวันใดคดีนั้นก็เลยวันใดแล้ว จำเลยมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ได้ภายใน ๑๕ วัน นับแต่ได้อ่านคำพิพากษาแล้ว ก็หมายความว่าจำเลยได้รู้แล้วว่าตัวถูกลงโทษหรือปล่อย จำเลยได้พึ่งตัวช่วยตัวเอง ด้วยค่าตัวเองแล้วก็มีสิทธิภายใน ๑๕ วันอุทธรณ์ได้ แต่ตามกฎหมายฉบับใหม่ไม่จำเป็นต้องอ่านต่อหน้าจำเลย อ่านลับหลังจำเลยก็ได้ สมมติว่าคดี ๆ หนึ่งเรียนจำเลยหมิ่นทักครุสวรศได้ส่งจำเลยมาซึ่งอยู่บางขวาง พอศาลชั้นต้น คือศาลจังหวัดนครสวรรค์พิจารณาความเสร็จแล้วเรียนร้อยแล้วก็ตัดสินลับหลัง เจมนั้นต้องตัดสินต่อหน้าจำเลย ต้องมาอ่านให้จำเลยฟังเสียก่อน แล้วอายุความการอุทธรณ์จึงจะนับ แต่กฎหมายฉบับใหม่มีอ่านที่นครสวรรค์ได้โดยให้โจทก์ฟัง คืออัยการฟังแต่ฝ่ายเดียว เมื่ออัยการฟังแล้วความที่ไต่ถามมาก็หมายความว่า การนัดอุทธรณ์เริ่มนับเลขที่เดียว เมื่อเริ่มนับอุทธรณ์แล้วพอครบ ๑๕ วันไม่มีใครอุทธรณ์ เกมกัน จำเลยมันอยู่ที่บางขวางมันจะรู้ไต่อย่างไรว่าศาลชั้นต้นตัดสินลงโทษหรือตัดสินปล่อยอยู่ที่จังหวัดนครสวรรค์ เพราะการอ่าน อ่านลับหลัง ข้าพเจ้าถึงได้มาแปรญัติคือกรรมาธิการว่าอย่างนี้ จำเลยเสียเปรียบ เพราะถ้าหากจำเลยอยู่ที่บางขวางจำเลยไม่มีโอกาสจะไต่รู้ การอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยได้อ่านให้โจทก์ฟังได้แต่ฝ่ายเดียวก็ได้ เมื่อเช่นนี้แล้วจำเลยจะเสียเปรียบ จำเลยจะขาดการอุทธรณ์ อย่างตัดสินลงโทษจำเลย ๑๐ ปี พอครบ ๑๕ วันแล้ว จำเลยไม่ได้อุทธรณ์เพราะไม่รู้จะไปอุทธรณ์ อุทธรณ์ไม่ได้เสียแล้ว กรรมาธิการได้เห็นใจข้าพเจ้าในปัญหานี้ จึงได้แก้ว่าการนับอายุความอุทธรณ์นั้นให้นับ ๑๕ วัน นับแต่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ดูความฝ่ายที่จะอุทธรณ์นั้นทั้ง ก็หมายความว่าจำ

๒

เลอบอกจะอุทธรณ์ก็อุทธรณ์ได้ อายุความยังไม่นับ อายุจะนับคือ เมื่อผู้อุทธรณ์นั้นได้ตั้ง
คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้ว เพราะฉะนั้นจำเลยในเรือนจำมาขวางกีดกันไม่เสียสิทธิใน
การอุทธรณ์ นี้ เป็นข้อตกลงซึ่งกรมราชทัณฑ์ได้ชี้แจงแล้ว ข้าพเจ้าได้ชี้แจงก็ตกลงกันเช่นนั้น
แต่ว่ายังมีเคส (case) อีก เคส (case) หนึ่ง ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้
เห็นได้ง่าย ๆ เป็นเคส ๑ (case) ซึ่งเอากฎหมายมาทราบดีจับไม่ได้ แล้วจำเลยจะ
ต้องถูกขาคอุทธรณ์ไป เสียเปรียบ คิดดูว่าไม่โดยไร้เหตุผลประโยชน์ ไร้เหตุผล ก็คือว่า
อย่างนี้ สมมตว่าคดี ก็คืออย่างที่ว่าข้าพเจ้าได้กล่าวกรณเรียนมาแล้วนั้น จำเลยถูกส่งตัวมาไว้
ที่บางขวางในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น ต่อมาเมื่อศาลชั้นต้นได้ให้พิจารณาสั่งแล้ว
ศาลชั้นต้นก็ตัดสิน ตัดสินให้จำคุกนครสวรรค์อันในข้อหา ใจทงั้งแต่ฝ่ายเดียว แทนที่จะลง
โทษ ๒๐ ปีตามคำขอของโจทก์ ศาลปรมาภิจำเลยในทางรับสารภาพข้าง ไม่เคยมีความผิดมา
ก่อนแม้ ลงโทษเอาแต่เพียง ๑๐ ปี เมื่อลงโทษ ๑๐ ปีแล้ว อายุความเขียนไว้ว่าให้นับ
ตั้งแต่ได้อ่านคำพิพากษาให้ผู้ที่อุทธรณ์ฟังไป ๑๕ วัน อายุความจะนับเมื่อไร พออ่านให้
โจทก์ฟัง ๆ แล้วโจทก์ไม่คิดใจ โจทก์ไม่คิดใจเพราะโจทก์ขอในสายอ้ายฟ้องขอให้ลงโทษ
๒๐ ปี แต่ศาลมาลงโทษเพียง ๑๐ ปีเท่านั้น เขาไม่คิดใจเขาก็ยื่นอุทธรณ์ การยื่นอุทธรณ์นั้น
ก็เขาคามมาครานี่ว่าอายุความให้เริ่มนับ ๑๕ วัน นับตั้งแต่โจทก์ได้ยื่นอุทธรณ์หรือได้ฟัง
เพราะฉะนั้นสมมตว่าศาลจังหวัดนครสวรรค์ได้อ่านคำพิพากษาให้โจทก์ฟังวันที่ ๑ มกราคม
พอลง ๑๕ วันนับ อัยการอุทธรณ์เห็นว่าขอให้ลงโทษ ๒๐ ปี ศาลชั้นต้นรับอุทธรณ์ไว้ กรณี
เช่นนี้จำเลยจะมีสิทธิอุทธรณ์ได้ใหม่เมื่อเกิน ๑๕ วันไปแล้ว เมื่อเกิน ๑๕ วันไปแล้วกรณ
พิจารณ์จะชี้แจงแก่ข้าพเจ้าว่า อ้า จำเลยยังมีสิทธิอุทธรณ์ได้ ยังมีสิทธิอุทธรณ์ได้เพราะจำ
เลยยังไม่ได้ฟังคำอุทธรณ์ กรมราชทัณฑ์ต้องชี้แจงอย่างนั้น แต่ขอเรียนว่าการพิจารณา
บทกฎหมายต้องพิจารณาตามตัวอักษร ตัวอักษรได้บอกไว้แล้วว่านับ ๑๕ วัน นับตั้งแต่
ความอ่านอุทธรณ์ ฟัง ฝ่ายอุทธรณ์ได้ฟังหรือยัง ใครเป็นคนอุทธรณ์ อัยการอุทธรณ์ใช้ใหม่

อัยการอุทธรณ์แล้วอัยการฟังหรือเปล่า ฟังแล้วอัยการฟังมา ๑๕ วันหรือยัง ฟังมา ๑๕ วันแล้ว เพราะฉะนั้นอายุความก็มีเพียงแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๕ เท่านั้น เมื่ออายุความมีตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๕ เช่นนี้แล้ว เหตุใดจึงเอาเลขซึ่งอยู่ในบางขวางภายหลังรู้ว่าตัวเองคิดคะแนนถึง ๑๐ บิโอดากจะอุทธรณ์บ้างทำไมจะอุทธรณ์ได้ นี่แหละตุ๊กตาซึ่งข้าพเจ้ายกอุทธรณ์มาแล้วเช่นนี้แล้ว มันทำให้เอาเลขซึ่งอยู่ในบางขวางในบางกรณีนั้นไม่สามารถจะเป็นอุทธรณ์ได้ ทั้ง ๆ ที่ศาลได้ไต่ถามโทษคน ๑๐ ปี เพราะคนไม่รู้จักพิพากษาว่าได้ตัดสินลงโทษเป็นประการใด เพราะไม่จำ เป็นต้องมาอ่านให้จำเลขฟัง เป็นการอ่านลึกลับหลังจำเลขได้ นี่แหละข้าพเจ้าไปคิดแล้วว่า คำประมุขคดีของข้าพเจ้าได้แปรมา กรรมวิธีการเห็นด้วยก็ทำตาม มันจึงมีช่องโหว่ดังนี้ หาก จะให้รั้งกุมภีขอให้กรรมวิธีการได้โปรดแก้ไข แต่จะแก้ไขประการใดนั้นรู้สึกแล้วแต่กรรมวิธีการ จะเห็นสมควร.

๑๕.๕๖ น.

นายสุบิน พูลพัฒน์ (กรรมการ): คือความจริงถ้าหากว่าท่านผู้อภิปราย มีข้อนี้ อ่านให้ชัดแล้วก็เข้าใจได้ก็ว่า ทำไมกรรมวิธีการจึงเขียนอย่างนี้ ความจริงการแก้มาตรา นี้ก็เพื่อให้สอดคล้องต้องกันกับมาตรา ๑๒ ซึ่งเราได้นำใช้ใหม่นั้นประการหนึ่ง แล้วก็อีก ประการหนึ่งอย่างที่ท่านยกตัวอย่าง เอาละ กรรมวิธีการจะชี้แจงให้ท่านเข้าใจ อย่างศาล จังหวัดนครสวรรค์กำลังพิจารณาเสร็จแล้ว แต่ยังไม่ได้อ่านคำพิพากษา มันถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ส่งตัวมาอยู่ที่บางขวาง คือว่าความระเบียบอย่างนั้น แต่จะส่งต่อเมื่อ เป็นนัดโทษก็ขอคัดแล้ว ว่าอย่างนั้น แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากสมมติว่ามัน เป็นไปได้อย่าง นั้น อย่างที่ท่านว่า ข้าพเจ้าเขียนไว้แล้ว ฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง สมมติว่าอ่านให้โจทก์ คืออัยการ ^{อ่าน} จังหวัดนครสวรรค์ฟังวันนี้ นับอายุตั้งแต่วันที่สำหรับโจทก์ ต่อมาก็ต้องส่งคำพิพากษานั้นมาอ่าน ให้จำเลขฟังที่จังหวัดนครสวรรค์ แล้วก็เริ่มนับตั้งแต่วันที่ เป็นฝ่ายซึ่งจำเลขที่จะต้องอุทธรณ์ อย่าง นี้ท่านน่าจะเข้าใจและพอใจกระมัง อย่างนี้กรรมวิธีการเขียนแก้กันอย่างนี้ก็ เป็นอย่างนี้ ไม่มี อย่างอื่นใดเลย เข้าใจว่าท่านจะพอใจแล้ว.

SZ

นายแพทย์ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าอภิปรายสนับสนุนคุณสวัสดิ์ คำประกอบ
ในเรื่องมาครานี้.....

ประชนสถานแห่งชาติ : เคียงก่อน คือการที่จะขออภิปรายข้อความที่มีการ
แก้ไขมานี้ ควรจะบอกให้ชัดว่า จะให้คัดออกหรือว่าอย่างไร คือว่าพูดเฉย ๆ อย่างนี้ลงท้าย
ก็ไม่ทราบว่าจะให้เอาอย่างไรด้วย แล้วควรจะบอกให้ชัดว่า จะให้คัดออกหรือข้อความนี้ไม่ถูก
ต้อง จะเปลี่ยนอย่างไรก็ว่ากันไปให้ชัดอย่างนั้น ไม่ใช่ขอใหักรรมาธิการพิจารณาใหม่
เขาคื่อบอกว่าพิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว

หลวงอรรถพรพิบูลย์ กรมมาธิการ : ที่จริงอภิปรายนี้ขอมีมติข้อมติทั้งนั้น จะคัด
ออกหรือคงเดิม ที่นี้อภิปรายขอเปลี่ยนแปลงข้อมติของสภา ฯ ด้วย

นายแพทย์ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ที่หลวง ยังไม่ได้พูดอะไรเลยว่าจะอย่างไรเลย
มาขึ้นนี้ขั้คัดกันเสีย ความที่กรมมาธิการชี้แจงในเรื่องข้อแก้ไขนี้ ชี้แจงคุณสวัสดิ์ ฯ ไปที่ว่า
ถ้าคัดก็ยังไม่เสร็จเด็ดขาดแล้วไม่ได้ส่งมาฝากขังนะไม่จริงละ เข้าใจเสียใหม่ ท่านก็เป็นผู้
พิพากษามาแล้ว ขอเท็จจริงมีอยู่ทั่ว ๆ ไป บางทีเรียมจำมันเต็มบ้าง บางทีการรักษากฎ
จะไม่ปลดออกก็ จะหลบหนีบ้าง อาจส่งสงมาก่อนได้ แล้วขอเท็จจริงมี สงมาก่อนที่จะตัดสินก็มี
ขอเท็จจริงมีอย่างนี้ เพราะฉะนั้นมีผู้ท้วงติงอาจเกิดขึ้นได้

เอาละ ข้าพเจ้าเข้าใจกรมการที่แข็งแรงแล้ว แต่ว่าการเขียนไว้เช่นนั้นก็ทำให้เข้าใจเป็นเกณฑ์
 กรมการที่แข็งแรงไม่ฉันทัก ที่ว่าให้ความฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง มีคนหลาย ๆ จะเป็นฝ่ายเดียว เมื่ออ่าน
 ให้ความฝ่ายเดียวฟังละก็อาจจะถูกพันไม่ถึงฝ่ายอื่นด้วย สำหรับข้อนี้เจตนารมณ์ของกรมการ
 ข้าพเจ้าเข้าใจ แต่ถ้อยคำที่เขียนทำให้กำกวมทำให้เข้าใจยาก ไม่ดีคือถ้อยคำที่ว่าไม่คงเดิมละ
 อันนี้จะขอประณามปรหม ถ้าเข้าใจเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะไขข้อความให้เป็นภาษาศาสตร์ที่อ่านแล้วก็
 หมั่นปัญหาเลย ที่ขีดเส้นใต้ที่แก้ไขเพิ่มเติมมานี้ให้ความฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง ให้ความฝ่ายที่มีสิทธิจะ
 อุทธรณ์ฟัง จะเป็นฝ่ายไหนก็ตามเถิด ใครไม่พอใจในคำพิพากษานี้มีสิทธิจะอุทธรณ์ได้แล้วตั้งแต่วันที่ ๕
 ๖ วัน ตั้งแต่อ่านให้เขาฟัง ข้าพเจ้าเข้าใจว่าถ้าเขียนอย่างนี้แล้วจะหมิ่นปัญหาเลย ให้ความผู้มีสิทธิ
 ที่จะอุทธรณ์คำพิพากษานั้นทั้ง ฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง บางทีอาจจะว่าฝ่ายนี้ฟังแล้วก็ถูกพันถึงฝ่ายนั้น เป็น
 ปัญหาความกันต่อไป นี่อันนี้ข้าพเจ้าใครจะขอรับรองกรมการว่าจะเขียนให้ชัดเจนอย่างนี้ได้หรือไม่
 ถ้าเขียนให้ชัดเจนได้ ข้าพเจ้าไม่คิดใจอะไรในการที่จะไขข้อแก้ไข นี้ความมุ่งหมายตรงกัน ปัญหาว่า
 จะเขียนอย่างไร ถ้าเขียนอย่างนี้ยังกำกวมทางคุณศัพท์ ไม่นอนคิกนังคิกอะไรต่าง ๆ อาจจะหาทาง
 ออกได้อย่างนั้นอย่างนี้ ยังมีปัญหาได้อย่างนั้นอย่างนี้เกิดปัญหาความขึ้น ข้าพเจ้าขอรับรองกรมการ
 ว่าถ้าจะเขียนอย่างนี้ได้จะขอขอบคุณมาก

๑๒.๐๐ น. หลวงจ่ารัฐ เนติศาสตร์ กรมการ : เรื่องเขียนอุทธรณ์ที่จะฟังเขียนกลับไป
 อย่างว่า ทางฝ่ายกรมการ เห็นว่าจะเสียหายมากเหลือเกิน เพราะเขาได้โปรดจำไว้บทเรื่อง
 อุทธรณ์หรือฎีกานั้น ถ้าอยู่ในประมวลวิธีพิจารณาแล้วจะไม่ใช้คำคุณความมีสิทธิอุทธรณ์หรือฎีกาเลย เพราะ
 เห็นว่าบุคคลที่จะอุทธรณ์หรือฎีกาในศาลยุติธรรมนั้นมีบุคคลซึ่ง ไม่ได้เป็นคู่ความก็มีสิทธิจะอุทธรณ์ฎีกาได้
 เพราะฉะนั้นวิธีเขียนจึงได้เขียนไว้ว่าอุทธรณ์นั้นให้ข้อข้อได้โปรดฟังคำสั่ง เขาไม่ได้พูดเลยว่าใครเลย
 มีสิทธิอุทธรณ์ฎีกา ทั้งนี้เพราะเหตุว่ากฎหมายบางอย่างให้โอกาสคนนอกอุทธรณ์และฎีกาได้ จึงได้เขียน
 กลับคืนเสีย บอกว่าอุทธรณ์นั้นให้ยื่นภายในกำหนด ๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ความฝ่ายนั้นได้ฟังอุทธรณ์ เรา
 นำถึงปัญหาว่าถ้าหากจำเลยไม่ได้ฟังคำพิพากษาจะทวงระงับคดี อายุความของจำเลยก็ยัง ไม่เริ่มนับ
 เพราะจำเลยไม่ได้เป็นฝ่ายที่ได้ฟังคำพิพากษา ผลกระทบนี้ถือว่าไม่มีศาลใหม่ที่จะแปลว่าจำเลยไม่มี

58

สิทธิที่จะอุทธรณ์ สิทธิอุทธรณ์หรือฎีกานี้เป็นสิทธิที่ให้แก่นุญชชนทั่วไปที่เกี่ยว อย่างไรก็ตาม เมื่อโอกาส
ให้จำเลยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีอาญาเราจึงได้พยายามจะเขียนในแง่หนึ่งนี้เพราะเหตุว่าถ้า
กลับไปอย่างท่านสมาชิกผู้เฝ้าที่ซึ่ง เสนอขอกล่าวให้เขียนว่าคู่ความมีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาแล้วละก็บาง
กรณีซึ่งไม่ใช่คู่ความมีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาก็เป็นได้ แม้จะจำกัดไว้เพียงที่สุดคือเรื่องปรับนายประกัน ศาล
ชั้นต้นปรับนายประกัน ไม่น่าจำเลยมาส่งศาล นายประกัน ไม่ใช่คู่ความในคดีเลย ถ้าหากท่าน
ไปเขียนว่าคู่ความมีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาแล้วละก็ให้นายประกันนั้นอุทธรณ์คำสั่งศาลที่ปรับนั้นนั้นต่อศาล
อุทธรณ์ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงได้เขียนไว้ว่าอุทธรณ์ในชั้นนี้คือเขียนกับชั้นเสีย ทั้งนี้เพื่อไม่ให้จำกัดสิทธิ
บุคคลคนอื่น อาจจะเป็นอย่างอื่นหรือไม่ใช่คู่ความก็ได้สุดแล้วแต่ความประสงค์บุคคลคนนั้นถูกช่วยเอามาเกี่ยว
ข้องในคดีหรือไม่หรือว่าพยานถูกขัง เป็นต้น อย่างนี้พยานไม่ใช่คู่ความในคดีแต่ก็อุทธรณ์ได้เหมือนกัน
นี้จึงได้เขียนไว้เป็นสายกลาง กระผมเห็นว่ากรรมาธิการก็ชอบอันนี้ว่าเป็นที่เข้าใจแล้ว สุดแล้วแต่ว่า
ฝ่ายไหนเป็นฝ่ายทั้งอุทธรณ์ก็มีอายุ ๕ วัน นับตั้งแต่ฝ่ายนั้นได้ฟังคำพิพากษาเป็นต้นมา

๑๒.๐๔ น.

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : การที่กรรมาธิการ ได้ชี้แจงมานั้น

ข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าเจตนารมณ์ของกรรมาธิการก็ช่วยเจ้านั้นได้ตรงกันตั้งแต่ต้นตลอดมา นับแต่วันที่
ข้าพเจ้าแปรญัตติทานกรรมาธิการก็กรรมาเห็นด้วยว่ามันอาจจะมีการสงสัยเกิดขึ้น กรรมาธิการจึงได้
เอามาแปรญัตติอย่างข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าก็พอใจและขอขออนุมัติกรรมาธิการด้วย เอาละ อีกประการ
หนึ่งมีผู้สนับสนุนข้าพเจ้าว่าขอให้กรรมาธิการแก้แ่งอย่างนั้นแก้แ่งอย่างนี้ กรรมาธิการก็ได้ชี้แจงข้อขัดข้อง
แล้วว่าถ้าแก้แ่งอย่างที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอขึ้นก็อาจจะเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ นั่นหมายความว่าข้าพเจ้าจะไม่
กล่าวถึงละว่ามันอาจจะเป็นอย่างนี้ก็ได้แล้วแต่สถานที่ แต่อย่างไรก็ตาม ความเห็นหรือความรู้สึกของ
กรรมาธิการในความรู้นั้นได้ตรงกันอยู่ ตรงกันในข้อที่ว่าต้องการให้จำเลยนั้นไม่เสียสิทธิในการ
อุทธรณ์ ข้าพเจ้าก็ต้องการเช่นนั้น กรรมาธิการก็ต้องการอย่างเดียวกัน แต่ข้าพเจ้ามีความห่วงใยไว้
ในการที่เขียนกฎหมายโดยใช้อักษรหรือใช้อักษรอย่างนั้นมันอาจทำให้จำเลยนั้นได้พลาดโอกาสในการ
อุทธรณ์ไม่ได้ จริงอยู่ อาจจะเป็นอย่างศาลหรือศาลทั่ว ๆ ไปอาจจะไม่มีกรรมาธิการความไป
ทางที่ข้าพเจ้าพิจารณาหรือข้าพเจ้าสงสัย แต่ก็อาจจะมึบ่างศาลได้มีการแปลเจตนาของกฎหมายไป

57

อีกอย่างหนึ่ง เพราะกฎหมายนี้ไม่ได้เขียนให้ชัดไว้ให้แน่นอน ยกตัวอย่างง่าย ๆ ในครั้งหนึ่งเราคง
 จำได้ในสถานที่ที่เราออกกฎหมายมาฉบับหนึ่ง ไม่ยอมให้บุคคลซึ่งมีโทษทางอาญามาสมัคร ผู้แทนได้ บาง
 ศาลก็คิดว่ามีการรอการลงอาญาที่สมัคร ผู้แทนไม่ได้ แต่บางศาลก็คิดว่ามีการลงอาญาสมัคร
 ผู้แทนได้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าการที่ลัทธิล้นกันนี้ในระหว่างศาลนั้น ได้เกิดขึ้นแล้ว ในประเทศ
 ไทยและมีอยู่ ๆ บางศาลก็ความไปอย่างหนึ่ง บางศาลก็ความไปอย่างหนึ่ง การที่ศาลก็ความแตก
 ต่างกันไปในกรณีเช่นนี้ ก็เพราะเราเขียนกฎหมายเลือกตั้งในคราวนั้นไม่รัดกุม ทั้งข้าพเจ้าได้เคยที่
 หวังไว้ เพราะการที่ไม่ได้เขียนให้รัดกุม เช่นนี้แหละแต่ละศาลแต่ละจิตใจ ขอบพระทานไทยที่ออก
 นาม นายทองดี สีธาวิชวิน ไปสมัครผู้แทนเชียงใหม่ ศาลจังหวัดเชียงใหม่ไม่รับ อ้างว่าเคยรอการ
 ลงอาญามาแล้ว แต่ศาลสุโขทัยรับคน ๆ หนึ่งแม่แต่จะรอการลงอาญามาแล้วก็ตาม นี้แหละ เพราะ
 ฉะนั้นการ เขียนกฎหมายนั้นมันย่อมเป็นเปิดช่องให้ศาลแต่ละศาลตีความขึ้นได้แตกต่างกัน การที่กรม
 ราชการ ได้ชี้แจงต่อสภาว่าศาลนี้ยอม ไม่มีการตีความ ไปอย่างที่ว่าข้าพเจ้าสงสัยแต่ก็จะไปแน่ใจ ได้อย่าง
 ไรว่าศาลนั้นจะไม่ตีความอย่างข้าพเจ้าว่า เพราะการ เขียนกฎหมายไว้เช่นนี้มิใช่ไปวางที่จะให้ศาล
 ตีความ ไปอย่างกรมการถือว่าเสียทีเดียว ข้าพเจ้าจะขออ่านดังนี้ "การอุทธรณ์นี้ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้น
 ภายในกำหนด ๕๕ วัน นับแต่วันหรือได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งให้มีความฝ่ายอุทธรณ์ฟัง" คำว่า
 ฝ่ายอุทธรณ์นั้นจะเป็นฝ่ายไหน ฝ่ายอุทธรณ์ฟัง ไม่ใช่ว่าคดีมาตัดสินแล้ว โจทก์อุทธรณ์ได้ฝ่ายเดียวหรือ
 จำเลยอุทธรณ์ได้ฝ่ายเดียว ในบางกรณีโจทก์อุทธรณ์ก็ได้ จำเลยอุทธรณ์ก็ได้ จะเห็นได้ว่าคดีหลายคดี
 โจทก์ก็อุทธรณ์ จำเลยก็อุทธรณ์ โจทก์ก็แก้อุทธรณ์ จำเลยก็แก้อุทธรณ์ มันแก้อุทธรณ์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย
 และอุทธรณ์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย และจะถือว่าฝ่ายไหน เจตนารมณ์ของ เรานั้นถ้าใครจะอุทธรณ์ก็มี ๕๕
 วัน นับแต่ฝ่ายนั้นได้ฟังคำพิพากษาเจตนารมณ์เป็นอย่างนั้น แต่เราเขียนกฎหมายอย่างนั้นมันจะตีความ
 หมายไม่ได้ อย่างนั้น ได้อย่างไร ท่านประธานในที่เคารพ ข้าพเจ้าเกรงว่าจำเลยจะเสียสิทธิ การตี
 ความของกฎหมายนี้จะเป็นการตีความยุ่งยากต่อไปในภายภาคหน้า ก็เหตุไฉนเราจึงไม่มาเขียนกฎหมาย
 นั้นชัดแก่เขาละ จะอย่างไร ก็ก็ตาม ข้าพเจ้าเรียนต่อกรมการว่าการที่กรมการ ได้ชี้แจงแก่
 สภาว่า ไม่เคยมีหรือที่จำเลยนั้นจะส่งมาควบคุมยังต่างจังหวัดหรือจะส่งมาควบคุมที่กรุงเทพฯ ขวางก่อน

งานคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่ฉันนั้นอาจจะไม่มี ข้อข้อเรียนข้อเท็จจริง ข้าพเจ้าออกนามก็ได้ว่าคดีนั้น
 ่างที่ศาลจังหวัดนครสวรรค์ยกที่ ศาลชั้นต้นจะตัดสินมัน ได้ส่งมาข้างที่บางขวาง และยังกว่านั้นขอ
 เรียนต่อกรมการศึกษาคือว่ามีคดีจำเลยในเรือนจำจังหวัดนครสวรรค์ก่อนที่ศาลชั้นต้นจะตัดสิน
 นั้นเรือนจำจังหวัดนครสวรรค์ต้องส่งมารักษาตัวที่โรงพยาบาลศิริราชเนื่องจากจำเลยผู้นั้นมันจะเป็น
 ับหลายประการ เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บส่งมารักษาที่ศิริราช ถ้าหากอ่านคำพิพากษาอ่านคำพิพากษา
 ล้วจำเลยได้ข้ออ้างกรณีเราจะเห็นได้ว่านักโทษในเรือนจำต่างจังหวัดนั้น ได้ส่งมารักษาตัวที่โรงพยา
 าลโรคจิตเหล่านั้นเป็นต้น กรณีเช่นนี้แหละจะเห็นได้ว่าแม่ศาลชั้นต้นจะยังไม่อ่านคำพิพากษาก็ตาม
 ่าเลยก็มีสิทธิมีโอกาสและหนทางที่จะต้อง ถูกส่ง ไปยังที่ต่าง ๆ นอกศาลจังหวัดที่จะตัดสินได้ เพราะฉะนั้น
 รมการอ่านคดีหรือการอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยนั้นก็ยอมมิได้ ที่มันนั้นก็เห็นได้แล้วว่า แม่แต่ในกฎ
 มายันก็บอกไว้แล้ว ในมาตราก่อน ๆ ก็มีไว้แล้วว่าการอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยก็มีอยู่ การอ่านคำ
 พากษาลับหลังจำเลยมีอยู่หลายมาตราว่า ในกรณีใดอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยได้ก็แสดงว่าการอ่าน
 คำพิพากษานั้นจำเลยไม่จำเป็นต้องฟังก็ได้ จำเลยอาจจะถูกส่ง ไปยังต่างจังหวัดก็ได้ ก็เป็นเหตุให้
 ังว่าตามทางปฏิบัติจำเลยอาจจะถูกส่ง ไปต่างจังหวัดและอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลย ได้จึง ได้เขียน
 ุหมายหลายมาตราว่าไว้ เพราะฉะนั้นมีเหตุที่ว่าจำเลยจะต้อง อยู่ในจังหวัดของตนจนกว่าศาลชั้นต้นจะ
 ะสินนั้น เป็นอันที่สงสัยไป ข้อเท็จจริงมันมีอยู่ อันนี้ต้องรับฟังก็เสีย เมื่อเช่นนั้นแล้ว เหตุไฉนเราจึงจะไม่
 ้ไขกฎหมายให้ถูกความประสงค์ของกรมการศึกษาก็ได้ ในที่สุดความประสงค์ของข้าพเจ้าได้ เอาละ จะ
 ่างไรก็ตาม ในที่สุดแม้กรมการศึกษาก็ไม่ได้แก้ไขตามที่ข้าพเจ้าต้องการก็ตาม ข้าพเจ้ารู้สึกขอกราบ
 เรียนต่อท่านประธานว่าในขณะที่ข้าพเจ้าก็จะอธิษฐานขอร้องอยู่บ้าง คือข้าพเจ้าก็ยังไม่รู้ว่าจะแก้ไข
 ่างไร จะเอาอย่างเก่าก็ยังไม่ทันใหญ่ เอาอย่างข้าพเจ้าแปรปฏิบัติไว้และกรมการศึกษาก็เห็นด้วยก็ดีขึ้น
 หน่อย แต่มันก็ยังดีไม่ถึงที่สุด อาจจะเป็นข้อของไหว้เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็อยากจะให้กรมการศึกษายุติ
 เมื่อกรมการศึกษาก็จะยุติได้ จะยืนยันตามที่แก้ไขมาแล้วก็คิดว่าคำอภิปรายของกรมการศึกษาก็
 ปรายในสถานที่เหล่านั้นอาจจะไม่มีบรรทัดฐานถ้าหากมีการโต้แย้งกันขึ้นในโรงในศาลก็อาจจะโคก
 าคำอภิปรายนี้ไม่มีศาลได้ว่านี่เจตนารมณ์ของสภาเป็นอย่างนั้น เจตนารมณ์เป็นอย่างนั้นมันมีอีกจะ
 ไปกันได้ ก็สุดแล้วแต่กรมการศึกษาก็เห็นสมควร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อนี้ไป ข้าพเจ้าขอให้ถือเอาเพียง ๒ ทางก็คือว่า
กรรมาธิการ เขายืนยันอยู่ เพราะฉะนั้นต่อไปก็เพียงว่าจะเอาตามร่างเดิม หรือว่าเอาตามที่กรรมา
ธิการแก้ไข

๑๒.๑๓ น.

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : คือว่าอย่างนี้ครับ กรรมาธิการเองก็
อธิบายก็ไม่ค่อยเข้าใจ คือว่าเรื่องนี้มันเป็นเรื่องอุทธรณ์ เป็นเรื่องที่เป็นแล้ว เพราะฉะนั้นเราใช้
คำว่า "จะ" ไม่ได้ ความเห็นของสมาชิกผู้ใด ๆ อาจจะไม่ตรงกัน เพราะเราไม่ได้อัดกลิ้งกัน
มาก่อน แต่ว่าเรื่องอุทธรณ์ที่ เรื่องนี้เป็นเรื่องยื่นแล้ว เพราะฉะนั้นคำว่า "จะ" ไม่มีใช้ตัว เพราะ
ฉะนั้นอย่างนี้กรรมาธิการอันแจ้ง ปรากฏ เรื่องเป็นเท่านี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าคงเดิมละก็ ข้าพเจ้า
คนหนึ่งก็เห็นพ้องด้วย

นายศิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : คือต่อไปนี้ข้าพเจ้ามีข้อสงสัยที่จะทักท้วง
เหมือนกัน เพราะฉะนั้นที่ท่านประธาน ฯ บอกว่า การที่คณะกรรมาธิการ เสนอมาที่ ใต้มี ๒ ทาง
เท่านั้น คือว่าจะคงไว้ตามร่างเดิม หรือว่าจะไม่เอาเสีย แล้วผมเข้าใจว่าถ้าเข้าใจเช่นนั้นมัน
จะผิดไป คือหมายความว่าเมื่อคณะกรรมาธิการแก้ไขมาในแง่ใด แล้วถ้าหากว่าสภา ฯ นี้เห็น
เป็นอย่างอื่น สภา ฯ นี้แก้ไขได้ เพราะฉะนั้นผมขอฝากไว้ดังนี้ไว้ด้วย ประเด็นยังมี...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นที่สนทน ฯ อาจจะเข้าใจผิดคลาดเคลื่อน
ไปเสียแล้ว คุณศิริเอก ฯ คือว่าการที่จะแก้ไขนั้น ที่มานั้น มีอยู่ ๒ ประการ คือ ๑.จากการแปร
ญัตติ ๒.จากกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นการจะแก้ไขนั้น ที่ประชุมนี้ต้องพิจารณา เพราะที่มาที่เท่า
นั้น อยู่ในข้อบังคับ ถ้าหากไม่อย่างนั้นแล้วก็เมื่ออภิปรายจะไปในใหญ่ เพราะฉะนั้นที่ผมขอมให้ทุก
อภิปรายกันไต่ถาม ก็เพื่อฟังกรรมาธิการจะนิยามอย่างใหม่ แต่เมื่อกรรมาธิการ เขายังยืนยันของ
เขาอยู่ ก็แปลว่า ถ้าจะเอาดีเอาของเขา ไม่เอาก็ไม่เอา ต้องหมายความว่าอย่างนั้น

นายศิเรก มณีรัตน์ (คุณราชธานี) : ถ้าเช่นนั้นก็หมายความว่า ถ้าหากว่า
ข้าพเจ้าได้เสนอแก้ไข และคณะกรรมการเห็นด้วยอย่างนี้จะให้แก่หรือไม่ อย่างไร ข้าพเจ้า
ขอทราบ

ประธานสภามหาวิทยาลัย : นั่นก็คือว่า คณะกรรมการขอเสนอ ขอให้แก้ไข
กรรมการมีสิทธิที่จะเสนอได้

นายศิเรก มณีรัตน์ (คุณราชธานี) : ขอบขอบคุณ

๑๒.๑๕ น.

นายแพทย์ ไชยสิทธิ์ (สนบุรี) : ความจริงกรรมการควรจะต้องรับฟังความ
คิดเห็นของทางสมาชิกผู้มีเกียรติเสียบ้าง เท่าที่อธิบายกันมาแล้วนั้น ความจริงในที่คณะของผม
ยังมีเหตุผลเพิ่มเติมขึ้นไปอีก ทั้งนี้ คือ ในกรณีที่มีบอกว่าอุทธรณ์นั้น ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นในกำหนด ๑๕
วัน นับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ดูความที่อุทธรณ์ถึง คือกรรมการไม่
เพิ่มเติมว่า ให้ดูความฝ่ายที่อุทธรณ์ถึง คือ ในกรณีที่คำพิพากษานั้น ในกรณีจะอุทธรณ์หรือไม่
อุทธรณ์นั้น ~~ยังไม่ปรากฏชัดแจ้งในศาลชั้นต้น~~ ยังไม่ปรากฏ ยังไม่ปรากฏว่า ที่นี้ได้รับแจ้งกรรมการ
เขียนว่า ให้ดูความฝ่ายที่อุทธรณ์ถึงนั้น คือเจตนารมณ์ของกรรมการ หมายความว่าให้ดูความ
ฝ่ายที่อุทธรณ์ถึง หมายความว่าอย่างนั้น แต่เมื่อจะไม่แก้ไขอย่างนั้น จะแก้ไขไม่ได้ ผมมีความ
คิดเห็นที่จะเสนอต่อกรรมการครั้งนี้ว่า ความจริงนั้น ถ้าหากว่าจะเสนอแต่เพียงว่า ให้อ่านคำ
พิพากษาหรือคำสั่ง ให้ดูความทั้งที่พอแล้ว คือไม่ต้องว่าให้ดูความฝ่ายที่อุทธรณ์ เพราะ ~~ว่าผู้ทบทวน~~
คำว่า ดูความนั้นหมายถึงดูทุกฝ่าย จะเป็นฝ่าย สองฝ่าย สามฝ่าย คือมันเป็นฝ่ายเดียว
ไม่ได้ ดูความ คำว่า ดูความ ที่นี้ไปบอกว่า ให้ดูความที่อุทธรณ์ถึง มันก็มีปัญหาเกิดขึ้นทันทีว่าสงสัย
อย่างที่ท่านสมาชิก ๆ ผู้มีเกียรติกล่าว ที่นี้ถ้าจะบอกไว้ว่า คำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ดูความทั้ง มัน
ทั้งใช้ก็จะไปบอกว่า เฉพาะใจก็ไม่ได้ เฉพาะจำเลยไม่ได้ เพราะคำว่า ดูความต้องหมายถึง ~~ทั้ง~~

พอจะเป็นหลักฐานได้ ก็คือว่าในกรณี ๑๕ วันของอายุความอุทธรณ์นั้น หมายความว่าฝ่ายใดจะอุทธรณ์ก็ให้มัน ๑๕ วันจากฝ่ายนั้นทั้ง สมมติว่าฝ่ายโจทก์จะอุทธรณ์ ฝ่ายโจทก์ก็ตั้งวัน ใดก็มันไป ๑๕ วัน ที่มีถ้าฝ่ายจำเลยจะอุทธรณ์ก็ให้มันไป ๑๕ วัน มันแค่ฝ่ายจำเลยได้ตั้ง แล้วให้มันไป ๑๕ วันอย่างนี้ไรหรือไม่ ถ้าหากว่าใช่ ก็ขอให้แสดงเจตนารมณ์ไว้ในสภา ฯ เพื่อจะได้ไม่มีข้อถกเถียงในโรงศาล ชั้นอุทธรณ์ ฎีกา ต่อไป ให้ตอบว่าใช่หรือไม่เท่านั้น

หลวงธรรมพรพิศาล กรมราชการ : รัฐธรรมนูญแบ่งอยู่ ๓ อย่าง ฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ศาล ถ้าผิดพิสดา ฯ ลงมาคืออย่างใด-บังคับศาลได้หรือไม่ เพราะฉะนั้น กรมราชการขอเป็นยัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่มีอะไรแล้ว เห็นจะผ่านไปได้แล้ว กระผมคิดว่าเห็นจะพอแล้วท่าน คือว่ามันมีอยู่ ๒ ทางเท่านั้นแหละ เพราะเหตุว่าที่คุมแปรฎีกาไว้ ที่คุมเกือบพอใจแล้ว มันก็ไม่มีแล้ว ไม่มีอะไรแล้ว เพราะฉะนั้นนี่เป็นอันว่าจะเป็นไปตามที่กรมราชการแก้ไขนี้ หรือว่าจะเป็นไปคามร่างเดิม เพราะกรมราชการเขายังเป็นอันอยู่ ที่จริงนะที่ผมยอมให้พูดนะ เมล็ดถึงประโยชน์เหมือนกัน เพื่อการประนีประนอม แต่มันจะดีขึ้นบ้าง แต่ก็ให้พูดกันมานานพอสมควรแล้ว ๆ ก็กรมราชการก็ยังเป็นอันอยู่อย่างนี้ แล้วจะให้พูดอะไรกันอีกละ เชิญว่าอย่างไร

๑๒.๒๖ น.

นายเผด็จ จิวรงค์ (พิจิตร) : ความจริงไม่เอาอย่างข้อความอย่างข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าก็ไม่ว่าอะไร แต่อย่างคุณเพทาย ฯ ว่าเข้าเค้าดี ให้พูดความทั้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาก็ยังยืนยันอยู่ ก็ไม่มีอะไรแล้ว

นายเผด็จ จิวรงค์ (พิจิตร) : ใช่ อย่างนี้ไปรักไม่ถึงนะซิ กรมราชการนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขายังยืนยัน ก็เข้ามาแล้ว จะเอาอะไรกันอีก

นายเผด็จ จิวรงค์ (พิจิตร) : ใช่ ที่ข้าพเจ้าขึ้นมาพูดนี้ ไม่ใช่ว่าหัดบายพูดนะ

๒๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่อย่างคุณเทพาย ๗ นะ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : เคยเสียดิถีในการ ~~สุจริต~~ ของคุณชรรณีมาในทางปฏิบัติ บางทีกรรมการได้แค่เง็บปลั่งก็ ไม่เคยมาให้ความ เสียผลประโยชน์ใหม่อย่างข้าพเจ้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเผด็จ ๗ เคี้ยว ๆ สิ่งนี่ก่อน คือความจริงนี่ เรื่องนี้เท่าที่มันจะพิจารณาเฉพาะคำว่า เมื่อกรรมการแก้ไขเท่านั้น แต่ว่าเพื่อประนีประนอม ผมก็ยอมให้พูดได้เพื่อว่าจะมีอะไรดีขึ้นบ้าง ถ้ากรรมการเขาจะคล้อยตาม เขาจะได้เสนอขอให้แก่ แต่กรรมการเขาก็ไม่เปลี่ยนความคิด ก็มีเพียงเท่านี้

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : เอ้า เมื่อพยายามไปรดแล้ว ก็ไปรดไม่ถึง ก็ไม่รู้จะช่วยเหลืออย่างไร

68

ประธานสภานิติบัญญัติ : ต่อไป

ผู้ว่าการแผนเลขาธิการสภานิติบัญญัติ : มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข รัฐธรรมนูญฉบับท้าย
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีการแก้ไข

๑๑.๒๒๒ ๒.

นายศิโรตม์ บุญไชย (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าฟังดูรู้สึกว่า คณะกรรมาธิการนี้
มักจะขอยื่นกระทู้ถามเดียวเรื่อย ถ้ายื่นซ้ำเดียวเรื่อยไปมันส่งง่ายนะครับ เพราะว่าใน ๒
ชาติกว่า เพราะฉะนั้นในมาตรานี้ในรัฐธรรมนูญนี้กระผมขอทราบเหตุผลเสียก่อนว่า ในหน้า
๕ บรรทัดที่ ๕ นะ เหตุใดกรรมาธิการจึงไปแก้คำว่า "และ" เป็น "ถึง" ขอทราบเหตุผล
เสียก่อน

นายสุภิน ฐิติพัฒน์ กรรมาธิการ : คือว่าที่แก้คำว่า "และ" เป็น "ถึง" นั้น
คือให้เหมือนกับมาตราอื่น ๆ คือบทก่อน ๆ เรียงตามลำดับมา ถ้าหากท่านอ่านอย่างนั้นก็จะ
เห็น ฟังถึง ๆ "และ" ก็มี "และ" หมายความว่า เป็นมาตราใดก็ตามเดี่ยว ส่วน "ถึง" นี้ จากมาตรานั้น
ถึงมาตรานั้น ความจริงก็ท่านผู้หนึ่งก็น่าจะเข้าใจคำว่า "และ" นั้นไม่ใช่ "ถึง" อย่างมาตรา
๑๑๕ ถึง ๑๒๒ และ ๑๒๓ มันเว้นไปอีกตั้ง ๕ มาตราอย่างนี้ เราจึงใช้ "และ" แต่ว่า "ถึง"
นะ จากมาตรานั้นถึงมาตรานั้นเท่านั้นเอง

นายศิโรตม์ บุญไชย (อุบลราชธานี) : ถ้าอย่างนั้นละก็ข้าพเจ้ารู้สึกว่า กรรมา-
ธิการนี้เห็นจะไม่ค่อยสัมพันธ์ในทางลักษณะวิธีไปสักท่อนอยกระมัง ขอให้ท่านดูให้ถี่ ๆ เหตุผลที่
ท่านอ้างว่า ให้เหมือนกับมาตราอื่นนั้น มันไม่เหมือน มันขัดกันชัด ๆ ที่เดียว ข้าพเจ้าจะอ้าง
ให้ท่านดูในหน้า ๗ มาตรา ๑๔ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕ นะ ท่านก็เขียนไว้ชัด ๆ ในคอม-
มัยของมาตรานั้น ท่านเขียนไว้ว่า ในมาตรา ๑๒๒ และ ๑๒๔ ห้ามท่านไม่ไปใช้คำว่า
"ถึง" นอกจากนั้นยังมีมาตราอื่น ๆ อีก คือในมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑๖ ๒๑๗

66

ในวรรค ๒ ที่มีมาตรา ๒๐๐ และ ๒๐๑ ทำไมไม่ใช่คำว่า "ถึง" เพราะฉะนั้นในที่นี้ข้าพเจ้า
จึงขอแก้ไขหน้า ๔ บรรทัดที่ ๔ และบรรทัดที่ ๕ คำว่า "ถึง" นั้นขอแก้ไขเป็นคำว่า "และ"
มันไม่มีอะไรขึ้นแล้ว ที่จะใช้คำว่า "ถึง" นี้ มันต้องกระโดดข้ามไปหลาย ๆ มาตรา เพราะ
ฉะนั้นจะยอมไหม

พร.ชาติพลสิทธิธรรมประคัลภ์ ประธานกรรมาธิการ : ขอบพระคุณเป็นอย่าง
สูงที่มีมติไปจริง ๆ ขอโทษ ขอโทษด้วย ความที่ท่านได้เสนอซึ่งแจ้งงานนั้นถูกต้องแล้ว ขอบคุณ
ไม่ใช่ "ถึง" ๑๘๓ และ ๑๘๔ ๑๗๒ และ ๑๗๓ อันหมายถึง ความผิดก่อกองศา ไม่ใช่ "ถึง"
๑๗๒ และ ๑๗๓ แล้วก็ถาวรจลาจล มาตรา ๑๘๓ และ ๑๘๔ ไม่ใช่ถึง

นายศิริเอก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ นี่ข้าพเจ้าชี้ให้เห็นว่า
อย่าไปยื่นกรรมาธิการเดียวเสมอไป มันผิดเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็ขอขอบพระคุณในการที่
กรรมาธิการได้แก้ไขตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอมา

นายเชษฐ จิราภรณ์ (ฉะเชิงเทรา) : เมื่อกรรมาธิการยอมแก้ไขอันนั้น ก็มันขึ้นไปอีก
บรรทัดหนึ่ง มาตรา ๑๗๒ ถึง ๑๗๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แก้เป็น "และ" แล้ว

เป็นการเสด็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓
ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้บังคับเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน *นิเรธิ งาม*

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศร่าง-
พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้บังคับเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๔ ความถูกต้องของรัฐบาล ร่างพระราชบัญญัติองค์การ
สงเคราะห์ทหารผ่านศึก (ฉบับที่...) พ.ศ.๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่าง
พระราชบัญญัติองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
(ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ๒๕...

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

เหตุผล

เนื่องด้วยการค้าชานชา "ทหาร" "ทหารผ่านศึก" หรือ "ผ่านศึก" ประกอบเป็นนามทางร้านหรือบริษัทในทางการค้านั้น เป็นการค้าไม่เหมาะสม อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดและเสื่อมเสียเกียรติของทหารและองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศได้ จึงมีมติให้ห้ามการค้าชานชาเหล่านี้เพื่อประกอบการค้า ทั้งนี้เป็นองค์การสำหรับบุคคลเฉพาะการค้าเดียว

(โปรดพลิก)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
องค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ๒๕๕...

.....
.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ๒๕๕๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคมตั้งแต่วันที่ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำว่า "ทหาร" "ทหารผ่านศึก" หรือ "ผ่านศึก" หรือข้อความใด ๆ อันกระทำให้เข้าใจว่าเป็นกิจการหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการขององค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เพื่อเป็นนามหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของนามในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการใด ๆ "

รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
.....

67

๑๒.๒๓ น.

พลเอก สฤษดิ์ ฐะรังษี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ; กระทรวง-
กลาโหมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๔๔.

โดยมีหลักการว่า เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การสงเคราะห์-
ทหารผ่านศึกให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

เหตุผล เนื่องด้วยการไชนามช *ทหาร* *ทหารผ่านศึก* หรือ *ผ่านศึก*

ประกอบเป็นนามทางหรือบริษัทในทางการค้านั้น เป็นการไม่เหมาะสม อาจทำให้เกิด
ความเข้าใจผิดและเสื่อมเสียเกียรติของทหารและองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกได้ จึงมีผู้
ทำนการไชนามเหล่านี้เพื่อประกอบการค้า คงให้เป็นองค์การสาธารณะบุคคลแต่ประการเดียว

๑๒.๒๔ น.

นายประสิทธิ์ จุลละเทศ (สงขลา) ; สำหรับร่างกฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้
ตรวจดูแล้ว เพราะเหตุว่าในมีการแก้ไขมาถึง ๒ ครั้ง ในกรณีของมาตรา ๔ คือครั้งแรก
ที่เดียวที่มีการห้ามใช้คำว่า *ทหารผ่านศึก* และต่อมาในปี ๒๔๔๔ ก็แก้ไขเพิ่มเติม คือว่านอก-
จากคำว่า *ทหารผ่านศึก* นั้น คำว่า *ผ่านศึก* ก็ยังใช้ไม่ได้ แต่ถ้าหากว่าจะใช้ก็จำเป็น
ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสงเคราะห์ทหารผ่านศึกเสียก่อน นี่เป็นแนวของกฎหมายที่เป็น
มาแต่เดิมอย่างนั้น แต่ว่าในกาลต่อมาที่จะมาร่างเป็นกฎหมายฉบับนี้ขึ้น ก็พอจะเข้าใจได้ว่า
คือว่าห้ามใช้ทั้งสิ้น เป็นอันว่าผู้อำนวยการทหารผ่านศึกนั้นก็ไม่อำนาจที่จะอนุญาตให้ใช้คำนี้ได้
เรื่องของกฎหมายข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณากฎหมายฉบับนี้โดย
ถี่ถ้วนแล้วก็จะเห็นได้ว่านอกจากจะมีการห้ามใช้คำว่า *ทหารผ่านศึก* หรือ *ผ่านศึก* โดย
เด็ดขาดนั้น ก็ยังมีปรากฏว่ายังมีคำว่า *ทหาร* อีกคำหนึ่งเพิ่มเติมอยู่ในร่างนี้ ถ้าหากว่าจะ
พิจารณาดูกัน โดยทางปฏิบัติที่เป็นอยู่เวลานี้เราก็จะเห็นได้ว่า ขณะนี้นั้นเรามีบริษัททหารผ่านศึกก็
บริษัททหารสามัคคีก็ดี หรือว่าบริษัทหนึ่งใช้คำว่า *ทหาร* ก็ดี สิ่งเหล่านี้ก็มีมากมายด้วยกัน

แก่ปรากฏว่ามีผู้ที่ไปใช้สิทธิหลายประการด้วยกันจนเป็นเหตุให้ประชาชนเสื่อมความ
 เสริมที่รู้ จึงใคร่ร้องเรียนมา ข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าคงจะโดนบัญญัติห้ามโดยเด็ดขาด เฉพาะ
 การบัญญัติห้ามโดยเด็ดขาดในเรื่องกรณีการใช้คำว่า "ทหารผ่านศึก" ก็ดี หรือ "ผ่านศึก"
 ก็ดีนั้น ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย แต่ว่าในกรณีที่ห้ามด้วยคำอื่นให้ใช้คำว่า "ทหาร" นั้น ข้าพเจ้า
 ไม่เห็นพ้องด้วย ทั้งนี้เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนั้นเป็นพระราชบัญญัติองค์การสงเคราะห์
 ทหารผ่านศึก ซึ่งหมายความแค่ว่า กฎหมายฉบับนี้มีรายละเอียดในการที่จะให้ความอุป
 การแก่ทหารผ่านศึกและครอบครัวของทหารผ่านศึกเท่านั้น หากตีความความรวมถึงอย่างอื่น
 ไม่ เพราะฉะนั้นในการที่เราจะห้ามใช้ชื่อว่า "ทหาร" นั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย

๑๑

เพราะเหตุว่าการทำงานของเราทุกอย่างนั้น เราควรจะมีมองที่ในแง่ดี เพราะฉะนั้นคำว่า "ทหาร" นั้นที่นำมาบัญญัติเพิ่มเติมว่าห้ามมิให้ใช้โดยเด็กชาคนั้นรู้สึกว่าเป็นการศักดิ์สิทธิ์ เสรีภาพในการใช้คำว่า "ทหาร" เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องของทหารผ่านศึก เป็นเรื่องของผ่านศึก เพราะฉะนั้นแม้ถึงว่าเราใช้ผ่านศึก เมื่อประชาชนได้เห็นป้ายร้านค้า แบบนี้แล้วก็เข้าใจว่า ร้านค้าเป็นกรณีเรื่องทหารผ่านศึกนั่นเอง แต่ถ้าหากว่าเราใช้คำว่า ทหารเฉย ๆ ไม่ไปประชาชนที่ไหนจะเข้าใจว่าเป็นทหารผ่านศึก เพราะฉะนั้นเราคงต้องป้าย ร้านค้าเราบอกว่าเป็นบริษัททหารสามัคคี บริษัททหารผ่านศึกอย่างนี้ แล้วท่านจะไปห้ามเขาอย่างไร มันก็เป็นเสรีภาพในการใช้ชื่อ เพราะฉะนั้นการที่พิจารณากฎหมายควรต้องระวังในเรื่องนี้ดีกว่า นึกว่าคำว่า "ทหาร" เมื่อมันไม่ติดแล้ว มันมีหมองแล้วเราควรจะต้องเลิกใช้เสียเลย ไม่ใช่อย่าง นั้น ทหารเขาเป็นผู้ใช้ชื่อของเขา ใช้ป้ายของเขาด้วยความมุ่งหมายที่มีการค้า โดยสุจริตของเขา โดยไม่ได้ใช้อำนาจหน้าที่ เขายอมกระทำให้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่ามันเป็นการ ศักดิ์สิทธิ์เสรีภาพในการใช้ชื่อป้ายชื่อร้านค้าต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่างท่านว่าห้างหุ้นส่วน สหทหารสามัคคี บริษัททหารและครอบครัวอย่างนี้ แล้วในที่สุดก็มาติดกฎหมายมาตรา ๕ คือว่ามีโทษจำคุกถึง ๓ เดือน เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายมุ่งอุปการะทหารแก่ ทหารผ่านศึก—โดยเฉพาะ แต่จนถึงบัดนี้หาใช้กันจริง/กล่าวลงมาใช้อำนาจในทางอารมณ์ โทษบุคคลที่เขาจะใช้ป้ายชื่อร้านค้า ซึ่งมีคำว่าทหาร ถ้าทำอย่างนี้แล้วคำว่าจึกเหมือนกัน เราก็ไม่ควรใช้ เราควรจะมีกฎหมายบัญญัติเสียหมดเรื่องกันไป ข้าพเจ้าเห็นเลยไปว่าอย่างนี้ คือว่าไม่ควรที่จะตักตักเขาอย่างนี้เป็นการศักดิ์สิทธิ์ เสรีภาพ จริงอยู่รัฐบาลอาจจะมิเจตนา ดี แต่ว่าเจตนาดีในการมีรสนิยมเสรีภาพของประชาชนไม่ควรกระทำ นี่เป็นหลักการแรก ประการที่ ๒. มีประเด็นสั้น ๆ ว่า กฎหมายอาญานั้นไม่มีผลย้อนหลัง เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ ว่า เวลานี้มีบริษัททหารผ่านศึก มีบริษัทที่ใช้คำว่าผ่านศึกมีโดยทั่ว ๆ ไป แม้ถึงแม้ว่าส่วนมาก จะลบบ้ายออกไป ที่หรือว่าลบบความว่าผ่านศึกออกไปแล้วก็ตาม นั่นเป็นการกระทำทางปฏิบัติ

70

เท่านั้น แต่ทางกฎหมายเราเข้าไปนั้นเข้าไม่ได้ ถ้าหากว่าผู้ดำเนินการผ่านศึกษาได้อนุมัติให้
 ไร้อำนาจบริหารสามัคคีหรือว่าบริษัทผ่านศึกษาสามัคคีลงไปแล้ว บริษัทเขาไม่เปลี่ยนชื่อ
 เขาคงใช้คำว่าผ่านศึกษาได้ กฎหมายอาญาไม่มีผลย้อนหลังมาลงโทษได้ คือจะเอาโทษในมาตรา
 ๔ มาเป็นบทลงโทษนั้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็มีอยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นข้อแรกข้าพเจ้าเห็นว่า
 เป็นการตัดสินสิทธิเสรีภาพในการใช้/ที่ เขาจะใช้คำว่า "ทหาร" โดยสุจริตใจของเขา
 ประเด็นข้อ ๒. กฎหมายอาญาไม่มีผลย้อนหลัง การร่างกฎหมายฉบับนี้ถ้าอาจจะได้ประโยชน์
 บ้างในกรณีข้อนี้แต่ถ้าหากว่าในเรื่องบริษัททหารผ่านศึก เขายังคงใช้ชื่อของเขาอยู่ โดย
 มติของที่ประชุมใหญ่หรือมติของกรรมการแล้วละก็มันก็ไม่เป็นผิดทางอาญา ก็ไม่เห็นมีผลอะไร
 สำหรับกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตไว้ ๒ ประการ

๑๒.๓๔ น.

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : กระผมขอเรียน
 สั้นๆครั้งนี้ โดยความเจตนาของกระทรวงกลาโหมโดยความบริสุทธิ์ใจอันแท้จริงก็คือไม่ต้องการ
 ที่จะให้กิจการขององค์การผ่านศึก และกิจการของทหารเข้าไปเกี่ยวข้องกับ/ของกันกับในเรื่องเกี่ยวกับ
 กิจการการค้า ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายท่านคงได้ทราบคืออยู่แล้วว่าเราได้ถูกกำหนดและ
 ได้ถูกกนทุกในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทหารผ่านศึกและในสิ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับกระทรวงกลาโหมอยู่
 เป็นอันมาก ด้วยเหตุนี้ทางราชการจึงได้พิจารณาโดยความรอบคอบแล้ว/ จึงไม่อยากจะให้
 มีคำว่า "ทหาร" เข้าไปเกี่ยวข้องกับเค้าเกี่ยวกับคำว่าศัพท์ "ทหารผ่านศึก" เหมือนกัน เพราะเหตุว่า
 อาจจะเป็นช่องทางในขั้นอื่นที่ขึ้นไป เข้าไปใส่ในบัญชีที่พูด ที่พูดนี้ผมเรียนสั้นๆก็คิดว่า
 เอาไม่ใส่ในบัญชีของบริษัทร้าน เช่นบริษัทไอเอ็น บริษัทผ่านศึกไอเอ็น หรือบริษัททหารผ่านศึก
 ไอเอ็น เพื่อให้หมดข้อความเสียที่เคียว จึงอยากจะเอาข้อความเหล่านี้ออก แต่ที่จริงข้อความ
 เหล่านี้ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนว่าเมื่อครั้งแก้ไขครั้งหลังที่สุด ได้มีสมาชิกท่านผู้มีเกียรติปรวิติ
 เหมือนกัน ข้าพเจ้าจำได้ว่า ส.ส. นครสวรรค์ คือคุณสุณี ๖ ได้เป็นคนเสนอเองว่าควรจะ

ให้ออกให้หมดทีเดียว อย่าให้มีคำว่า "ผ่านศึก" ทหารผ่านศึกอะไร ซึ่งในครั้งนั้นทางฝ่าย
 กรมราชากร ไม่ยอมค่าแปรรูปคดีของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ตกไป แต่ภายหลังได้มีเหตุเกิด
 ความรู้สึกว่ามีมีเรื่องท่านเองนี้เกิดมากขึ้น ทำให้ชื่อเสียงในเรื่ององค์การสงเคราะห์
 ทหารผ่านศึก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่พูดถึง คำว่า "ทหาร" เกิดชื่อเสียงชื่อเสียงขึ้น และด้วย
 เจตนารมณ์ของกระทรวงกลาโหมมีความปรารถนาเป็นอย่างยิ่ง ในต่อไปมีนโยบายที่จะไม่ให้
 องค์การทหารผ่านศึกทำการค้า ไม่มีความประสงค์ที่จะให้ทำการค้า มีหน้าที่ส่งเสริมให้ผู้ที่เคย
 ผ่านศึกไปแล้วทำการค้าไม่ใช่ตัว ไม่ทำเสียเอง แต่ในการไปกระทำ เราก็พยายามช่วยเหลือทุก
 วิถีทาง เช่นให้ทุนรอน ให้เช่าใช้ (*Subsidise*) ให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ
 ในสิ่งเหล่านี้แต่ไม่ต้องการให้ไปยกป้ายใส่คำว่าผ่านศึก หรือคำว่า "ทหาร" หรือว่า "ผ่านศึก"
 เพื่อให้หลีกเลี่ยงจากความมัวหมองใด ๆ ต้องการให้รู้ว่าเป็นเรื่องเอเดนเทศเป็นตัวของ
 เองอย่างทหารสามัคคีอย่างนี้เป็นต้น บริษัททหารสามัคคีก็มีคนเข้าใจว่า เป็นบางที่เป็นของ
 องค์การผ่านศึก ที่จริงไม่ใช่เป็นของบริษัทอื่นหนึ่ง และได้ถูกคำพิพากษาแล้ว แล้วก็มีความ
 ประเด็นมาถึงองค์การผ่านศึก ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงทราบอยู่แล้ว ฉะนั้น
 เราได้ปรึกษาหารือกันแล้วไม่ควรจะให้ มีชื่อคำว่าเหล่านี้ และข้าพเจ้ายังขังใจ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติคนที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้วว่า ถ้าข้าพเจ้าเชื่อเสียคราวนั้นก็ดีแล้ว ก็จะมีคำผิด
 แล้วก็ควรจะแก้ไขเสียให้ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเสนอให้กลับไปใช้เข้ามาใหม่เพื่อแก้ไข
 คำเหล่านี้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นใจด้วย ไม่ใช่เป็นการตัดสิทธิเสรีภาพ
 อะไรประการใดหาได้ เป็นการที่รัฐประสงค์ให้ เราเห็นถ้าเราไม่ต้องการให้มีคำว่า
 "ทหารผ่านศึก" แต่หรือคำว่า "ผ่านศึก" เข้าไปเกี่ยวกับชื่อเท่านั้น เป็นเจตนาอันแท้จริง
 จะมิได้เฉพาะตัวองค์การเท่านั้น มีคำว่า "ทหารผ่านศึก" อีกประการหนึ่งในเรื่องตำรวจ
 ตำรวจทางกระทรวงกลาโหมได้เคยติดต่อกับรัฐสภา รัฐสภาได้ติดต่อไม่ทางตำรวจพิจารณา
 หาผู้ทางที่จะแก้ไขให้คำว่า "ตำรวจ" เช่นเดียวกัน เพราะในการที่จะเอาไปใช้
 นั้นเป็นการที่แบบแผนข้อพิพาทซึ่งกันและกัน ซึ่งเรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทยกำลังดำเนินการ

73

ทหารผ่านศึก ไม่เกี่ยวกับตำรวจผ่านศึก แต่เป็น เรื่องของประชาชน ซึ่งว่า ได้ร่วมในการสงคราม
ในการศึก เสียเนื้อเลือดต่อผู้รักษาดินแดนอย่างนั้น ประชาชนจะใช้คำว่า "ผ่านศึก" อย่างนี้
จะไปชี้ข้ออะไร ประชาชนเขามีสิทธิเสรีภาพเหมือนกัน คือว่า ไม่เกี่ยวกับศักดิ์ศรีของทหาร
ผมทราบ ผมเคารพ แต่ว่าประชาชน ~~ขอ~~ เขา ๆ จะใช้คำว่าผ่านศึก เพราะเขาได้ผ่านศึกมา
จริง ๆ ในนามของประชาชนท่านจะไปตัดสินให้เขาได้หรือ ผมจะออกหนังสือพิมพ์ผ่านศึก ผมจะตั้ง
ประชาชนบริการผ่านศึกอย่างนี้ ท่านจะไปว่าอะไรเขา หรือแม้จะเป็นกิจการส่วนตัวของเขา
กิจการค้าโดยเฉพาะ แต่ว่าในนามของประชาชนซึ่งไม่อยู่ในอาณัติของกองทัพผม ไม่ได้อยู่ในอาณัติ
ของกระทรวงกลาโหม ซึ่งไม่ได้ทำความเสียหายในเรื่องศักดิ์ศรีของกระทรวงกลาโหมของทหาร
หรือกองทัพผมอย่างนี้ ในเรื่องคำว่า "ผ่านศึก" ผมถึงมีความเห็นใจอย่างมาก คือว่าควรจะกรุณา
ให้ใครใช้คำว่า "ผ่านศึก" เฉย ๆ

1๑๕

๗๐

ถ้าหากว่าประชาชนเขาผ่านศึกได้เหมือนกันหรือ ถ้าท่านอ้างมาว่าประชาชนไม่ผ่านศึกอย่างนั้น ข้าพเจ้ายอมจำนน แต่ท่านมีประชาชนที่ผ่านศึกเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าทหารเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีข้อคิดใจสงสัยในเรื่องที่ว่าประชาชนเขาจะไม่ใช้คำว่า "ผ่านศึก" หรืออย่างนั้นท่านจะมีสิทธิอะไรที่จะไปหวังห้ามเขา เพราะว่าไม่เกี่ยวกับกองทัพ ไม่เกี่ยวกับกระทรวงกลาโหม ไม่เกี่ยวกับศักดิ์ศรีของทหารอะไรทั้งสิ้นและเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ เพื่อที่จะรักษาศักดิ์ศรีของทหาร เป็นใหญ่ มีแต่มีความข้องใจ อย่างนี้ข้อได้โปรดชี้แจง

๑๒. ๕๐ น. พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : กระผมขอเรียนชี้แจงดังนี้ ที่จริงในรัฐสภาครั้งที่เรากำลังจะผ่านศึก ออกนั้น มีเจตนาแต่เพียงว่าเพื่อไม่ให้ด้อยค่าทั้งสามอันคือว่า ทหาร ทหารผ่านศึก หรือผ่านศึก นี้มีเจตนาหมายความว่าจะไปยกย่องหรือ แต่ส่วนในข้อความนั้นท่านจะไม่ใส่ที่ไหนเพื่อให้รู้ว่าท่านเป็นทหารผ่านศึกมา ไม่ใช่ได้เช่นไปแจ้งความนายอะไรนี่นายอ. เป็นทหารผ่านศึกเกาหลีข้อความเต็มใจจากพี่น้องชาวไทย จะไม่ใช่ที่ใหม่ได้ ข้อความกรมแต่เพียงอย่างเดียวคือมายหรือยี่ห้อ ขึ้นขึ้นอันนี้เท่านั้น ท่านจะอย่างไร ไปบอกอยู่ที่ไหนไปบอกอะไรก็ได้ เพราะสิ่งเหล่านั้นมันเป็นเครื่องชวนให้เข้าใจผิด เป็นเครื่องชักจูงให้คนเข้าใจและสิ่งที่มันเป็นไปเป็นอย่างนั้นข้อเท็จจริงที่เห็นมาเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นไม่ใช่ศักดิ์สิทธิ์เสรีภาพ ท่านจะไม่ใส่ที่ไหนก็ได้ และนอกจากนั้นอันมีความมุ่งหมายเฉพาะการค้า อายล์ โดยเฉพาะการค้า ท่านจะไม่ประกอบกรกตุลไปทำอะไรจะใช้คำว่าผ่านศึกใช้ได้เต็มที่ เจตนารมณ์อันนี้ถ้าท่านพิจารณาด้วยความเฉพาะการค้าเท่านั้น ท่านจะไม่ตั้งอะไรของท่านบอกว่าผ่านศึกก็เหมือนจะไม่เป็นอะไร เพราะฉะนั้นอันนี้ผมขอให้ท่านสมาชิกผู้เกียรติโปรดเห็นเจตนาและข้อใหม่ความรู้สึกร่วมกันที่ข้าพเจ้าตั้งขึ้นด้วย

๑๒. ๕๒ น. นายเตียง จิราภรณ์ (พิจิตร) : ความจริงกฎหมายฉบับนี้ก็เป็นเรื่องลำบากที่จะเขียนออกมาเหมือนกัน ที่ลำบากที่จะเขียนไม่ใช่อะไร เราจับจุดในการที่จะแก้ไขศักดิ์ศรีที่เสื่อมโทรมไปให้กลับคืนขึ้น จับจุดไม่ถูกความจริง พวกใช้คำว่า "ทหารหรือผ่านศึก" หรือด้อยค่าเหล่านั้นนี้เองเป็น ๒ ประเภท ประเภทหนึ่ง ตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกและได้รับการช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือพล นั่นพวกหนึ่ง

อีกพวกหนึ่งเขาใช้ทุจริต จะเป็นผู้ประชาชนหรือทหารก็ตาม เขาใช้โดยทุจริตนั้นอย่างหนึ่ง และเรา
 จะมาแก้ไขเรื่องผู้ไม่สุจริตและไปให้เสียหายแก่ผู้สุจริตนั้น เป็นการวิจิตรเสริมภาพ เป็นสิ่งที่น่าคำนึง
 ถึงการศรัทธิต่าง ๆ ที่เราเสียไป เราจับจุดสาเหตุเสียก่อนว่าเพราะอะไร ก็เพราะมีผู้แฉอ้าง
 และมีผู้ส่งของ การแฉอ้าง ถ้าเราหยุดการส่งของ การแฉอ้าง เสียผู้แฉอ้างก็ไม่สามารถจะแฉอ้าง
 ได้ นี่จุดอยู่ตรงนี้ เมื่อใครจะตั้งอะไรขึ้นทำให้คนชนสงสัยว่าจะมาแฉอ้าง ผู้หลักผู้ใหญ่ทั้ง ๆ ที่
 ผู้หลักผู้ใหญ่ไม่สนับสนุน เราประกาศออกวิทยุแถลงการณ์แจ้งเสีย ไม่ได้เกี่ยวกับอะไรของศกร ผ่าน
 ศก องศกรทหาร ผ่านศกมิได้อุปถัมภ์ค้ำชูหรืออะไรต่าง ๆ เราก็ปฏิบัติได้ เจตนารมณ์ของท่านรัฐมนตรี
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าพยายามจะกู้ชื่อเสียงที่เราเสื่อมโทรมไป แต่จุดแห่งการกั้นนี้เราจับจุดไม่ถูก เมื่อ
 จับไม่ถูกแล้วไปพาลที่จะทำให้ผู้สุจริตเขาเสียหายขึ้น ท่านประธานที่เคารพอย่างจังหวัดของข้าพเจ้า
 หรือจังหวัดอื่น ๆ ก็ตาม ถ้าประชาชนก็ ทหารก็ ที่เขาผ่านศกความจริง ๆ เขาจะตั้งบริษัทเขาขึ้น
 เพื่อทำการค้าของเขาโดยรวมทุนของเขาใช้ความรู้ความสามารถโดยไม่แฉอ้าง ไม่อาศัยอิทธิพล
 หรืออภิสิทธิ์ใด ๆ อย่างนั้นเขาจะตั้งขึ้น เข้มแข็งเป็นสิ่งที่เราควรจะห่วงกันเขาหรืออย่างไร ถ้าเป็นการ
 ห่วงกันก็แสดงว่าเราหลายจิตใจของผู้รับใช้เพื่อชาติบ้านเมืองมา นี่เป็นรูปอย่างนี้มีมติ ๒ คนที่
 ะแก้ไข นี่เพราะเราแก้ไขมันไม่ถูกจุดมันทำให้ไปกระทบกระทั่งคนอื่นถึงคนอื่นเขา และนอกจากนั้น
 มันกฎหมายก็มีอย่างว่า นี่แหละกฎหมายฉบับนี้จะกลายเป็นว่าเขียนหวงห้ามหรือกีดกันหรือว่าใช้
 หักเกินขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์แห่งองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก เพราะว่ามีถ้อยคำที่ห้าม มัน
 กว้างออกเลยไกลไป - ใต้คำว่าของ กฎหมายฉบับนี้เห็นว่าพระราชบัญญัติเงินกู้ เราไปเขียนข้อความอย่าง
 นี้ใส่ในพระราชบัญญัติเงินไปตัดเสรีภาพอย่างอื่นอะไรต่าง ๆ ที่มันไม่เกี่ยวข้องมันก็เขียนไม่ได้
 ข้าพเจ้าเห็นว่าที่แก้ไขมานี้จะเป็นการ ก้าวล่วงหลักการและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติองค์การสง-
 เคราะห์ทหารผ่านศึกอย่างที่สุดประสิทธิ จุลละ ภาคว่าแค่นี้ก็เป็นกฎหมายอันหลังอย่างว่า ถ้าเขาไม่
 กู้ไปอยู่เราก็ไม่รู้อะไรอย่าง ไรมันก็เลยปะปนถึงอยู่ เพราะไม่สามารถจะบังคับได้ การออกกฎหมาย
 และไม่สามารถบังคับได้ใหม่ผลที่จะทำให้คำว่า "ทหารผ่านศึกหรือผ่านศึก" อะไรต่าง ๆ พวกนี้ได้เลิก

ต่างไป นี่เป็นสิ่งที่เรียกว่ากฎหมายนี่ก็มันจะเป็นหมิ่นหรือความเข้าใจผิดก็คงยังมีอยู่ตลอดไป
 แต่ในเรื่องการที่จะแยกอำนาจออกจากใช้คำตามคำ ยังมีคำแยกอย่างอีกเยอะแยะที่จะใช้ได้ ถ้าหากว่า
 ผู้ใหญ่หนึ่งเคยเสีย ไม่ปฏิเสธหรือไม่คำพูดขึ้นเช่นใช้คำว่า "สหายผ่านศึก" อย่างนั้นก็คงชวนสงสัย
 ว่าใครทำศึก ก็ทหารใช้คำว่าอย่างบริพัตรสหายศึก จำกัด อย่างนี้ไม่เข้าในไม่เสีย อย่างนั้นก็
 ก็ชวนให้สงสัย ไม่อีกก็พยายาม เลี่ยงใช้ถ้อยคำอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเราจะไม่ใช่อะไรก็ตาม
 เรามปฏิเสธเสีย เราอย่าไปสนองเสีย เราพยายามทำความเข้าใจกับประชาชนเสีย อย่างนั้นผู้ที่
 แยกอำนาจมันก็หมิ่นและไม่กระทบกระทั่งจนถึงสิทธิของผู้ที่เขาใช้สิทธิของเขาโดยสุจริต นี่เป็นข้อ
 สิ่งเด็ดขาดที่เราเข้าใจเจตนาดี แต่ว่าการที่จะแก้ไขอะไรในหมู่พวกที่อาจจะมีความผิดของอยู่และ
 ไปทำให้คนที่เขาไม่มีผิดของ นั้นมันเป็นการรอนสิทธิเขาในที่สุดเขาจะทำการค้าขายอะไรไม่ได้
 ศักดิ์มาครวญหนัก ไม่มีใครอยากผ่านศึกกันละ ไม่มีกรรร่วมมือประชาชนอย่างที่คุณเพทายว่า ไม่ยอมละ
 พอมไปผ่านศึกเขาที่จะแก้ไขอะไรใช้สิทธิอะไร และคำว่าผ่านศึกหรืออะไรต่าง ๆ ที่เขาใช้โดยสุจริต
 ได้รับความสนับสนุนจากประชาชน เขาได้รับความสนับสนุนจากประชาชนจริง ๆ สมมติทหารผ่านศึก
 ที่เป็นพลเรือนก็ตาม ทหารก็ตาม ตำรวจก็ตาม จะไปตั้งบริษัทร้านค้าร้านผูกขาดอะไรอีกอย่างหนึ่ง
 ถ้าประกอบไปด้วยผู้ที่เคยมีคุณแก่ชาติบ้านเมืองมาอย่างนี้ก็อาจจะดีอยู่คนละอย่าง อย่างนี้เป็นต้น
 เพราะฉะนั้นผู้ข้าพเจ้าจึงคิดว่าเป็นการรอนสิทธิ เป็นการที่เรียกว่าออกกฎหมายไป เป็นการที่จะทำลาย
 ผู้สุจริต ผู้ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้ ใครจะได้รับคำสั่งหรือว่าได้รับการแก้ไขอะไรให้ตรงกับเจตนาธรรม
 และอย่าไปรอนสิทธิอะไรให้เขา นี่จะเขียนกันอย่างไร เรามาปรึกษาหารือกัน ข้าพเจ้ายินดีที่จะร่วมมือ

๑๒. ๗๒ ๒๘ พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม . เมื่อใครเขียน
 ชี้แจงอีกครึ่งหนึ่ง ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติใครชี้แจงนั้น ความจริงกระผมเองก็เห็นใจและมีความ
 เข้าใจดีที่ว่าอาจจะต้องเป็นตามสองคน ซึ่งคนที่ชี้เสียดนาที่สุจริตก็อาจจะต้องเสียประโยชน์ไป อันนี้
 ข้าพเจ้าเห็นใจ แต่ว่าอย่างที่ข้าพเจ้าชี้แจงแล้วกล่าวว่า "ผ่านศึก" หรือคำว่าเคยเป็นทหารผ่านศึก
 มาจะไม่ไว้ที่ไหนก็ได้ ขอแค่เพียงอย่างเดียว อย่าไปยกยอเท่านั้น อย่าไปยกยอเท่านั้น การที่จะ
 ให้ประชาชนรู้ว่าฉันเคยเป็นทหารผ่านศึกมันมีวิธีการอีกหลายอย่างหลายประการที่ท่านจะ

กระทำได้ เติมน้องคือการสงเคราะห์ เรียกว่าองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก และท่านจะหลีกเลี่ยง ไปได้หรือว่าสหภาพศึกษา นี่ก็ท่านจะกระทำได้ เพราะว่าสหภาพอาจจะเป็นผู้คนอื่น อันนี้ผมขอเรียนด้วยความจริงใจว่ารู้สึกมีความเต็มใจ แต่ข้อเท็จจริงมันเกิดขึ้นแล้ว มันเกิดความเสียหายเพราะเหตุนี้แหละด้วยเจตนาและได้เคยมีท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องเสนอแล้วว่าคัดออกเลยดีกว่าอย่างนั้นก็มีเห็นด้วย จึงได้เสนอกฎหมายเข้ามาเพื่อคัดออกค่าเหล่านี้ออก และก็หวังใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะมีความเข้าใจด้วยเจตนาอันนี้ไม่มีอะไร แต่ส่วนท่านจะไม่ได้ใส่ไว้ที่ไหนอาจจะไม่ได้ใส่ได้และนอกจากนั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนด้วยข้อเท็จจริงอีกข้อหนึ่ง เคียงนี้ไม่มีใครอยากจะใช้แล้วคำว่าผ่านศึก ไม่มีใครอยากใช้ เขตเมื่อเต็มที่แล้ว นี่เรียนด้วยความจริงใจ เรียนอย่างกันเองว่าเคียงนี้ไม่มีใคร เขาอยากใช้แล้วคำว่าผ่านศึกอะไรที่ทันสมัยกว่ามันคน เข็มทอง ข้อเท็จจริงไม่มีคนอยากใช้ ใคร่ขอเรียนด้วยความจริงใจว่าอย่างนั้นมีคนหลายคนที่จะตั้งบริษัทตั้งการค้าแล้วไม่เอาละผ่านศึกมันยุ่งยาก จะมีข้อเสียมัวหมองไปด้วย เขาเอาอะไรก็ได้ ข้ออะไรก็ได้ผมเดไป ซึ่งอันนี้ใคร่ขอเรียนให้ท่านผู้เกี่ยวข้องทราบไว้ด้วยอย่างนี้

๑๒.๕๕ น. นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : อันที่จริงการร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อสมาชิกหลายท่านเห็นว่าในการร่างนั้นมันไม่ตรงกับตัวบทกฎหมายเดิม ซึ่งเจตนาบรรณของกฎหมายเดิมนั้นเราจะให้ความอุปการะแก่ทหารผ่านศึกหรือผู้ผ่านศึกมาเท่านั้น เพราะฉะนั้นในการที่เราใช้เอาอย่างอื่นเอาอย่างอื่นมาเพิ่มเติมและบัญญัติให้เป็นนิติทางกฎหมายอาญา เราจึงไม่เห็นพ้องกันว่า เป็นการตัดเสรีภาพของ เขาและเหตุผลรายละเอียดก็ใคร่เรียนแจ้งต่อที่ประชุมแล้ว อันที่จริงถ้าจะเป็นไปตามอย่างที่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมว่าไม่มีผู้ไม่มีสิทธิใคร เขาอยากใช้ละก็ข้าพเจ้าก็เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ควรออกมา เพราะเหตุว่าเมื่อไม่มีคนต้องการใช้แล้วเราก็ไม่ควรบัญญัติ เราควรบัญญัติในสิ่งที่เฉพาะซึ่งชุมชนจะเกิดขึ้นต่อไปข้างหน้าดีกว่า เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นไปอย่างรัฐบาลแล้วละก็ขอให้รัฐบาลถอนร่างมันไปเสีย

๑๘

นายธรรมบุญ ภูมาศ (มหาสารคาม) : ที่ท่านว่าจะได้ออกกฎหมายฉบับนี้ออกไป ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูดไปเมื่อคะกัน ที่รัฐบาลเสนอเข้ามาที่ ข้าพเจ้าพูดนี้ ข้าพเจ้าพูดที่ ไม่ใช่ คีแก่พูด ๆ แต่หลักข้อประเด็นเท่านั้น ถ้าอภิปรายคัดค้านหรืออะไรมา ท่านสมาชิกว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ดี อย่างไร ตรงไหนจะให้แก้ อย่างไร ท่านก็ไม่บอก ท่านอภิปรายเป็นเรื่องราวไป เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงอยากจะได้พูดแต่เพียงว่า กฎหมายฉบับนี้ออกมา ก็เพื่อจะไม่ได้นแอมอ้างอิทธิพลของคณะ ที่ได้เป็นทหาร ไปรบทัพจับศึกอย่างนี้มากอ้างอิทธิ-พลพูด ทุกพรรคก็ลงจะทรายนอยู่แล้ว ถ้าเป็นทหาร รบทหาร หรืออะไร คำว่าจับจับไม่คอยได้เหล่านี้ รบของข้าพเจ้าก็ถูกจับ แต่ว่ารบทหารไปไม่ถูกจับ ปลดปล่อยอย่างนี้เป็นต้น อย่างว่าจะผ่านศึกเลย แต่ก็ออกกฎหมาย-ฉบับนี้มา ไม่ใช่อะไรอันลึกลับใดเป็นการให้ประ โยชนให้แก่ประชาชน จึงสมควรที่จะรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ไว้ ขอพูดแต่เพียงเท่านี้ มากนักมันก็ไม่ค่อยดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีผู้ใดต้องการอภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควร รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยพร้อมเพรียงกัน ส่งกรมราชการสามัญหรือวิสามัญ

ผู้ร่างพระราชบัญญัติ พลเอก สุวรงค์ ธีระวิรัช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : รัฐขอ

เสนอให้สังกรมราชการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมาธิการ สามัญ จะเป็นผู้ใด

74

ดีความเห็น เป็นอย่างอื่นบ้างไหม

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นสิ่งที่คณะกรรมการ รมว.การ การทหาร และ

ผู้ศึกษาในวันนี้

พลเอก สุจินต์ ชนธรรมศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : แปรผู้ศึกษาใน

๑ วัน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุม

อนุมัติให้แปรญัตติได้ภายใน ๑ วัน

คือไม่พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางใหม่ อำเภอ

บางเลน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ.๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสายไหม อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พ.ศ. ๒๔...

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสายไหม อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร
เพื่อประโยชน์ของรัฐ

เหตุผล

เนื่องจากกองทัพอากาศได้รับปรับปรุงขยายกิจการให้เหมาะสมแก่สถานการณ์
ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องขยายพื้นที่จากบริเวณเดิมออกไป เพื่อก่อสร้างคัดแปลงสถานที่ให้
เหมาะสมแก่ความจำเป็นของทางราชการทหาร และเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน
ประเทศโดยตรง.

สำเนาถูกต้อง.

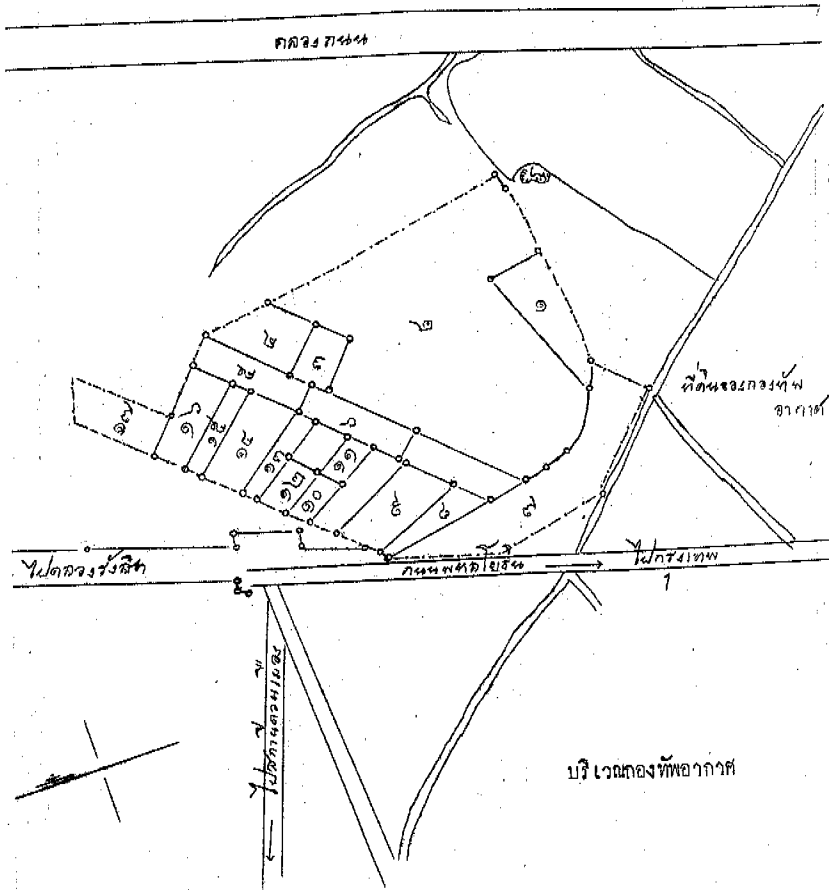
จันทน์

โฉมเจลา คิมป์
 ทาน

(ไปรษณีย์)

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสายไหม
อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พ. ศ. ๒๔๘๐ . .

หมายเหตุ

แนวเขตที่เวนคืน

กรมส่งกำลังบำรุงทหารอากาศ			
No. พ.อ.กอง	พ.อ. น.ส. พ.อ. น.ส.	๑๖๖๖	๑๖๖๖
ช. / พ.ต.ร.ว.	ร.ท. อ. พ.ต.ร.ว.	๑๖๖๖	๑๖๖๖
มาตรา ๑๖๖ ๑๖๖, ๑๐๐			

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : กระทรวง
กลาโหมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสายไหม อำเภอบางเขน
จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๕๕

โดยมีหลักการว่า เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสายไหม อำเภอบางเขน
จังหวัดพระนคร เพื่อประโยชน์ของรัฐ

เหตุผล เนื่องจากกองทัพอากาศได้ปรับปรุงขยายกิจการ ให้เหมาะสมแก่สถานการณ์
ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องขยายพื้นที่จากบริเวณเดิมออกไป เพื่อก่อสร้างคักแปลงสถานที่ให้เหมาะสม
แก่ความจำเป็นของทางราชการทหาร และเพื่อประโยชน์ในการป้องกันประเทศโดยตรง

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดต้องการอภิปราย **ผู้** - แล้วข้าพเจ้า
จะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรมการสามัญหรือวิสามัญ

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : รัฐมนตรี
ขอส่งกรมการสามัญ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น จึงจำ

87

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพาะฉะนั้นให้ส่งคณะกรรมการจัดการศึกษาการทหาร
ไปปฏิบัติภายใน ๓ วัน

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : แปรปฏิบัติ
ภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่
ประชุมเห็นอนุมัติให้แปรปฏิบัติไ้ภายใน ๓ วัน

ขอไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวง
จังหวัดในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง ถึง
อำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๕๐๐ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด
ในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง
กิ่งอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี

พ.ศ. ๒๔๖๖

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบล
บางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง กิ่งอำเภอคลองสาน
จังหวัดธนบุรี

เหตุผล

ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอ
ยานนาวา อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร อำเภอบางขุนเทียน อำเภอธนบุรี อำเภอบางกอก
ใหญ่ อำเภอคลองสาน อำเภอภาษีเจริญ กิ่งอำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอบางกอก
ใหญ่ อำเภอบางบัวทอง อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อำเภอเมือง
ปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอสามพราน และอำเภอ
นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๔๔๗ มีขึ้น กรมโยธาเทศบาลได้ทำการสำรวจที่ดินในท้องที่
ตำบลบางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง กิ่งอำเภอคลองสาน
จังหวัดธนบุรี เสร็จแล้ว จึงจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ดังกล่าว เพื่อ
สร้างและขยายทางหลวงจังหวัดให้รับกับคอสสะพานที่จะสร้างข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่ออำนวยความสะดวก
และความปลอดภัยให้แก่ประชาชนในการสัญจรไปมา และ เพื่อเป็นการคลี่คลายขยาย
ตัวของเมืองต่อไป

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง กิ่งอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี

พ.ศ. ๒๔๖๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง กิ่งอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี ตามที่ได้กำหนดเขตไว้โดยพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอยานนาวา อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร อำเภอบางขุนเทียน อำเภอธนบุรี อำเภอบางกอกน้อย อำเภอกลิ่งชัน อำเภอภาษีเจริญ กิ่งอำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอสามพราน และอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๔๕๙ บางส่วน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด

เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง กิ่งอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๔๖๖."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนคร และผู้ว่าราชการจังหวัดธนบุรี เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง กิ่งอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองเป็นประโยชน์กว่า

กฎหมายตามบัญญัติท้ายพระ ราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมโยธาเทศบาล
มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระ ราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

๓๐๖๙๒
/๕.๓.๖๖
วิรัตน์ พ.
ท.

ใบขอหนังสือทางคอนกรีตเสริมเหล็ก สำหรับงานวาง ฐานรากของอาคาร และศาลาแบบต่าง ๆ
 งบดำ งบคองสร้าง จังหวัดบุรีรัมย์ และศาลาแบบต่าง ๆ
 พ.ศ. ๒๕๖๖

เลขที่	หนังสือสัญญา			งบดำในใบเสนอหรืองบของวัสดุหรือของ	งบดำ					
	ใบเสนอ	ระหว่าง	เขียนขึ้น		ไร่	งาน	วา	ไร่	งาน	วา
๑	๑๕๖๕	๕ ก ๒ ๑ ก	๒๓	งบดำของทางใต้ ฐานถนน	๗	๒	๗๖	๒	๑	๒๕
๒	๑๒๕๕	"	๕๓	๑. น.ส.สัมพันธ์ ฐานการ ๒. น.ส.สถา ฐานการ ๓. นายสุธรรม ฐานการ ๔. นายสุชน ฐานการ ๕. นายสุชาติ ฐานการ ๖. นายสุธี ฐานการ	๕๕	๑	๕๕	๑	๑	๓๐
๓	๑๕๕๐	"	๑๐	๑. นางวิไลวรรณ ฐานอาคาร ๒. นายทองหล่อ นิยมภา ๓. นายถนอม นิยมภา	๑	๓	๗๖	๑	—	๓๓
๔	๑๕๕๕	"	๑๑	นางวิไลวรรณ ฐานอาคาร	๒	๓	๗๕	๑	—	๒๕
๕	๑๕๕๒	"	๑๒	นายอัครเดช นะวิสิทธิ์	๓	๓	๕๖	—	๒	๕๗
๖	๑๕๕๕	"	๖	นายถนอมเหล็ก ฐานอาคาร	๓	๑	๕๖	—	๒	๗
๗	boom	"	๗๐	นายสง่า วรวิสิทธิ์	๑๓	๓	๖๖	๕	๑	๗๕

เลขที่	หนังสือสำคัญ		เลขที่อื่น	ผู้จัดทำหนังสือสำคัญ หรือของรัฐบาล หรือของ รัฐวิสาหกิจ หรือของวิสาหกิจของรัฐ	จำนวน				มูลค่าของเงินตามรายการ	
	เลขที่	จำนวน			ปี	จำนวน	ปี	จำนวน		
๔	๑๕๔๔	๔ ก ๒ ๑ ฎ ๑๔	๕	นางสาว รุ่งศรี บริษัทเองไกล - ไทยพาณิชย์	-	๑	๗๕	-	-	๗๕
๕	๑๕๔๖	๓ ก ๑๔ ๑ ฎ	๒	บริษัทเองไกล - ไทยพาณิชย์	๓	๓	๖๕	-	-	๕
๑๐	๑๐๐๕	๔ ก ๑ ฎ	๕	๑. ศ.ช.ประสิทธิ์ วงศ์โกวิท ๒. ศ.ช.ประทีป วงศ์โกวิท ๓. ศ.ช.ประทีป ทองสุข วงศ์โกวิท ๔. ศ.ช.ประเสริฐ วงศ์โกวิท ๕. ศ.ช.ฉัตรศิริ วงศ์โกวิท ๖. ศ.ช.ศรีสมร วงศ์โกวิท ๗. ศ.ช.ประสิทธิ์ วงศ์โกวิท ๘. ศ.ช.ประทีป ทองสุข วงศ์โกวิท ๙. ศ.ช.ประเสริฐ วงศ์โกวิท ๑๐. ศ.ช.ฉัตรศิริ วงศ์โกวิท ๑๑. ศ.ช.ประสิทธิ์ วงศ์โกวิท ๑๒. ศ.ช.ประทีป วงศ์โกวิท ๑๓. ศ.ช.ประทีป ทองสุข วงศ์โกวิท ๑๔. ศ.ช.ประเสริฐ วงศ์โกวิท ๑๕. ศ.ช.ฉัตรศิริ วงศ์โกวิท ๑๖. ศ.ช.ศรีสมร	๓	๓	๗๕	-	-	๗๕
๑๑	๑๐๐๕	๓ ก ๑๔ ๑ ฎ	๗	นางกรรณิการ์ นามวงษ์ นายบุญทวย นามวงษ์	๑	๑	๕	-	๑	๑๒
๑๒	๑๐๐๕	๓ ก ๑ ฎ	๒๓๑		๒	๒	๒๕	-	๑	๑๒
๑๓	๑๐๒๖	๓ ก ๑ ฎ	๒๓๑		๒	๒	๒๕	-	๑	๕๐

ตอนที่	หนังสือสำคัญ			บัญชีในบัญชีรายชื่อของหนังสือของกรมของ ผู้ซื้อที่ผู้ซื้อที่ผู้ซื้อที่ผู้ซื้อที่ผู้ซื้อ	บัญชี			บัญชีของกรมการปกครอง		
	เลขที่	จำนวน	เดือน		ปี	จำนวน	ปี	จำนวน	ปี	
๑๕	๒๑๕๕	๓ ปี	๑ ปี	๑๐๖	๑	๑	๑๓	๑	๕๓	
๑๕	๒๑๕๓	"	"	๑๐๕	๑	๑	๑๓	๑	๕๐	
๑๖	๒๒๑๐	"	"	๑๐๔	๑	๑	๑๓	๑	๕๐	
๑๗	๑๓๓	๑ ปี	๒ ปี	๑๐๓	๒	๒	๑๓	๒	๕	
๑๘	๑๕๐๘	"	"	๑๐๒	๒	๒	๑๓	๒	๑๐	
๑๙	๒๑๕๔	"	"	๑๐๑	๑	๑	๑๓	๑	๕	
๒๐	๑๑๑๒	"	"	๑๐๐	๑	๑	๑๓	๑	๕๐	
๒๑	๒๒๑๕	"	"	๑๐๐	๑	๑	๑๓	๑	๕๕	
๒๒	๑๑๒๑	๓ ปี	๑ ปี	๑๐๐	๓	๑	๑๓	๑	๕๐	
๒๓	๑๑๒๑	"	"	๑๐๐	๓	๑	๑๓	๑	๕๕	
๒๔	๑๑๒๑	"	"	๑๐๐	๓	๑	๑๓	๑	๕๕	

๑. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๒. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๓. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๔. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๕. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๖. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๗. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๘. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๙. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๑๐. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า

๑๑. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๑๒. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๑๓. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๑๔. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๑๕. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๑๖. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๑๗. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๑๘. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๑๙. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า
 ๒๐. พระราชวังสราญ พระองค์เจ้า

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัดใน
ท้องที่ตำบลบางคอกแหลม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง ถึงอำเภอล
คลองสาม จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๕๕

มีเหตุผล เพื่อชดเชยกับรับค่าชดเชยที่สร้างข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งสภานิติบัญญัติ
ได้รับอนุมัติงบประมาณไว้ โดยเร็วเรียบร้อย และพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ กระทรวงมหาดไทยไม่มี
เงินที่จะจ่ายให้แก่บรรดาผู้ซึ่งอยู่ในเขตแห่งร่างพระราชบัญญัติทุกท่าน ก่อนหน้าที่จะเสนอพระ
ราชบัญญัตินี้มา ได้พยายามติดต่อกับบรรดาเจ้าของที่ดินต่าง ๆ ส่วนมากเห็นว่าอยากจะให้ออกพระ
ราชบัญญัติ เพราะเหตุว่าการที่จะจ่ายเงินชดเชยตามพระราชบัญญัตินั้นย่อมเป็นธรรมดา โดยเหตุว่ายึด
ถือราคาที่ดินในครั้งสุดท้ายที่ขายให้ เพราะฉะนั้นบรรดาท่านประชาชนทั้งหลายบอกว่าจะให้ออก
ให้ออกพระราชบัญญัตินี้มา เพราะเหตุว่าเขาได้รับเงินมากในการที่จะครอง

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภานิติบัญญัติ : เมื่อไม่มีผู้ใดต้องการอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอให้
ประชุมวันนี้จัดยวาสมากรรมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภานิติบัญญัติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภานิติบัญญัติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช

บัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
รัฐบาลขอเสนอกรมการสามัญของสภา ฯ

พ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการวินิจฉัย ~~พหุพรรค~~
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างไรหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ฉะนั้นส่งคณะกรรมการพิจารณาการปกครองของ แปรผู้ติดยาใน ๓ วัน

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
แปรผู้ติดยาใน ๑ วัน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอแปรผู้ติดยาใน ๗ วัน ถ้าหาก
ว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ตกลงว่าที่ประชุมมีมติให้แปรผู้ติดยาใน ๑ วัน

ต่อไปพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยาย
ทางหลวงจังหวัดในท้องที่ตำบลฉวีรพยอมบาล อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด
อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๔๖๖ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการ และ เหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด
ในท้องที่ตำบลฉวีรพยาบาล อำเภอคูสิจ จังหวัดพระนคร และ
ตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย
จังหวัดธนบุรี
พ.ศ. ๒๔๖๖

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลฉวีร-
พยาบาล อำเภอคูสิจ จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี

เหตุผล

ตามที่ไต่ถามพระราชาคณะผู้รักษากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอ
คูสิจ อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร ถึงอำเภอคลองสาน อำเภอราษฎร์บูรณะ อำเภอบางขุน-
เทียน อำเภอภาษีเจริญ อำเภอคลองตัน อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี อำเภอบางกรวย
อำเภอบางใหญ่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี อำเภอสาครหลุมแก้ว อำเภอ
เมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี และอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๔๕๙ บัดนี้
เมโยธาเทศบาลได้ทำการสำรวจที่ดิน ในท้องที่ตำบลฉวีรพยาบาล อำเภอคูสิจ จังหวัดพระนคร
จะตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี เสร็จแล้ว จึงจำต้องออกพระราชบัญญัติเวนคืน
สังหาริมทรัพย์ในท้องที่ดังกล่าว เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ให้รับกับคอสะพานที่จะสร้าง
รณมน้ำเจ้าพระยา เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้แก่ประชาชนในการสัญจร ไปมา
จะ เพื่อเป็นการคลี่คลายขยายตัวของ เมืองต่อไป.

Handwritten signature and date
๒๕/๑๒/๒๕

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด
ในท้องที่ตำบลฉวีรพยาบาล อำเภอคูสิด จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด
อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี

พ.ศ. ๒๔๖๖

.....
.....
.....

.....โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลฉวีรพยาบาล อำเภอคูสิด จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี ตามที่โคกกำหนด เขตไว้โดยพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอคูสิด อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร กิ่งอำเภอคลองสาน อำเภอราษฎร์บูรณะ อำเภอบางขุนเทียน อำเภอภาษีเจริญ อำเภอคลองสาน อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี อำเภอสาครหลวงแก้ว อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี และอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๔๔๗ บางส่วน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ซึ่งได้ทำการสำรวจเสร็จแล้วตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๔๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลฉวีรพยาบาล อำเภอคูสิด จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๔๖๖."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

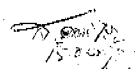
มาตรา ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนคร และผู้ว่าราชการจังหวัดธนบุรี เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลฉวีรพยาบาล อำเภอคูสิด จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี ให้แก่กรมโยธาเทศบาล เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด โดยมีส่วนกว้างของแนวทางตั้งปรากฏในแผนผังและคามบัญชีที่ดินแนบพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะได้อัปประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้น ๆ อยู่ด้วย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี.

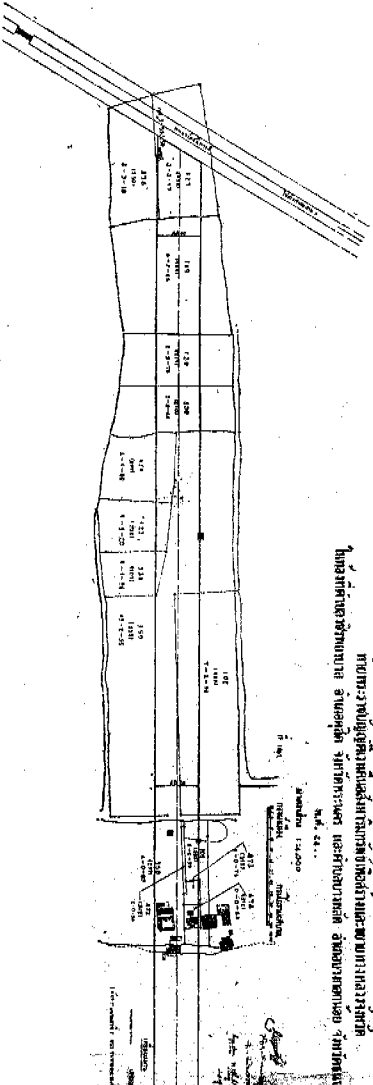

วิรัตน์ พ.
น.

ปีงบประมาณ	งบ	รายการ	เดือนที่ต้น	ปีงบประมาณหรือโครงการของหน่วยงาน	งบที่ต้น		งบที่ปลาย		งบที่ปลาย	
					ปี	งบ	ปี	งบ		
๕๕๕	๒	๙	๑๙	นายเฉลิม ไชยสุต	๒	๑	๒๕	๑	๒๖	
๕๕๕	๑	๑	๒	พระเจ้าสมเด็จเอก พระองค์เจ้าอศาทราชพิทย นิภา ในรัชกาลที่ ๕ ราชสำนักในรัชกาลที่ ๕ (ผู้รับราชการ) นายพิพัฒน์ ไกรฤกษ์	๑	๑	๑๕	๑	๑๖	
๕๖๖	"	"	๑๕	พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล มงกุฎเกล้า	-	๑	๕๐	-	๕	
๕๖๖	"	"	๔	พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล มงกุฎเกล้า	๑	๒	๕๕	-	๑๕	
๕๖๖	"	"	๕	ธนาคารพาณิชย์ จำกัด	๑	๑	๕๐	-	๑๖	

รวมเงินที่ติดเบ็ดเสร็จ เงินต้นประมาณ

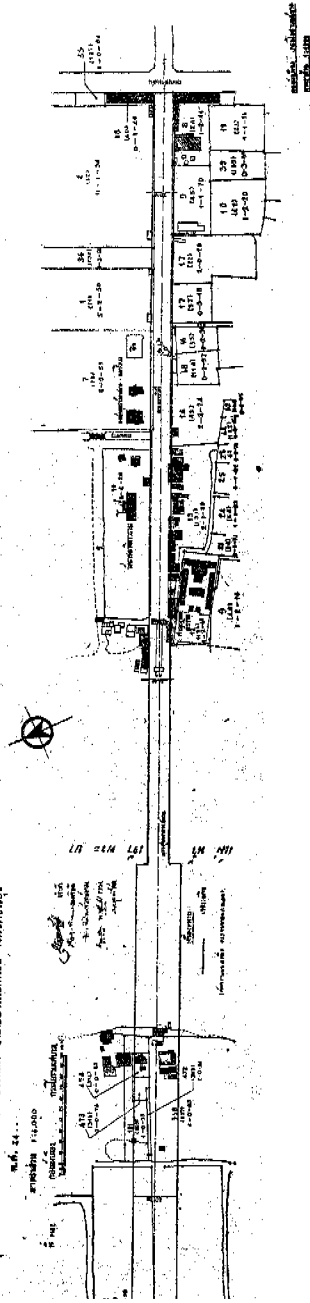
๑๕ ๒ ๒๕

อยู่ในความดูแลของ
กองสำนักงานทรัพย์สิน
ส่วนพระมหากษัตริย์

1. 100 M
 2. 100 M
 3. 100 M
 4. 100 M
 5. 100 M
 6. 100 M
 7. 100 M
 8. 100 M
 9. 100 M
 10. 100 M
 11. 100 M
 12. 100 M
 13. 100 M
 14. 100 M
 15. 100 M
 16. 100 M
 17. 100 M
 18. 100 M
 19. 100 M
 20. 100 M
 21. 100 M
 22. 100 M
 23. 100 M
 24. 100 M
 25. 100 M
 26. 100 M
 27. 100 M
 28. 100 M
 29. 100 M
 30. 100 M
 31. 100 M
 32. 100 M
 33. 100 M
 34. 100 M
 35. 100 M
 36. 100 M
 37. 100 M
 38. 100 M
 39. 100 M
 40. 100 M
 41. 100 M
 42. 100 M
 43. 100 M
 44. 100 M
 45. 100 M
 46. 100 M
 47. 100 M
 48. 100 M
 49. 100 M
 50. 100 M
 51. 100 M
 52. 100 M
 53. 100 M
 54. 100 M
 55. 100 M
 56. 100 M
 57. 100 M
 58. 100 M
 59. 100 M
 60. 100 M
 61. 100 M
 62. 100 M
 63. 100 M
 64. 100 M
 65. 100 M
 66. 100 M
 67. 100 M
 68. 100 M
 69. 100 M
 70. 100 M
 71. 100 M
 72. 100 M
 73. 100 M
 74. 100 M
 75. 100 M
 76. 100 M
 77. 100 M
 78. 100 M
 79. 100 M
 80. 100 M
 81. 100 M
 82. 100 M
 83. 100 M
 84. 100 M
 85. 100 M
 86. 100 M
 87. 100 M
 88. 100 M
 89. 100 M
 90. 100 M
 91. 100 M
 92. 100 M
 93. 100 M
 94. 100 M
 95. 100 M
 96. 100 M
 97. 100 M
 98. 100 M
 99. 100 M
 100. 100 M

หมายเหตุ
 1. งานก่อสร้างและปรับปรุงอาคารเรียนและอาคารประกอบ
 2. อาคารเรียน อาคารประกอบ และอาคารอเนกประสงค์
 3. อาคารอเนกประสงค์ และอาคารอเนกประสงค์

หมายเหตุ
 1. อาคารเรียน อาคารประกอบ และอาคารอเนกประสงค์
 2. อาคารอเนกประสงค์ และอาคารอเนกประสงค์

SC

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด
ในท้องที่ตำบลฉิมพินายาล อำเภอคูสิด จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย
จังหวัดธนบุรี

ด้วยเหตุผลคือเพื่อสร้างที่ติดรับกับคอสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ในกรณี
กระทรวงมหาดไทยมีเงินที่จะจ่ายเรียบร้อยแล้ว ตามพระราชบัญญัติ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็น เป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดต้องการอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
รัฐบาลขอเสนอกรมการสามัญของสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการสามัญ จะมีท่านผู้
ใดมีความเห็น เป็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น จะนับ

85

ส่งคณะกรรมการการปกครอง แปรญัตติภายในวัน

นายพลคำวจเอก เฝ้า ศรีนันทน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑ วัน ถ้าหากว่าที่

ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ข้อไม่พิจารณาในหมายเลขที่ ๑๑ คือร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อ

สร้างและขยายทางหลวงจังหวัดในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนครปฐม ตำบล

บางแขมง ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเค็ด ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก

อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๔๖๐ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระ ราชบัญญัติ เวณคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้ก่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด
ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางแขม ตำบลบางคูวัด
ตำบลบางเคื่อ ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี
จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. ๒๔๖๖

หลักการ

ให้เวณคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้ก่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางแขม ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเคื่อ ตำบลบางหลวง
ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

เหตุผล

ตามที่ไ้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะ เวณคืนในท้องที่อำเภอบ้านนาหว้า อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร อำเภอบางขุนเทียน อำเภอธนบุรี อำเภอบางกอกน้อย อำเภอตลิ่งชัน อำเภอภาษีเจริญ กิ่งอำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอบางกรวย อำเภอ บางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี อำเภอกะทู้แม่แบน จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอสามพราน และอำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๔๕๗ บัดนี้ กรมโยธาเทศบาลได้ทำการสำรวจที่ดินในท้องที่ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางแขม ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเคื่อ ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เสร็จแล้ว จึงจำต้อง ออกพระราชบัญญัติ เวณคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ดังกล่าว เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัดให้ม่กับกอสสะพานที่จะสร้างข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้แก่ประชาชนในการสัญจรไปมา และ เพื่อเป็นการคลี่คลายขยายตัวของ เมืองต่อไป.

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางเขน ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเคื่อ ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. ๒๔๖๖

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางเขน ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเคื่อ ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ตามที่ไต่ถามเขตเสีย โดยพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอบานนาวา อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร อำเภอบางขุนเทียน อำเภอธนบุรี อำเภอบางกอกน้อย อำเภอดลิ่งชัน อำเภอภาษีเจริญ กิ่งอำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอสามพราน และอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๔๕๓ บางส่วน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางเขน ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเคื่อ ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๔๖๖."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้เริ่มบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

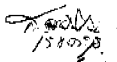
มาตรา ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี และผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้เวนคืนสิ่งหาปริมาณในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางเขียง ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเตือ ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ภายในแนว เขตคามันแดนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามมติที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมโยธาเทศบาล

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

วิวัฒน์ พ.

บัญชีเฉพาะรายฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของโรงเรียน
ในของนักเรียนใหม่ อ่ามาจากเด็ก จึงจัดพิมพ์ขึ้น สำหรับแสดงแก่ คณะกรรมการ
ที่ปรึกษาเพื่อ คณะกรรมการ และคณะครู และนักเรียนโรงเรียน อ่ามาจากเด็ก

พ.ศ. ๒๕...

วันที่	หนังสือสำคัญ		เลขที่ต้น	ผู้ซื้อในใบเสนอหรือเจ้าของทรัพย์สิน	เลขที่ต้น		เลขที่ต้น		รวม	
	ใบแรก	รวม			ใบ	รวม	ใบ	รวม		
๑	๒๕๕๕	๑๑ น ๒ ๖	๕๒	นายบุญ, นางพริ้ม, นางถนอม	๑	๒	๖๐	—	๒	๖๐
๒	๒๕๕๖	" "	๓๐๘	นายทองอยู่ ดาวระวณ	๑	—	๖๐	—	๑	๕๕
๓	๒๕๕๖	" "	๕๓	นายทองอยู่ ดาวระวณ	๕	—	๕๒	๑	๒	๕๓
๔	๒๕๕๖	" "	๕๑	นายถนอม เจริญสมบัติ	๓	๒	๑๒	๑	๓	๒๐
๕	๒๕๕๖	" "	๓๐๓	นายสมาน เกษณีรักษ์ ๓ อุตสาหกรรม	๔	๒	๕๕	—	๑	๕๕
๖	๒๕๕๖	" "	๕๐	นางถนอม เจริญสมบัติ	๑	๓	๐๕	—	๑	๕๕
๗	๒๕๕๖	" "	๑๕	นายตั้ง, นางแก้ว เวลาหา	๑	๓	๖๕	—	๑	๖๕
๘	๒๕๕๖	" "	๑๖	นายตั้ง, นายสร้าง เข็มเวียน	๑๒	๒	๕๒	—	๑	๕๕
๙	๒๕๕๖	" "	๑๖	นายบุญ ไผ่แดง	๑๕	—	๕๒	—	๑	๕๕
๑๐	๒๕๕๖	" "	๕๓	นางสาวจอก, นางทองยอย	๒	๓	๐๕	—	๒	๕๓
๑๑	๒๕๕๖	" "	๕๕	นายเขม ไผ่แดง	๒	๓	๕๕	—	๒	๕๓
๑๒	๒๕๕๖	" "	๑๐๑	นายเขม ไผ่แดง	๒	๓	๕๕	—	๒	๕๓
๑๓	๒๕๕๖	" "	๑๐๑	นายเขม ไผ่แดง	๒	๓	๕๕	—	๒	๕๓

รหัสนิติกรรม	หนังสือสัญญา			คู่สัญญาในนามหรือชื่อของหรือชื่อของบุคคล	นิติกรรม			นิติกรรมของนิติบุคคล		
	เลขที่	จำนวน	เดือนปี		จำนวน	ปี	จำนวน	ปี		
๑๕	๒๕๕๕	๑๑ ๒ ๐	๒๕๕๕	นางนง, นายทศ ใจเดือ	—	๒	๕๕	—	๒	๕๕
๑๖	๒๕๕๕	"	๒๕๕๕	นางนง, นายทศ ใจเดือ	—	๓	๕๐	—	๑	๕๕
๑๗	๒๕๕๓	"	๒๕๕๐	นายเดียน, นางสาวสุวิภา สุวิภาสุวิภา นางนงอิก	๕	๓	๕๕	—	๑	๕๖
๑๘	๒๕๕๓	"	๒๕๕๖	นางนง ใจเดือ, นายจวง ชะเนน	๕	๒	๐๕	๑	๓	๕๖
๑๙	๒๕๕๓	"	๒๕๕๕	นายเดียน ใจเดือ	๕	๓	๐๖	๒	—	๕๕
๑๙	๒๕๕๕	"	๒๕๕๑	นายทศ สุวิภาสุวิภา ละไลเดียน, นางทวน ลาใจเดือ, นางทศ ธรรม ธรรมาน	๑๖	—	๓๓	๒	—	๓
๒๐	๒๕๕๗	"	๒๕๕๕	น.ส. ทศ ใจเดือ สุวิภาสุวิภา	๒	—	๕๓	—	๒	๕๖
๒๑	๒๕๕๗	"	๒๕๕๕	นางนง สุวิภาสุวิภา, นางจิม/สุวิภาสุวิภา ใจเดือ	๒	—	๕๓	—	๒	๕๖
๒๑	๒๕๕๗	"	๒๕๕๐	น.อ. อ. ทศ สุวิภาสุวิภา, นางเดียน สุวิภาสุวิภา	๕	—	๕๕	—	๒	๕๖
๒๒	๒๕๕๗	"	๒๕๕๓	นางจวง ลาเดียน เดียน	๕	—	๕๕	—	๒	๕๖
๒๒	๒๕๕๗	"	๒๕๕๓	น.อ. อ. ทศ สุวิภาสุวิภา	๕	—	๕๖	—	๒	๕๖

ร.ร.	หนังสือสำคัญ		เลขที่หนังสือ	วันที่ออก	เรื่อง	จำนวน	จำนวนหน้า		รวม	
	เลขที่	เรื่อง					หน้า	หน้า		
๑	๑๐๖๖	๑๒	๓๐๘	๑๖	นาย รุสลาภ นิล	๒	—	๕๖	—	๕๖
๒	๑๐๖๖	๑๖	๒๕๕	๑๖	นางมณี พูลสวัสดิ์, นางเบง นอนภิรมย์	๒	๒	๐๘	๑	๕๐
๓	๑๐๖๖	๑๖	๒๓๐	๑๖	นายคณิศร กุศลสอน	๒	—	๑๖	๑	๑๐
๔	๑๐๖๖	๑๖	๒๒๘	๑๖	นางเรือง กุศลสอน	๓	๓	๔๐	๑	๑๕
๕	๑๐๖๖	๑๖	๒๒๖	๑๖	นางชนัน ปิ่นแก้ว	๓	—	๒๘	๑	—
๖	๑๐๖๖	๑๖	๒๒๖	๑๖	นางขวัญ ไข่มทอง, นางอนงค์ นอนภิรมย์	๓	๓	๐๘	๑	๑๒
๗	๑๐๖๖	๑๖	๒๒๖	๑๖	นางแพรว ปิ่นศรี	๓	๓	๔๐	—	๓
๘	๑๐๖๖	๑๖	๒๒๖	๑๖	นางเนน ไข่มทอง, น.ส. ทวีพร จีระรุ่ง	๓	๓	๔๐	—	๓
๙	๑๐๖๖	๑๖	๒๒๖	๑๖	อ.หญิง เอมร กุศลสอน	๓	๓	๕๖	๑	๕๐
๑๐	๑๐๖๖	๑๖	๒๒๖	๑๖	นายคณิศร กุศลสอน	๓	๓	๑๖	๑	๕๐
๑๑	๑๐๖๖	๑๖	๒๒๖	๑๖	นางอนงค์ นอนภิรมย์, นางเนน ไข่มทอง	๓	๓	๑๖	๑	๕๐
๑๒	๑๐๖๖	๑๖	๒๒๖	๑๖	นางมณี พูลสวัสดิ์, นางเบง นอนภิรมย์	๓	๓	๑๖	๑	๕๐

เลขที่	หนังสือสำคัญ			ผู้ถือในโฉนดหรือเจ้าของทรัพย์สินจากโฉนดโฉนด หรือผู้ได้รับทรัพย์สินจากผู้ครอบครอง	เนื้อที่		พื้นที่ดินโฉนด		พื้นที่ประโยชน์ รวม	
	โฉนดที่ดิน	จำนวน	เลขที่โฉนด		ไร่	งาน	ไร่	งาน		
๕๙	๑๐๔๑	๑๖๖.๖	๑๖๕	นางนุญ กุศลสิงห์	๕	๓	๒๐๐	—	๓	๕๐
๕๐	๕๕๑	"	๕๑๓	นางสุพชา กุลเกษียร	๓	๒	๒๕	—	๓	๑๕
๕๑	๑๐๕๖	"	๒๒๓	นายโต นางนุญ	๓	๒	๒๕	—	๑	๕๕
๕๒	๕๕๐	"	๒๒๐	นางอุบล นิตยาสุภัทน์นางแสงบุตร	๗	๑	๑๖	๑	๓	—
๕๓	๕๖๓	"	๒๒๒	นายศุภานัน กุลเกษียร	๑๐	๓	๒๐	๑	—	๒๒
๕๔	๑๖๖	"	๒๒๑	นางต้น กุลเกษียร	๑	๓	๑๖	—	๑	๕๕
๕๕	๑๖๔	"	๒๒๔	นายอุบลรัตน์ อัครวิเศษ	๕	๑	๕๕	—	๑	๕๐
๕๖	๑๖๒	"	๕๕๕	นางวงษ์ พันธ์ทิพย์, น.ส.หญิงเจ็ด เตือนุญ	๑๒	๑	๕๖	๒	๒	๒๗
๕๗	๑๖๕	"	๒๒๕	นายเนาว์ เตือนุญ	๕	๒	๐๕	๒	๑	๑๗
๕๘	๕๖๙	"	๒๒๗	นางต้น ช่างทิม	๕	๒	๐๕	๒	๑	๑๗
๕๙	๑๑๑๕	"	๑๑๑	นายเนาว์ ราชสุภวัฒน์	๕	๒	๕๒	—	๑	๗
๖๐	๑๐๕๕	"	๑๑๓	นายใหม่ ราชสุภวัฒน์	๒๓	๑	๕๐	๕	๒	๓๐
๖๑	๑๑๑๔	"	๑๐๗	นายเกษียร กะฉิม	๑๐	๒	๕๐	๓	—	๒๐
๖๒	๑๑๑๔	"	๑๐๖	นายโต นางนุญ	๕	๒	๕๐	๑	—	๒๐
๖๓	๑๐๕๕	"	๕๑	นางวงษ์ รัชนี	๕	๒	๕๐	๑	—	๕
				นายจตุร ฤทธิมาน, นายพล รัตนะ						

หนังสือสำคัญ		เลขที่หนังสือ		เลขที่หนังสือของกรมการปกครอง		เลขที่หนังสือของกรมการปกครอง		เลขที่หนังสือของกรมการปกครอง	
ปีงบประมาณ	ประเภท	ปีงบประมาณ	เลขที่	ปีงบประมาณ	เลขที่	ปีงบประมาณ	เลขที่	ปีงบประมาณ	เลขที่
๑๐๕๓	๑๒	"	๕๓	๑๕	๓	๕๔	๑	๑	๑
๑๑๐๐	"	"	๕๓	๑๖	๑	๕๔	๑	๑	๒๐
๒๓๐๘	"	"	๕๓	๑๐	๒	๕๖	๒	๑	๑๕
๒๓๐๒	"	"	๕๔	๑๐	๓	๕๒	๑	๑	๕๖
๑๑๐๕	"	"	๓๐	๑๔	๑	๑๖	๑	๑	๕๐
๕๕๖๖	"	"	๕๖๕	๑๖	๑	๕๕	๑	๑	๕๐
๒๕๕๔	"	"	๕	๑๔	๑	๕๒	๓	๑	๕๕
๒๕๕๕	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๕๖	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๕๗	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๕๘	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๕๙	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๖๐	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๖๑	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๖๒	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๖๓	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๖๔	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๖๕	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๖๖	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๖๗	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๖๘	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๖๙	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๗๐	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๗๑	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๗๒	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๗๓	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๗๔	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๗๕	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๗๖	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๗๗	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๗๘	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๗๙	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๘๐	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๘๑	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๘๒	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๘๓	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๘๔	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๘๕	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๘๖	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๘๗	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๘๘	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๘๙	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๙๐	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๙๑	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๙๒	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๙๓	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๙๔	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๙๕	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๙๖	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๙๗	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๙๘	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๕๙๙	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑
๒๖๐๐	"	"	๕	๑๐	๑	๖๐	๑	๑	๕๑

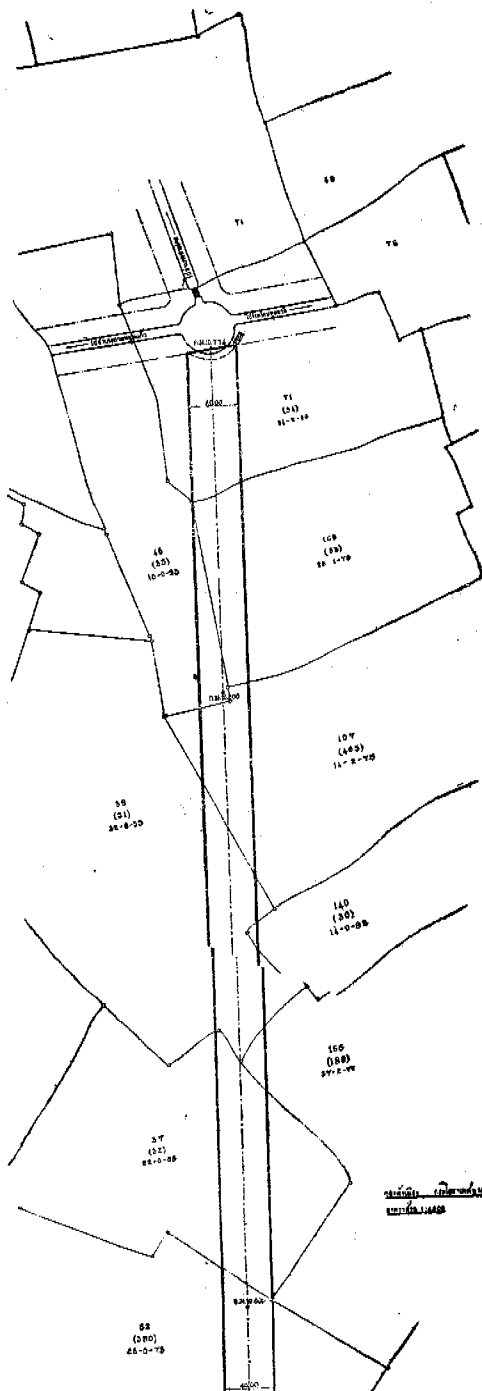
รหัสนิติกรรม	หนังสือสัญญา		เนื้อที่	มูลค่าในโฉนดหรือราคาของทรัพย์สินรวมก่อนหักสิ่งใด ๆ ที่ต้องหัก	จำนวนเงิน				รวม	
	โฉนด	รวม			เงิน	บาท	สต.	ส.		ท.
๓๕	๒๙๕๒๓	๑๐ ๒	๑๙	บ้าน ใหม่	๒	๑	๒๐	๓	๓	๕๕
๓๖	๒๙๕๕๔	" ๒	๑๐๓	นายเป็ด ประสงค์เจริญ น.ส. โสียง ประสงค์เจริญ	๑๐	๑	๕๐	๓	๓	๒๕
๓๗	๒๙๕๖๖	" "	๑๐๓	นายสุข, นางขวัญ, นายเรือง	๕	๑	๕๖	๑	๒	๒๐
๓๘	๒๙๕๕๕	" "	๑๑๕	นางทองทรัพย์ หุตสูง	๖	๑	๑	๒	๑	๓๐
๓๙	๒๙๕๕๓	" "	๑๒๐	นางแสงนิมิต สุภาเจริญ	๑๑	๑	๒๕	๔	๒	๕๐
๔๐	๒๙๕๕๓	" "	๕๕	นางทอง, นายสุธรรม	๕	๓	๕๒	๒	๒	๑๐
๔๑	๒๙๕๕๗	" "	๕๕	ศูนย์สกลวิทย (ชาย) นางกนิ กลิ่นฉวีพร สุวรรณาภัก	๕	๑	๒๕	๑	๑	๑๓
๔๒	๒๙๕๕๕	" "	๕๑๐	นางทองอยู่ สุภาเจริญ	๒๓	๒	๒๕	๓	๑	๑๕
๔๓	๒๙๕๗๕	" "	๕๕	นางทองอยู่ สุภาเจริญ	๑๑	๒	๕๐	๓	๓	๑
๔๔	๒๙๕๕๓	" "	๕๗	นายถวิล สุภาอยู่	๒๐	๓	๑๖	๑	๑	๒๒
๔๕	๒๙๕๑๕	" "	๑๒๒	นางละม้าย, นางฉวี งามเพชร งามเพชร นิย งามชื่น งามไทย	๕	๓	๕๖	๒	๑	๒๕
๔๖	๒๙๕๑๖	" "	๑๓	นางสังวาลย์ สีลาขจร	๑	๑	๑	๑	๑	๒๕
๔๗	๒๙๕๑๖	" "	๑๓	นางสังวาลย์ สีลาขจร	๑	๑	๑	๑	๑	๒๕

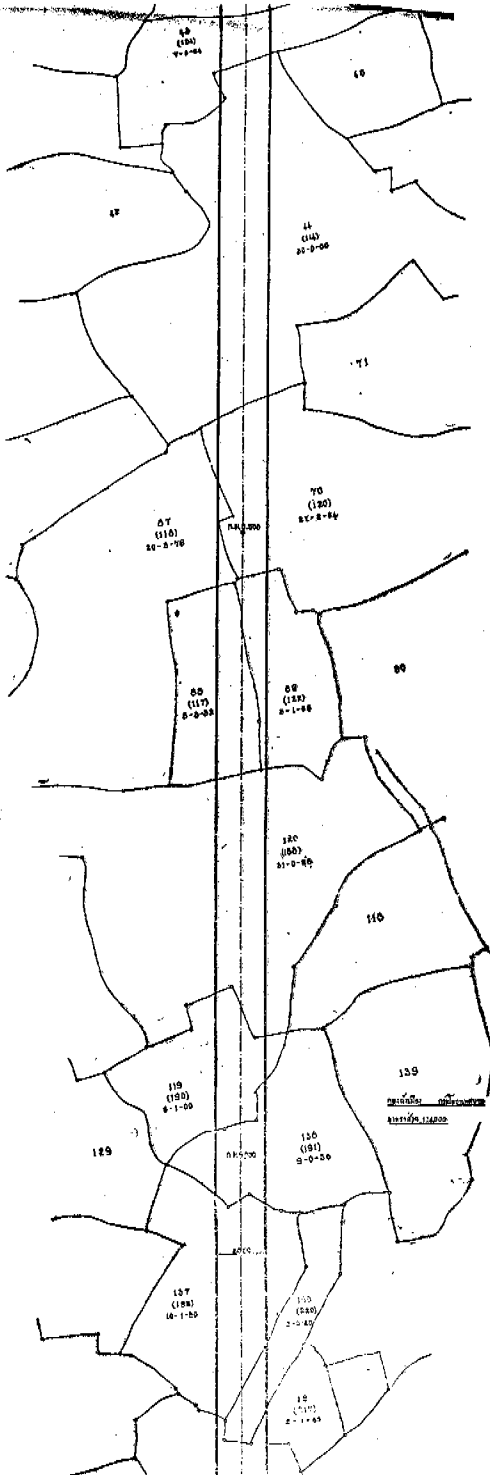
ที่	หนังสือเชิญ		เลขที่ขึ้น	รายชื่อในใบสมัครโรงเรียนของราษฎรอุดรธานี โรงเรียนราษฎรอุดรธานี	เลขที่ขึ้น					
	โรงเรียน	รางวัล			1	2	3	4	5	
๕๐	๓๐๕๕	๑๕ ปี	๑๑๐	นายประจักษ์ วีระบางกูร	๓๕๔	๓	๕๐	๑๒๓	๒	๕๐
๕๑	๓๐๕๖	๑ ปี	๑๐๕	นางพูน ภูมัทธ	๓๕๕	๒	๓๕	๑	๒	๕๓
๕๒	๓๐๕๗	"	๑๐๓	นางเนือง ไชยมณี	๓๕๖	๒	๓๕	๒	๑	๕๐
๕๓	๓๐๕๘	"	๕๕	นายไทย ไชยมณี	๓๕๗	๒	๕๐	๒	๑	๕๐
๕๔	๓๐๕๙	"	๕๔	นายจัน, นายบุญ ไชยมณี	๓๕๘	๒	๕๕	๑	๑	๕๐
๕๕	๓๐๖๐	"	๕๖	นายศักดิ์ ภูมัทธ	๓๕๙	๑	๕๓	๑	๑	๕๓
๕๖	๓๐๖๑	"	๕๖	นายไทย ไชยมณี	๓๖๐	๒	๕๓	๑	๑	๕๓
๕๗	๓๐๖๒	"	๕๕	นายเจียม ภูมัทธ	๓๖๑	๒	๕๕	๑	๑	๕๓
๕๘	๓๐๖๓	"	๕๕	๑. นางโศก อิ่มพรกฤษณะ ๒. นายจรูญ อิ่มพรกฤษณะ ๓. นายจรีย์ อิ่มพรกฤษณะ ๔. นางสรีระยาญ นวาททอง ๕. นายตติง นวาททอง ๖. ศ.ญ. จุฑามณี อิ่มพรกฤษณะ ๗. ศ. ก. ฐ. ๓๓ อิ่มพรกฤษณะ	๓๖๒	๒	๕๕	๑	๑	๕

เลขที่	หนังสือบัญชี			บัญชีใบโอนการโอนจากกรมอุตสาหกรรม สำหรับรัฐวิสาหกิจ					บัญชี				
	ใบโอน	ระวาง	เลขที่รับ	ใบ	รวม	รับ	รับ	รวม	รับ				
๑๐๙	๑๑๙๙	๑๙ II	๕๓	๒๕	๒	๒๑	๓	๑	๒๔				
๑๑๐	๑๑๙๘	" ๑	๕๒	๒๒	๒	๒๑	๓	๑	๒๓				
๑๑๑	๑๑๙๗	" "	๓๗	๒๑	๑	๒๑	๔	๑	๒๐				
๑๑๒	๑๑๙๖	" "	๓๙	๑๒	๒	๒๑	๕	๑	๒๐				
๑๑๓	๑๑๙๕	" "	๓๕	๑๑	๒	๒๑	๕	๑	๒๑				
๑๑๔	๕๑๔๔	" "	๑๒๕	๑๑	๒	๒๑	๕	๑	๒๑				
๑๑๕	๑๑๙๔	" "	๑๐๗	๒๓	๑	๒๑	๒	๑	๒๑				
๑๑๖	๑๑๙๓	" "	๕๒	๑๑	๑	๒๑	๒	๑	๒๑				
๑๑๗	๑๑๙๒	" "	๓๑	๑๑	๑	๒๑	๑	๑	๒๑				
๑๑๘	๑๑๙๑	" "	๑๐	๑๑	๑	๒๑	๑	๑	๒๑				
๑๑๙	๑๑๙๐	" "	๑๐	๑๑	๑	๒๑	๑	๑	๒๑				
๑๒๐	๑๑๘๙	" "	๑๐	๑๑	๑	๒๑	๑	๑	๒๑				

รวมบัญชีของใบโอนระวาง

๑๒๑	๑	๕๐
-----	---	----

69
(104)
7-8-84

68

67

66
(114)
20-2-86

65

67
(110)
10-2-78

70
(120)
21-2-84

68
(117)
2-9-83

68
(122)
2-1-88

69

128
(80)
21-9-86

110

119
(125)
6-1-88

129

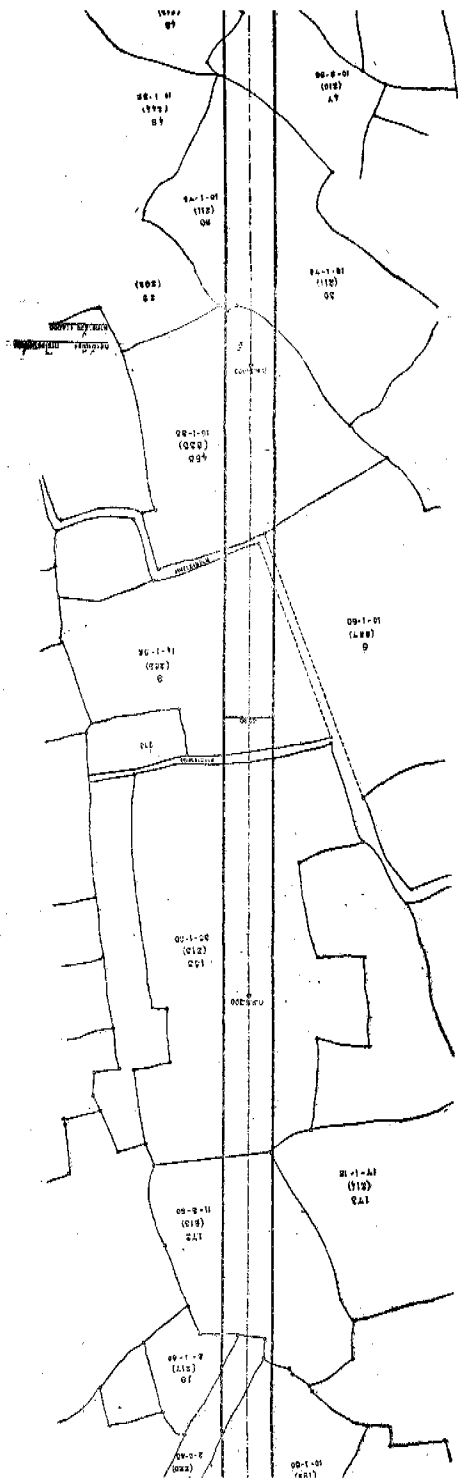
120
(121)
2-9-86

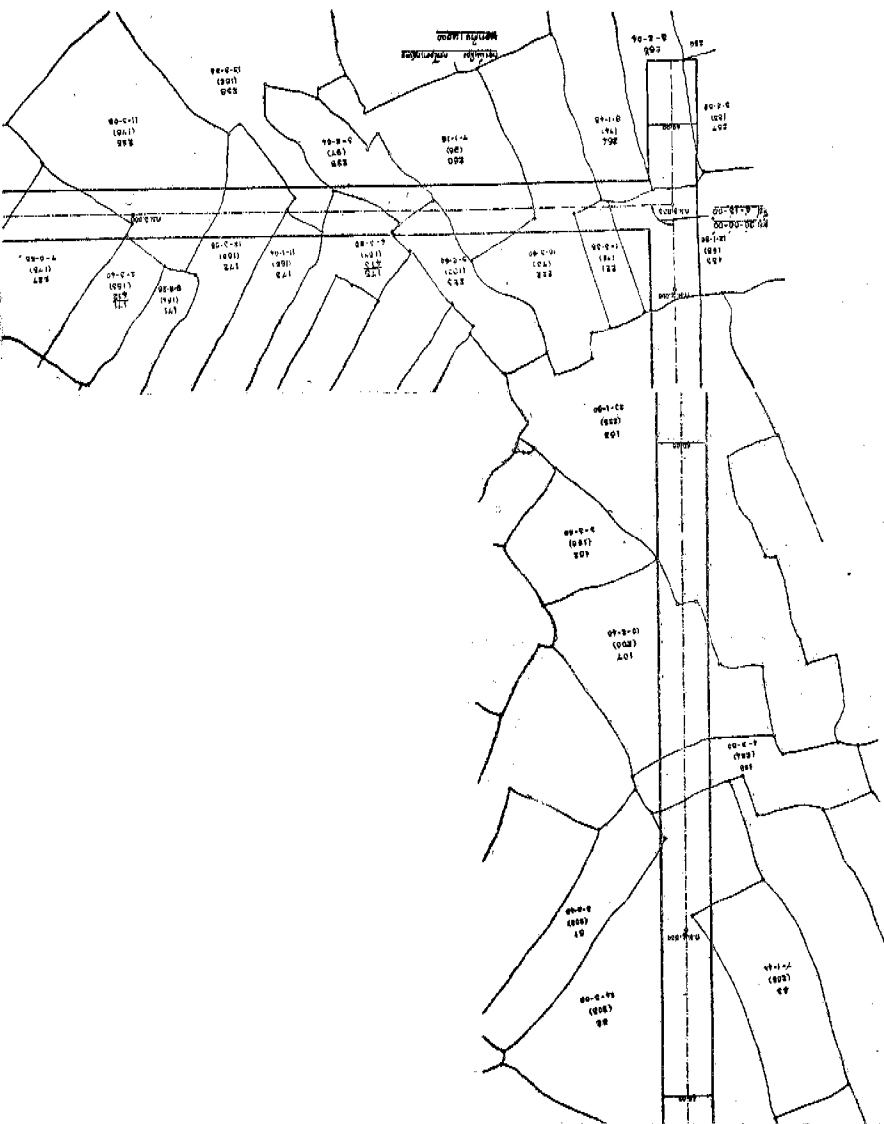
129
129
129

127
(128)
10-1-89

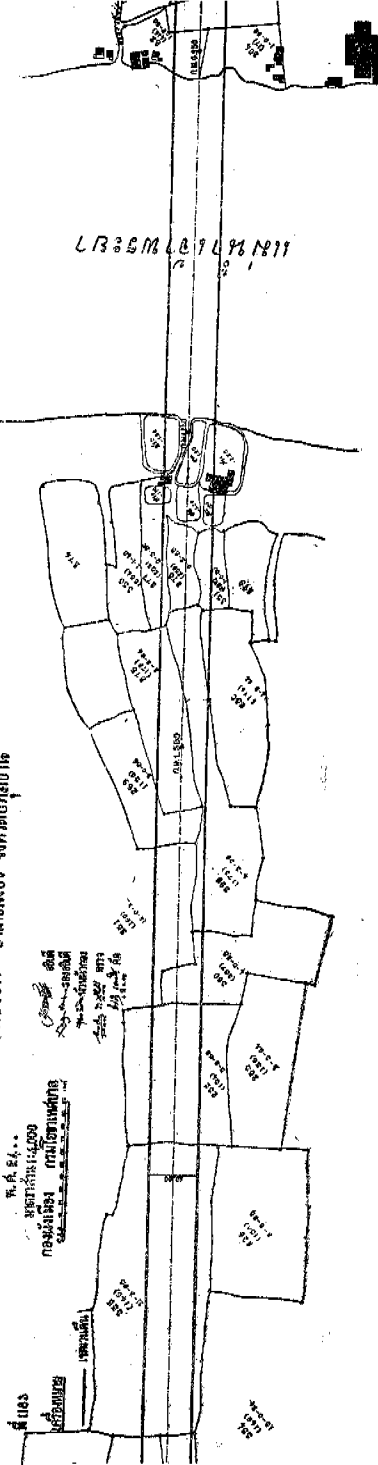
120
(124)
2-1-85

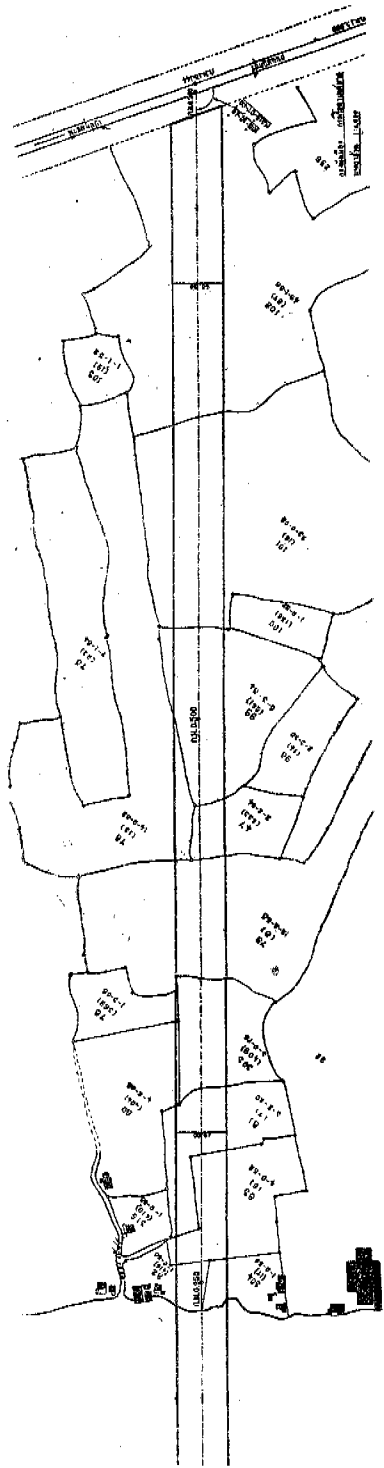
12
(127)
2-1-85

แผนที่
 ภายพระราชบัญญัติที่ดินแห่งชาติซึ่งทรงมีผลบังคับใช้
 1. โฉนดที่ดินส่วนที่ 1 โฉนดที่ดินส่วนที่ 2 โฉนดที่ดินส่วนที่ 3
 ตำบลบางเตย ตำบลบางเตย ตำบลบางเตย ตำบลบางเตย ตำบลบางเตย
 ตำบลบางเตย ตำบลบางเตย ตำบลบางเตย ตำบลบางเตย ตำบลบางเตย

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัดในท้อง
 ที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางแขบ ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเค็ม
 ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอด อำเภอเมืองปทุมธานี ~~จังหวัดปทุมธานี~~
 จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๔๘๕.

ทั้งนี้ก็ เพื่อที่จะสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นสะพานที่ ๓ เหตุผลทั้งหมดนั้น
 เหมือนกับพระราชบัญญัติสองฉบับที่ได้เสนอแก่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ใดต้องการอภิปรายใหม่

ไม่มีสมาชิกใครจะเห็นว่ามีสิ่งที่จะต้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดต้องการอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอให้
 ประชุมวิสามัญ ว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
 รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควร รับหลักการแห่งร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป สักคณะกรรมการจะใคร่ครับ

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 รัฐบาลขอส่งคณะกรรมการสามัญของสภา ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอส่งคณะกรรมการสามัญของสภา ฯ

จะมีผู้ใดมีความเห็นประการใดหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้น
จึงเสนอต่อกรมการปกครอง และปฏิบัติภายใน ๓ วัน

นายพลตำรวจเอก เภา ศรีบานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ปฏิบัติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอปฏิบัติภายใน ๓ วัน จะมีผู้ใดมีความ
เห็นประการใดหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติ
ให้ปฏิบัติภายใน ๓ วัน

สมควรแก่เวลานี้แล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา.

แพนรายนกร ครั้งที่ ๕/๒๕๕๗

(๑๓สามัญ) ชุดที่ ๑.....

กรมวิธีการตรวจรายงานการประชุม

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

13/ ๑/11
[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

ผู้ตรวจรายงาน

๑
๒
๓
๔
๕
๖
๗
๘
๙
๑๐

วันที่ ๑๑/๑๑/๕๗

[Handwritten signature]
หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

[Handwritten signature]

หัวหน้ากองการประชุม

[Handwritten signature]

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

[Handwritten signature]

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

[Handwritten signature]

ประธานสภาผู้แทนราษฎร